

De H ante H

Humectus. ab hūor moris. vel ab hūeo mes. dī humect⁹ ta. tū. i. hūidus. et ḡparat hūectior simus. vñ hūecte cti⁹. sime aduer. et hūecto etas. i. madeface⁹. vñ h⁹ hūectatio nis. et h⁹ hūectamē. minis. et hūectat⁹ ta. tū. vñ humecta tiz aduer. si⁹ ab hūect⁹ hūectiz. et actiu⁹ humecto tas. **H**umeo. ab hum⁹ dī humeo es. mui. i. madefieri. vñ hūeso. scis. ichoa. et pdu. p̄mā hūeo: s̄z humo mas. eā cor. vñ vñ. **C**orpora n̄lls humet ybi terra liquorib⁹ humet. **H**umeralis. ab hūer⁹ dī h⁹ et hec hūeralis et h⁹ le. qđ p̄tinet ad humez. et hoc humerale lis. dī qđā palliuz qđ et su p̄umerale dī. **Eccle.** 45. Et humerale posuit cū ephor. **H**umerillus. ab humerus oicitur humerillus li. qui extre mitati aris. infigitur. **H**ūer⁹. ab armis dī h⁹ hūer⁹ ri. qđi armer⁹ vt eēt disti ctio hoiz quoꝝ sūt hūeri ad aialia qđrupedia quoꝝ s̄t armi. vñ hūerosus sa. sū. i. fortis et magnos hñs hūeros. **H**umidus. ab humeo vel hūor dī humidus da. dū. qđ ex teri⁹ h⁹ humoz: s̄z vuiduz qđ interi⁹ h⁹ humorez. et cō parat humidus dior. dissimus. vñ humide dius. sime. aduer. et hec humiditas tatis. et humido das. i. humiduz facere: madefacere. Et est actiu⁹. et pdu. eti⁹ bu. **H**umilis. ab hum⁹ dī h⁹ hūilis et h⁹ le. qđi humo accli uis et ethymo. et ḡparat hūilis lior. mus. **Daniel.** 4. Du millimū hoiz. et scribit p̄ duo l. suplati⁹: s̄z hūilis scri baſ p̄ vñ l. **F**ormaf. n. ab hūilis. remota is. et addita li mus ut hūilis hūilim⁹. Et sunt gngz suplati⁹ qđ desinat i lim⁹ cū suis ḡpositis. et ḡtinēt simplicia i h⁹ vñ. In lim⁹ gngz dat fagus: cetera linq. et a dī humili addita tas. fit hec hūilitas. Itē ab hūilis dī humilio lis. aut. re. vñ. actiu⁹. et cor. penl. hūilis et hūilio lis. Et scias qđ vt dī glo. sup. **Math.** ca. 3. Vera ē humilitas quā seḡt comes obediētia. Et Greg. dī moral. 26. Ille vē ē humilis: qđi defensor⁹ cū arguit in malis. Et sunt tres gradus humilitatis. **P**rim⁹ gradus ē se subdere majori. et se nō p̄ferre eq̄li: et h⁹ humilitas dī sufficiēt. et ne c̄aria cui libz iusto. **S**econdus gradus ē subdef se eq̄li nec se p̄ferre minor. et h⁹ humilitas dī abundā. **T**erti⁹ gradus ē subdere se minori: i quo gradu ē ois iustitia. et hec humilitas dī supabū dās. Inuenit aut̄ humilitas bona et mala. bona exaltat: mala deyicit. Nō dñs in euāgeliō **Luce.** is. patēter et cō pēdise designat oīces. Ois qđ se exaltat hūiliabit: et qđ se humiliat exaltabit. qđ exponēs **Beda** dī. qđ simpli non ait: qđ se exaltat hūiliabit: et qđ se humiliat exaltabit: s̄z cū additānto: ois qđ se exaltat hūiliabit: dōz ē qđ varijs modis boies i hoc seculo et i futuro exaltat⁹ et humiliat⁹. Alij h⁹ i futuro exaltat⁹: sicur rex **David**: et **Job**: et **Eze chias**: et **Josias**: et ceteri tales qđ glorioſi in hoc seculo fuerunt: et glorioſiores sunt i futuro. Alij h⁹ i futuro hūiliat⁹: sīc supbi paupes: vel certe illi qđ in h⁹ seculo de pctis vñ dicta recipiunt: et i futuro ad penā ppetuā trāseunt: qđis fuit herodes: antioch⁹: nabuchodonosor: et pilat⁹: et mul ti tales. de qđ scriptū ē. **D**uplici ḡritiōe ttere eos dñe. Nonnulli h⁹ exaltat⁹: s̄z i futuro humiliant⁹: sīc sūt supbi diuites qđ iuxta scripture vocē ducit in bonis dies suis: et puncro ad iferna descēdūt. Alij at h⁹ humiliant⁹ et i futuro exaltat⁹: sīc sūt sci⁹ paupes: illi p̄cipue qđ p̄p̄ deus oia sua relinqntes semetipos sp̄otanea paugtate hūiliat⁹: vt i futuro a dño exaltari mereat⁹. et **Bernardus** dī. i. 3. 4. sermōe. Quāti humiliat⁹ qđ bñles nō sunt. ali⁹. n. rācole humiliat⁹: ali⁹ patēter: ali⁹ et libēter. p̄mi rei sūt. seq̄ntes inox. vltimi iusti. Qui at p̄t dicere. bonū mibi qđ hūiliasti me. ie. ve hūilis ē. Nō p̄t h⁹ dicere qđ iuit⁹ tolerat⁹: min⁹ qđ murmurat. Et at hūilis qđ humiliat⁹ p̄uertit i humiliat⁹. et ipse ē qđ oīc̄ deo. Bonū mibi: qđ hūiliasti me. **H**ic Greg. i. 4. dñica dī adnētu. Mirāda actio cū elatio nō eleuat: s̄z grauat. Qui. n. sine humiliat⁹ vñues ḡre.

De I ante I

gat qđi qđ in vētu⁹ puluerē portat. et vñ aligd ferre cerni tur inde deteri⁹ cecat. In cunctis qđ agitis frēs mei ra dicē bōi opis hūilitatē tenere. nec qđ iā supiores: s̄z qđ adhuc iferiores estis aspice: vt duz melior⁹ vobis exē plā pp̄ditis ad maiora sp̄ ascēdere ex hūilitate valeatis. **H**umor. aui. are. dī ad humus et est humare in terra po nere humo tegere. i. sepelire. vñ humatus ta. tum. terra tectus et sepultus. et cōponit vt inhumatus ta. tum. i. inf pultus. et humatum aduer. i. sepultum vel viliter et abie cte. et cor. hu. humo as. sed humeo eam. pdicit. **H**umor. ab hūeo es. dī humor oris. vñ hūorosus sa. sum. i. humore plen⁹. et ḡparat hūorosus sior. sum⁹. vñ hūorosus. sime. aduer. et hec hūorositas tis. et pdu. p̄mā hūor nomē: sed humor maris. passiu⁹ de humo as. eā cor. vñ qđā. **N**e terret qđ humor: nō terret qđ sonat humor. **H**umus mi. fe. ge. i. terra. et p̄p̄ hūida et i. ferio. Et nota qđ bum⁹ est qđi p̄priu⁹ nomē terre. vñ et caret pluralitate et r̄nedef ad aduerbia interrogativa ad modu⁹ p̄prior noīu⁹ sine p̄positōe: sicut dom⁹ domi: et militia militie. Et derinac̄ a mus greco: qđ dī terra. et derinatio sumat ab ultima syllaba. et cor. hu. vñ **Quidi.** ep̄la⁹. Luxuriat frigido sanguine pinguis humus. vide in tellus. **H**us terra est in finibus Idumee: et interpretat festinans vel consiliator.

Est imperatiu⁹ de eo is. faē enī impatiu⁹ i. eat. Itē sicut dī. **P**u. b̄ figura latia i. et hec figura greca y. idē elemētu⁹ rep̄itant. et i. rep̄itati illud in subali sono: s̄z y. in accītāli. hoc at ele mētu⁹ i. nāl̄ et exiliter sonat: qđ hec figu ra i. rep̄itati illud elemētu⁹: qđ sonat exili⁹: s̄z cum sonat spissi⁹ et vberi⁹: rep̄itati hac figura y. et ad istos diuersos modos rep̄itati p̄dcisi elemētu⁹ greci p̄dictis duab⁹ figu ris vñt appellates i. iota⁹ y. gui. nos at nō vñtum hac figura y. nisi in grecis dictōibus vel barbaris: et nō vñt qđ vñ in multis dictōibus grecis vel barbaris ē dubiu⁹ an debeat scribi p̄ i. an p̄ y. apud nos: cuz nesciam⁹ illas lin guas ex toto: qđ ap̄ illos. s. grecos et barbaros i. gbulā locis scribi i. in alijs y. s. gui. Itē b̄ figura i. apud nos re p̄titat duo elemēta. s. i. vocaliz. et i. sonatē. Quia ḡi. duo elemēta rep̄itati: et qđ i. et y. idē rep̄itati elemētu⁹. i. mītis nob̄ placuit trāctare de dictōibus qđ incipiūt ab i. vocaliz. et de illis qđ incipiūt ab i. Sonatē. et ēt ab his qđ incipiunt a y. a est nomē domini fīm qđ est inuisibilis: ex quo et allelu. qđ est laus vel laudate componit alleluia. i. laus inui sibilis vel laudate inuisibilem. **I**abel interpretatur ascensio.

Iabin interpretat̄ sap̄ies vel sensus sive etiā prudentia. **I**aceo ces. cui. vñ neutr⁹: et caret supinis. et dī a iacio cis. et cōpo. cū ad. et dī adiaegeo ces. i. iuxta iacere. et cū inter. et dī interiaegeo ces. et cū pier. et dī piaceo ces. et cū sub. et dī subiaegeo ces. et cor. ia. **Luca.** in. 4. **F**elix qđ potuit mundi minante ruina. Quo iacet iam scire loco.

Iacere qđi ē iſinitiu⁹ de iaceo ces. pdu. penl. qđ vñ ē iſinitiu⁹ dī iacio cis. cor. penl. vñ vñ. **S**i nescis cere. lapidē acyntin⁹ in iacynt⁹ vide. **C**tu mitte iacere. **I**acynthus t̄. fuit qđā puer vñs in flore fīm poetas. vñ et ille flos silr dictus est iacyntus: et ē purpureus: et hinc qđā lapis dictus est iacyntinus: habēs purpureuz et ceru leū colorē ad modū illi⁹ floris. vñ vñ. **F**los iacyntus: lapis ē iacyntus bōq; vñ iacyntus ta. tū. penl. pdu. qđ uis poetica licentia qđi⁹ corripiatur in metro fīm **Vug**. et hinc iacyntus na. num. qđ est de colore iacynti. et scri bitur sine c. in ultima syllaba iacyntus.

Iacio cis. ieci. iactu⁹ iacere. vñ bic iactus eti⁹. **I**acio

cōponit: ut adūcio cīs. abūcio cīs. conūcio cīs. Itē p de tracōnē n. coūcio cīs. p coūcio. deūcio cīs. diūcio cīs. eūcio cīs. inūcio cīs. pūcio cīs. pūcio cīs. obūcio cīs. reū cīs. subūcio cīs. traūcio cīs. Iacio t oia ei⁹ posita sūt actua. Itē oia eius posita retinēt pteritū sui simplicis imutatū: ut pūcio pieci: sed a. pītis mutat in i. t. a. supi ni in e. mutatur. Itē nota q̄ adūcio abūcio t cetera com posita a iacio per uno i. scribi debet: t pñunciari reguliter: t est pñm i. cōsonās: t alterū vocale. Fin h⁹ ḡ sī cō ponāt iacio cū dictione definēte in cōsonātē: debet pñma syllaba pdūci positione. Inuenit tñ qñq̄ coripi. t h⁹ iō fit q̄ in oib⁹ h̄ verbis solēt q̄dā tacere qñq̄ i. cōsonātē in metro: imo q̄ magis ē cā euphonie semp solēt tacere i. cōsonantē in q̄libet platione in pdictis verbis cōpositis. t tñ est de integritate dictionis: t debet scribi: t̄z taceatur apud quidā cā euphonie: sicut in hac dictio ne circūo m. nō pfertur: t tñ est pars dictionis huius: t ibi scribit. cū ergo st̄ingit q̄ i. cōsonātē in pdictis verbis taceat t liquefacat aptate consonantis: tunc pīma nō co ḡi. pdūci positione: t inde est q̄ potest coripi si nāliter concepta est: si vero i. cōsonātē nec taceat nec liquefacat: tunc pīma pdūci si destinat in cōsonātē: t hinc ē q̄ suby cīo qñq̄ pdūci pīma qñq̄ coripit: t in q̄similib⁹ idē est iudicū. Si querat aliquis vtrū assērā i. cōsonantē semp debere taceri in pdictis verbis in q̄libet platione: sic di stingno. Cū metrū cogit taceat: al's aperte pferatur. nō enī video magnā ē cācophoniā si dicat abūcio deūcio licet qdā velint h⁹ semp t vbiq̄ vitare. ita dicit Hugui. Magister aut̄ Bene. dicit: Ob in pōsitione breuiat: vt obeo: nisi positio supueniat: ut obiect: tñ in pīti tñ in oib⁹ que tenet cognitionē pītis obūcio pīma cor. t pdū. cor ripiñ enī subtracta i. cōsonātē. Un̄ Statius: Fron̄tib⁹ intentas obūcit mōstratq̄ timorē. t pdū. vnde idē Statius: Pectora q̄ inuisis obūcit sumātia muris. t coripi tur reēta i. cōsonātē. Un̄ Hora. Cū mihi linos edax igna uos obūcis annos. in frēquētiori tñ vslu ē q̄ pdūcat. ita et̄ st̄ingit in hoc vbo abūcio: coripiñ enī. vnde Statius: Fron̄tibus intētas abūcit monstratq̄ timorē. t pdūci tur. vñ idē Statius. Abūcit attonite tector̄ culmine sum mo. Idē accedit in hoc verbo subūcio. nā a Statio corri pitur dicente. Cata videre prior subūcīt gauissis vlyxes. pdūci aut̄ a Virgilio. Quantum vere nouo viridis se subūcīt alnus. S̄ in reūcio aliter ē: q̄ tam in pīti q̄ in pterito pīma corripere t pdūcere iuēnit: q̄ fin quodāz ibi i. ē simplex cōsonātē. t sic pīma cor. Un̄ Virg. T̄tire pascētēa flumine reūce capellas. quintus. n. pes ē p̄cē leūmaticus cōstans ex q̄ttuor breuib⁹. fin quodā autē est ibi i. duplex cōsonātē: t sic pdūci positione. Unde Virgi. Keyne nō maculis obfuscēt vellera pullis. Aliē vō pōsitionē pōsitive cū h⁹ vbo iacio penit⁹ pdūcunt: ut inūcio. eūcio. i. ḡb⁹ oib⁹ i. duplex cōsonātē ē ante vocalē. actio tas. penul. cor. in iacto tas. exponitur.

Iacob interpretat̄ supplantator: q̄z in ortu suo plantā na scētis fr̄is apprehēdit. vel q̄z postea fr̄atrē arte decepit. Itē iacob angelū t etiā esau vicit nō manib⁹. S̄ oñib⁹ vnde sūg illud Isa. 4. 9. Redēptor tu⁹ fortis iacob t̄. dicit glo. Fortis redēptor iacob q̄ dedit valitudinē iacob luctādi cū angelo: orōne vt aiunt nō māib⁹. yolebat. n. angelus q̄ cū custodiebat i. pegrinatōe ad deūi recedere emicuit aut̄ orōne vt eū bñdiceret: t audiuit. Si cum deo fortis in orōne es q̄to magis h̄ boies: q̄st diceret: t oñor ne h̄ esau quē metuus pūalebis. Hic nō q̄ Hreg. tractā illud Hen. 3. 2. Cū iacob ad ppria rediret vir luctabatur cū eo vsg mane: q̄ cū videret q̄ eū supare nō posset tetigit neruus femoris ei⁹ t statim emarcuit: ita dicit in sedā homel. sc̄de partis Ezech. Is q̄ certat in luctamie aliquā

supiorē se: aliquā vō eū cū quo st̄edit iferorez sūmenit. de signat ḡ angelus deū: t iacob q̄ cū angelo st̄endit vnius cuiusq̄ pfecti viui: t in st̄eplatōe positi aia: qz videlicz aia q̄ st̄eplari deū nitif: velut i quodā certamine posita mō exupat: qz itēligēdo t sentiēdo de incircūscripto lu mine aligd degustat. mō vō succubit: qz etiā degustādo itēp deficit. q̄li ḡ vincit angelus q̄n itēlectu itimo ap̄ prehēdit de⁹. H̄z notādū qz idē vīct⁹ angelus nerū fe moris iacob tetigit: cūq̄ marcescere statiz fecit: atq; ab eo iacob t̄pē claudicauit vno pede: qz. s. oipotēs de⁹ cuī iā p̄ desideriū t itēlectū cognoscit: oēm in nobis volv̄ ptatē carnis arefascit: t q̄ pīs q̄si duob⁹ pedib⁹ inrētes deū videbamur querere: t seculū tenere: post agnitionē suauitatis itime vñ i nobis pes san⁹ remanet: atq; ali⁹ claudicat. qz nece ē vt debilitato amore seculi solus in nobis amor conualescat dei. si ergo tenemus angelum vno claudicamus pede: qz dū crescit in nobis fortitudo amoris dei infirmatur pculdubio fortitudo carnis. acobipeta. te. cōis ge. penul. cor qui vel que petit eccliaz sancti iacobi. t cōponitur a iacobus t peto tis. acobus zebedei a patre cognominat̄ ē: quē cum ioanne reliquies vez patrē secuti sunt. hi sunt filii tonitrui qui etiā boanerges ex ifirmitate t magnitudine fidei nomi nati sunt. Hic ē iacob⁹ filius zebedei frater iannis: qui post ascētionē dñi ab herode occisus est. t interpretatur supplātator: qz curam carnis supplātavit dñi vocātē: t ipaz carne⁹ Perode cruciātē st̄epit. vñ iacobitanus na nū. t h̄ bec iacobēsis t h̄ se. Hic dicit̄ ē iacob⁹ maior: si alter minor. Primo rōne vō catiōis: qñ pīm⁹ vocat̄ ē a xpo. Secō rōne familiaritatē: qñ maiorē familiari tatē videt̄ xps habuisse cū isto q̄z cū alio: qz videlicz ip̄z ad secreta sua admittēbat: sicut fuit ad puelle resūficationē: t ad glōsaz trāfigurationē. Tertio rōne passiōis q̄ pīm⁹ iter ceteros ap̄los passus est. si ergo dī maior al tero ex eo q̄ pīm⁹ vocat̄ ad apostolatus grāz: ita possit dici maior ex eo q̄ pīm⁹ vocat̄ est ad eternitatis gliam iacob⁹ zebedei ob distinctionē pōris iacobi cognomina tus est: q̄ dī fili⁹ zebedei siē iste filius alphai. cognomen igis ambo a patre sūmpserūt. Hic est iacob⁹ minor q̄ in euāgeliō frater dñi dī. ambo pdicti iacobi apli fuerūt: t zebedei xpi. Hic iacob⁹ vt tacū est dictus est minor ad dñiāz iacobi zebedei. licet enī iacob⁹ zebedei prior natu sit: fuit tū vocat̄e posterior. vñ t hec p̄suētudo i pleriq̄ religiōib⁹ obseruat̄: vt ille q̄ por̄ igredīs maior vocat̄: t ille q̄ posterior minor: licet sit por̄. s. aut etate maior: aut sc̄itate dignior. Dicit̄ ē et̄ frater dñi ex eo q̄ sibi similis fuisse phibet: adeo vt pleriq̄ in eoꝝ specie fallerēt. Appellat̄ est et̄ iacobus iustus p̄p̄ meritū excellētissime sanctitatis. Un̄ Egy sipp⁹ ap̄loꝝ vicin⁹. Hic ingt ex vtero matris sue sanct⁹ fuit: vñ t sacerdā non bibit. carnes nūq̄ māducavit: ferrum in caput ei⁹ nō ascēdit: oleo nō ē vñct⁹: balneis nō ē vslus: syndone. i. veste linea semp idutus: totiēs in oratiōe gemia flexerat: vt callos in genuib⁹ siē i calcaneis videreb⁹ h̄re. Hic sol⁹ iter ap̄los ppter nīmī. i. magnā sanctitatē suaz p̄mittebat in sanctasancroꝝ intrare. Propter et̄ ei⁹ sanctitatē p̄e ceteris aplis hīerolymis est ep̄s ordinat⁹. Hicī ēt q̄ pīm⁹ iter ap̄los missam celebrauit. Vnde in ioānes.

actatia tie. i. arrogatia: supbia: vanitas: t scribis p̄t. i. pe. sed accipit sonū de c. fit enī a datiuo iactanti addita a fit accarius ry. in iactura vide. Chec iactantia. acto. a iacio cīs. ieci. actū. cītu. i. o. fit iacto cīas. vñb⁹ fre. a quo dī iactro tas. aliud fre. Item iactare vel iactitare ponit p̄ glozari: laudare glāndo: vanitate arrogare: vñ inaniter p̄ferre: ide iactas sine arrogās dī q̄ se vanitat̄: t maiorū institutis nō acq̄escit: sed p̄p̄ quādā viā iusli

Be

tie et scitatis ingrit. Et parat iactans tior. tissim. vñ ia-
ctanter iuus. sime. aduer. vñ vñs. Qui iacet hic iactat q
actuarius in iactura vide. **C**landat se quoq*ue* iactat.
I actura. a iacio cis. dñ hec iactura re. i. iactus. **I**actura et
dñ damñ. p*p*rie q*o* naute patiunt c*u* imminent et igra-
uescere tepestate res suas in mare iaciunt. s. pan*e*. vinus
panos. et g*u*aliter quicq*ue* h*u*s q*o*ne ipsa nauis nimio
p*o*dere rep*u* submerget. vñ h*u*s iactarius ry. qui frequen-
ter d*an*u patitur. et p*p*rie q*o* ita res suas iactat. et iactuar-
ia. ri*u*. i. d*an*osus. pati*es*. vel ifer*es* dam*n*u. **I**nter d*an*u
aut et iactur*a* et d*ri*ia. q*o* iactur*a* scientes et vltro patimur.
Dam*n*u vero et insolito nobis nescientib*u* fit fm*u* p*api*a.
aculator toris. in iacul*u* vide.
Iacul*u* li. a iacio cis. dñ h*u* acul*u* li. i. missile. eo q*o* iacitum et
mittit ipetuose. vñ iaculor*u* laris. i. iacul*u* mittere. et iacu-
lo torquere. vñ h*u*s iaculator toris. et hinc iaculatorius ria.
ri*u*. aliqd iaculatorius. vel q*o* e*apt* ad torqued*u*. vel q*o*
p*rin*er ad iacula*u*. **I**aculor*u* p*on*it. vt coniaculor*u* laris.
et est deponen. cu*o*ib*u* suis p*os*it*is*. **I**te iacul*u* d*o* quod-
da rhete p*iscator*iu*u* s*il*r a iaci*ed*o. vñ hic iaculator toris.
qui iacul*u* iacit vel facit. et corrip*it* cu*o* iaculum.
acul*u* li. mas. ge. q*o*da serp*e* volatilis a iaci*ed*o dictus. q*o*
de arborib*u* se iacit super aialia. et ea p*im*it. **V**nde Luca.
in. 9. **E**t natrix violator aque iacul*u* volucres.
air interpretat vigilas sue illuminas. et acut*u* ultima.
airus ri. p*ri*u*u* nom*e* cuiusd*u* viri cuius filii d*is* suscita-
uit. vt br*u* Mar. s. et interpretat illuminans sue illuminatio-
nei vigilie. aut vigilati*u*. et pdu. pen*u*. **V**n*u* i aurora dicit
a aduer*bi* et t*p*is. **M**eta leui splendet curat nata iairi.
amb*u* bi*u* e*qd* pes metricus costas ex breui et l*og*a. et d*o*
a iambos q*o* e*sc*edere vel asc*ei*o. q*o* cito tr*as*un*u* et a*sc*e-
dim*u* a breui ad l*og*a. vel d*o* a iambusim q*o* e*reph*ede-
re. vel detrahere venen*u*. q*o* iu*et*us fuit ad scribed*u* ve-
nen*u* ire. et reprob*es* et detract*es*. **V**n*u* **P**ora. **A**r-
chiloc*u* p*ri*o rabies armavit iambo. vñ iabe*u* be*u*. be*u*.
et iabicus ca. cu*o*. et e*b*ysyllab*u* iab*u*o*u*. i*z* in p*dict*o v*su* sit
trissyllabum per dierem*u* iambo.
am*u*o*u*. i. d*ext*ra. et c*o*pon*it* cu*o* ben*u* et d*o* beniam*u*.
am*u*nes aciuit in fine. et interpretatur marin*u*. siue v*bi* e*sign*u*u* ei*u*. cessit en*u* et defec*it* sign*u* ei*u* cor*u* sign*u* moy*si*
vñ dixer*it* magi. **P**ic digit*u* e*dei*.
Ionicul*u* li. et pl*u* Jan*u*. et d*o* a ian*u*. Janicul*u* et d*o* oppid*u*
quodd*u* italic*u*. et hic iani culus m*os* apud romam. q*o* ibi
olim colebatur. Jan*u*is.
Ianitor. a ianua d*o* h*u*s ianitor toris. et ianuator d*o*. s. q*o* ob-
ianitrix cis. illa que obseruat ianuam. **C**uat ianua.
et ianitrices dicun*u* uxores duorum fratru*u*. quasi eadem
ianua teretes. vel p*ea*de*z* ianua iter h*u*ntes. et d*o* a ianua
vel ianitor p*formation* mutato or*u*. in r*ix*. vt a ianitor ia-
nitrix. et cor*u* pen*l*. in nt*o*. in g*to* aut*u* pdu. pen*l* siue tri.
Ientacul*u*. a ianto as. d*o* h*u*s iantacul*u* li. cibus. quo soluit
ie*u*ni*u* ante pr*ad*i*u*. vñ iantaculo las. et in deponeti g*ne*
iantacul*u* laris. id*z* q*o* ianto tas. **E**t scias q*o* q*o* corru-
pte solet. p*ferre* h*u*s vocabula p*e*. in p*rima* syllaba. s. gento-
tas. et g*et*aculo las. et gentacul*u* li.
anto. a ianto deo p*ncipio*z. d*o* ianto tas. tau*u*. et in depon*ti*
g*ne* iantor taris. i. comedere ante pr*ad*i*u*. soluere ie*u*
ni*u* fm*u* hug. p*ap*. et d*ic*. **J**atare. i. desnare d*o* vulgo. **J**ä-
to et gust*o* ante pr*ad*i*u*. **V**n*u* q*o*da. **J**antamus mane. cena
ianua. a ianua d*o* h*u*s ianua n*ue*. p*p*e (mua vespe facto.
pm*u* igr*es*slus. pm*u* it*ro*it*u*. q*o* ian*u* est d*o* p*ncipio*z. cui
antig*o* o*em* it*ro*it*u* et ex*u* sacrificar*u*. **V**el ianitor dicit
ost*iu* p*forat*u*u*. q*le* videm*u* in cellar*u*s. p*q*o*u* vider*u* p*o*t*u* in
ens et extra. sic ianua videt ante et retro. **G**ores sunt que
extra volvuntur et aperiunt*u*. siue q*o* ian*u* aperiunt*u* et vol-

I

ante

B

un*u*. et sunt duplices et replicables. q*o* in se replicant
c*u* aperiunt*u*. et dicun*u* sic a velando. q*o* se velent q*o* si vol-
ue. q*o* d*u* aperiunt*u* c*u* difficultate voluunt*u*. v*l* q*o* in se re-
voluunt*u*. **P**orta p*p*rie est ciuitatis. **C**um en*u* antig*o* ciui-
tate aliqu*u* voled*u* edificare. in circuitu ducebant ara-
tr*u*. et loc*u* muro*z* sulco designab*u*. c*u*. n. veniebant ad
loc*u* v*bi* porta debebat e*e* susp*edeb*at aratru*u* ne tageret
terr*u*. et portab*u*. et ab illa portatione aratri locus ille di-
ctus est porta. et fm*u* b*u* p*p*rie est ciuitatis. **P**ot*u* et in alijs
dic*o* porta ab exportatione et importatione rex p*e* facta.
Posticu*u* v*l* posticu*u* v*l* postis v*l* postica et lat*es* ingeris*u* i
p*re* posteriori*u*. v*l* q*o* respicit accid*et*e. **A**ntica ost*iu* ab an-
teriori*u*. vel q*o* respicit orient*u*. **O**sti*iu* d*o* g*u*aliter ubi*u*
sit siue siue value siue for*es*. siue aliud. s*il*r et adit*u* d*o* ge-
neraliter ost*iu*. differunt t*u*. q*o* aditus est quo admitti-
tur. ost*iu* quo excludimur. v*l* t*u* h*u*s p*ri*pet*at* cor*u*
pit. **I**te a ianua porta dicta est ianua. q*o*da ciuitas pot*es*
nobil*u* pulchra et dunes iuxta mare sita. et est q*o* iroit*u* et
porta Lombardie. Tuscie. Provincie. b*u* ciuitaris ori*u*
dus fuit cop*il*ator p*tit*is libelli*u*. q*o* p*so*dia vel catholi-
con. Cop*il*ator siquid*u* hu*u* op*is* dict*u* frater ioannes ia-
nuensis de balbis. de ordine frat*u* p*dc*ato*z* mod*u*. q*o*
et*ia* cop*il*au*u* ali*u* libell*u* in theologia q*o* dict*u* dialogus
de questionib*u* anime ad spiritum. qui eti*az* compoluit
q*o*da op*u* paschale v*bi*. s. de facili rep*u* pascha. s*il*r b*u* op*u*
paschale p*pos*uit at*iq* ordin*u* iraret. **E**t a ianua p*ci*u-
tate d*o* h*u*s hec ianuas et hoc. se. patriu*u*. et ianuin*u* no*u*.
ianu*u*. a ianua d*o* h*u*s ianuari*u* ry. q*o* ianua possessor*u*
et*u* iroit*u* an*u*. vel d*o* a iano. q*o* ianuari*u* est p*ncipio*z an*u*.
sic ianus dicebat p*ncipio*z o*ium* o*pe*z. et ide ianuari*u* ry.
ri*u*. hic alio no*ie* iouoni*u* d*o*. q*o* o*ium* mens*u* sit pater.
ianuato*u* vide in ianitor.
ianuensis in ianua vide.
Ianus. q*o* i*u* designat t*ps* p*ns*. et q*o* statim et c*u* q*o*da veloci-
tate sequit*u*. i*o* ide deriuat h*u*s ian*u* ni*u*. pp*u* velocitate vide-
di ante et retro c*u* sit bifrons. et*u* ianu*u* de*o* o*iu* p*ncipio*
r*u*. et d*o* bifrons. i. b*re* duas fr*otes*. s. ante et retro. Et sc*o*
hoc d*o* ianu*u* m*u*ndus vel cel*u* q*o* h*u*s duas facies. i. duas
portas. s. orient*u* et occident*u*. vel c*ac*r*u* et cap*ic*orn*u*. s*il*r
c*u* ian*u* d*o* q*o*drifrons. hoc refer*u* ad q*tu* m*u*ndi p*tes*. v*l*
ad q*tu* elem*ta*. vel ad q*tu* anni tempora.
Iaphet interpretat latitudine. ex co. n. pp*u* g*et*iu*u* nat*u* e*u*. et q*o* la-
ta e*u* ex g*er*ib*u* m*u*ltitudi cred*et*u*u*. ab illa latitudine iaphet
as viride dicitur. **C**dict*u* e*u*. Vide in g*er*ilis.
Iaspis dis. fe. ge. quedam g*ema* p*cios*a est et viridis. ias. n.
viride pinasim gemma d*o*. et ex eis componitur iaspis. et
cor*u* penul*u* genitui*u* iaspidis.
I ante **B**

Bex cis. fe. ge. gen*u* est q*o*drupedis a*ialis*. s. cap*re*a: q*o*lio-
no*ie* d*o* dorcas. et d*o* ibices q*o* siu*u* au*u*z ar-
dua et celsa tene*at*: et in sublimi inhabit*u*: ita vt de subli-
mitate v*ix* h*u*an*u* obtutib*u*. c*er*ni p*rt*ne q*o*ni aduersi-
tem a*iali*uz v*el* ho*u*z p*sen*er*it*: de culminib*u* fax*u* al-
tissimis le*se* p*ci*pat*ates* suis*u* se cornib*u* illes*u* suscip*it*
fm*u* p*ap*. **E**t declina*u* hec ibex hu*u* ibicis et*u* pl*as* be-
ibices. h*u*z ibic*u* et*u* cor*u* bi*u*. pen*l*. obliquoz*u*. Job. 39.
Nung*o* nost*u* t*ps* part*u* ibic*u* in petris. v*l* v*l*us. Zornia
fert ibex: iob testis*u*. ibicis inde. **D**e hoc supra dixi in se-
cunda p*te* v*bi* eg*o* de acc*et*u no*ium* desinent*u* in ex.
ibi aduer*l*oc*u*. et c*o*pon*it* c*u* in t*d*f*u* in ibi*u*. i. in eod*e* loc*u*. et
c*u* id*z*: et d*o* ibid*e*. i. in eod*e* loc*u*. et acut*u* pen*l*. **D**uo. n. i. c*o*
glutinan*u* in v*na* l*og*a. **I**te a*pon*is cu*o*z ali*u* et d*o* alibi*u*. i. in
alio loc*u*. et*u* inter et d*o* interibi*u*. i. interim interrea*u*. in illo
bidem in ibi*u* vide. **L**oco. et*u* cor*u* p*m* ibi*u*.
bis fe. ge. g*to* ibis vel ibidis est ciconia. s. au*u* im*u*da: q*o*
nun*q* p*yc*it se ad volad*u* nisi p*us* pot*u* aqu*u*: q*o* rostro

D

I

ante

L

ante

D

162

posteriora purgat. et quod autem est immunda. id. **Qui.** Vocavit ibin aduersariu[m] suu[m] et coriualē q[uod] cū vxore sua mecabat: et lib[er]t[er] quē in eū scripsit sic ititulauit. **Quid.** in ibin. i. contra ibin. vñ sic dicit. **Ibidis** iterata tu quoq[ue] nomē habe. **bix** bixis. **fe**. **ge**. **auis** ē aq[ua]tica: **serpentib** inimica: **vt** dicit glo. sup illud Isa. possidebūr eū onocroculus: et ericius **tib** **Itē** Isi. iz. ery. **Ibices** aunes meridiana plaga vocat: q[uod] Nili fluenta ibabit. vñ vñs: **Ibix** ibicis auis ē nīliq[ue] fluens. et sic pdu. penl. gti. sed ibex cis. vt dixi p ex bo ibis futur de eo is. pdu. pmā. **(cor. penl. gti.)**

I ante **C**

I carus ri. fuit fili. **Dedali**: vñ sciri? ria. riū. et bic mare dicū ē icariū: quo submersus ē. et h[ab]icaria rie. isula iuxta ciō cis. vide in ico cis. **C** quā submersus ē. **ciofagus**. ab ico cis et fagin q[uod] ē comedere cōponit iciofa gus ga. gū. i. pisces comedēs. vñ iciofagi sunt gdaz p[er]plū: q[uod] venado in mari valeant: et piscibus tantū alantur. **cuis** cu. gdā piscis est. **I** cio ico ici cere ictū. i. peutere. vñ ictus icta ictū. i. pcus sis. **Vñ** hom[er]. Icta perit celū terris citherea relictis. **Nume**. 35. Ictus occubuit. Et h[ab]e ictio onis. i. pcus. et h[ab] ict[us] ictū idē. et icto ictas verbū frequē. q[uod] frequētius inueni[re] ictus as. in eodē sensu. i. frequētēr peutere. et hinc fm quosdā cōponit abycio cis. deyocio cis: subyocio cis. et h[ab]s cū p[er]ferunt p vñū i. q[uod] ē nō pōt: q[uod] p[er]terita et supina istoz nō p[er]t[inent] p[osition]ē recipere ab ico icois: debet eni[re] cē p[er]teritum abici: deici: subici: et nō abici: deieci: subieci: fm quosdā ico cor. penl. in p[ri]nti: et in p[er]rito cā p[er]ducari. fm alios in p[ri]nti eā p[er]ducit. fz pdicia p[os]ita semp cor. cā in p[ri]nti. **Vñ** **Lucre**. Ex icorporeis p[er]pellit et icitata dicit Hug. Alij vo dicūt cū q[ui]bus et ego: q[uod] ico icois ictū tā penul. lōga q[uod] breui facit supi. ictū: fz nō ē in vñ ni si partcipiū p[er]teriti p[er]is ictus. Et scias q[uod] inueni[re] ico icois et ico icois. **Vñ** **P[er]fis**. i. 9. li. dicit. Inueni[re] simplex ico icois. con onis. exponi[re] in q[ui]rta pte in ca. de tropis. **I** cona ne. i. imago vel signū fm q[uod] dicit Hug. vide in icon i q[ui]rta pte supra. in ca. de tropis.

I cona nie. in icon ē. vide supra in q[ui]rta pte de tropis. **I** conomus vel econom[us] penul. cor. ē tā pecunie q[uod] fruguz et oīuz q[uod] possident[ur] dispesator. vñ economic[us] ca. cū. xenofontis pulcher liber ē q[uod] nō gubernationē ville fz dispensationē vniuerse dom[us]. **Tullio** iterp[re]tāte designat. vñ etiā as. in ico icois est. (de etiā in economus in e. lsa. ico icois ictū: et ictus ictus ictū in ico icois est. **I** daliū ly. qdā silua in cypro isula in q[uod] colif[er] vñ. vñ et ipa vñ: et qdā terra ei adiacēs dicta ē idalia lie. vel idalis b[ea]t[er] idalis vel idalidis. et hinc idalius lia. liū.

I ante **D**

I dcirco. i. ideo: propterea: et videtur ē ē simplex. **I** dea idee penul. acuta: exemplar vel forma: et d[omi]n[u]s ab idos q[uod] ē forma. ide h[ab]e h[ab]e idealis et h[ab]e le. i. formalis imaginari. **I** d[omi]n[u]s p[on]it cū is et demū q[uod] is demū h[ab]e ē itez is. et ei se. mininū ē eadē et neutrū idē i. cor. q[uod] in mas. p[er]ducitur. vñ de vñs. **Neutrū** curtat idē: fz mas p[er]ducit idē. et gemiat[ur] p[os]itio in neutrō. **Dicim** eni[re] identidē. i. idē et idē: cui oblig deficiūt casus et ntūs tā mas. q[uod] neu. ex duob[us] ē corruptus: necnon actus tā mas. q[uod] feminini. mutat eni[re] m. in n. ante d. cā euphonie: vt euēdē eadē q[uod] in alys quo q[uod] p[os]itio fieri solet pp eandē p[er]sonantē: vt quendā: q[uod] dā: quorundā: q[uod] rūda. q[uod] tñ p[er]t[inent] et q[uod] adiectionē h[ab]e extre[ma] syllabā. **L**eteri vo casus supradictoz p[er]nomini: hoc ē eadē: cū idē: eadē: eadē: eadē: eosdē ex integrō et corruptio inueniūt. itaq[ue] regula exigit p[er] duo i. vel p[er] t. i. tā ntū plurale mas. q[uod] d[omi]n[u]s et tablōs oīum generoz plurales scribi: vt qdē vel idē. qdē vel eisdē. **Solēt** autem autores etiā p[er]syneresim vñā i. ponere p[er] diablos: vt pa-

tau p[er] patany. **Juue**. in. 3. **Antoni** gladios potuit p[er]tene[re] si sic. antoni posuit p[er] antony sic d[omi]n[u]s p[er]fis. in. 12. li. vbi agit de figura p[er]nois. vide et in is ea id: et i[st]a tertia pte vbi eg[er] de grō singulari secunde declinatiois.

dentidē in idem exponit.

dest supra exponit in hoc est.

dida penl. cor. nomē ē **Salomonis**: et iterp[re]tāt[er] dilectus d[omi]n[u]s pp deū: vel amabilis d[omi]n[u]s p[er]pter d[omi]n[u]m. **Uide** etiaz in din interpretatur videre.

Ceccl[esiastes] dioma. tis. ge. neu. d[omi]n[u]s ab idios: q[uod] est p[er]priu: et omū q[uod] est sermo vel modulatio. ide hoc idioma p[er]prietas loquēdi in q[ui]libz lingua. Quot eni[re] sunt lingue tot sunt et idioma ta. vñusq[ue] eni[re] suo idiomatico loquif. et pdu. penl. in ntō fz in g[ra]m ē cor. idioma matis.

diopate ab idos q[uod] ē p[er]priu et patos q[uod] ē passio cōponit h[ab]e idiopate hui[us] idiopates greca declinatioe. et h[ab]e idiopatia tie. i. p[er]p[er]ia passio que aliunde nō inferit: fz intrinsec[us] dios grece latine dicit p[er]priu.

I diota. ab idos q[uod] ē diuīsio et iota q[uod] ē l[et]ra cōponit idiota te. cōis ge. i. illitteratus q[uod] diuīsio a l[et]ris. i. indoctus et in sibiēs. **Vel** cōponit ab idus et ote q[uod] ē auris: inde idiota q[uod] diuīsio ab aure: q[uod] audit non intelligit. **Vel** idiota d[omi]n[u]s ab idios q[uod] ē p[er]priu et ethis q[uod] ē mos: q[uod] p[er]priu mo rez sue terre ignorat. et pdu. pen. idiota. vñ vñs. **Vir** bñ vestit[ur] i vestib[us] ee p[er]perit. **Credit** a mille q[ui]nis idiota sit ditū iterp[re]tāt[er] trāsiliēs eos vel saltās: q[uod] quosdā. **Cille**. humo iherentes: et ea q[uod] in imo sunt cogitātes: et in rebus transiuntibus spem ponētes trāsiliuit canendo iste quis vocatur transiliens. et acutitur in fine.

I dolatra. idolū p[on]it cū latria et d[omi]n[u]s et hec idolatra tre. i. cultor idoloz. i. q[uod] culturā quā debet ipēdere suo creatori ipēndi idolo. vñ h[ab]e idolatria tri[e]. i. cultura idoloz. i. quā idolo impēdit. et cor. idolatra penul. naturaliter.

I doliu ly. d[omi]n[u]s loc[us] ybi idolatre venerant et colūt idolū fz p[er]p[er]a. **Vñ** p[er]ma ad **Coz**. 8. ca. In idolio recumbentiū t[er]r. dolothicu ci. p[on]it ab idolū et theos q[uod] ē de. q[uod] idolo deificatu. i. sacrificatu. i. illud q[uod] idolo p[er]secrat et offerat. et fin cōpositionē penul. debet coripi: quā gdā p[er]suere runt p[er]ducere fm Hug. Et pōt dici q[uod] est simplex et deriuatur ab idolū. et sic pdu. penul. sicut h[ab]e noia a noib[us] de riuita. vñ gdā. **E**st loc[us] idolium q[uod] ibi d[omi]n[u]s dolothicus. **Corin**. i. 8. s. **Idolothicum** manducant.

I dolū. Ab idos q[uod] est forma d[omi]n[u]s idolū li. i. simulacruz q[uod] humana effigie factum et cōsecratum est.

I done. ab idos q[uod] ē forma d[omi]n[u]s idonea. nea. i. irrephē sibilis: aptus: et vtilis: inueniēs: q[uod] formis cuiuslibet: q[uod] aut d[omi]n[u]s idonea: q[uod] in se duplū habēs donū etymo. est. Et p[ar]at p[er]supptionē idonea: magis idonea: idoneissim. vñ hec idoneitas tatis. aptitudo: vtilitas: inueniētia.

I dor vel hydro grece latine dicitur aqua.

I dos grece latine d[omi]n[u]s forma. vñ idea idee. i. formalis.

I dra idre: vel idrus idri in exedra exponit.

I dria drie. est qdā vas aquatile: et d[omi]n[u]s ab idor vel idro grece q[uod] est aqua latine. et cor. penul. idria.

I drius idry. i. aquarius: et dicit ab idro aqua.

I dro in idor exponit.

I drofaba be. idro componit cū fabos q[uod] greci tumorēv[er]t meatū d[omi]n[u]s: et d[omi]n[u]s hec idrofaba be. i. aq[ue] meat[er]. h[ab]e morbū

latini ab aq[ue] meatū lymphaticū vocat: et fit ex canis rabi di morbu: vel ex ei spuma: quā si h[ab]e vel bestia tetigerit aut dementia replet: aut in rabiem vertetur.

I dromalū li. penul. pdu. vnguentū q[uod] fit ex aqua et ma[li]s macianis. et componit ab idro et malum.

I dromantia. idro cōponit cū māte vel mantia q[uod] ē diuinatio: et d[omi]n[u]s hec idromantia tie. diuinatio q[uod] fit in aq[ue]. **E**st eni[re] p[er]p[er]e idromantia in aq[ue] inspectione ymbreas demo-

x z

B

I

ante E

T

ante S

Inū euocare: et imagines et ludificatiōes coꝝ videre: et ab eis aliꝝ ibi audire vbi adhibito sanguine etiā ifans phibef suscitari: qđ genus diuinatiōis a persis fertur illatū ynde idromantius tia. tiū. vel idromanticus ca. cū. q ta lem artem exercet diuinandi. **C**onit in idromatiā. dromanticus ca. cū. et idromatiū tia. tiū penl. cor. expodromellum li. est aqua mellita que constat ex aqua cocta et melle. et cōponit ab idor aq et mel. idem et medo dr: s̄ multum est qđ fit ex aq cruda et melle. dropicus in idropis est.

Idropis. idro cōponit cū peste qđ grece hūor dr: et dī hec idropis huius idropis: vel idrops pis. i. aquosus hūor. est enī humor succutaneus cū inflatione et anhelitu fetido. inde idropicus ca. cū. penl. cor. q talē ifirmitatē patitur. et h̄ idropis idē qđ idropis. et cor. penl. idropis.

Idumea mīc. qdā regio idic: vñ idumea mea. meū. penl. acuta. et iterptā idumea rufa vel rubea: seu terrena: aut dīs idū idib⁹ fe. ge. pluralis numeri. i. di. **S**anguinea. uisio: q̄rte declinatiōis. vñ qdā dies mēsis dicit⁹ est idus q̄si diuīsio: qz tūc diuīdeban̄ a nūdīnis q̄ durabāt a noñis v̄sg ad idus. **V**el q̄ tunc diuīdīt mēsis: nō q̄ in idibus sit medietas cuiuslibet mēsis: s̄ q̄ in idib⁹ est diuīsio mēsis q̄tū ad appellationē diez. **A**b idibus enī mēsis nō cōputat nisi p̄ kalendas sequētis mēsis. vel dī ille dies idus q̄si edos ab edendo: q̄ hec dies apud vete res epulaz̄ eēt. **A**b idus deriuat iduo as. aut. i. diuīdere.

Iecerūt vel iecere p̄teritū ē de iacio cis. ieci. et pdu. penl. econias iterptā p̄paratio dīi: et acuit penl. **V**trobiqū ecūr coris. i. eḡ siue ficiat̄: et dī iecur q̄si iapir: q̄rignis ibi iaceat: et ibi hēat sedēt̄ in cerebꝝ subnolat: et ide ad oculos et ad alia mēbra diffundit̄: et calore suo succū ex cibo tractū vertit in sanguinē. **E**t nota q̄ antig dicebat hoc iecor oris. iecus oris. p̄ quo nos dicimus h̄ iecur coris. et cōsistit in iecore sc̄cupiscētia. sc̄. n. corde sapim⁹ ita iecore amam⁹. et cor. penl. in grō: et etiā in ntō. vñ v̄sus. **S**plēridere facit: cogit amare iecur. **U**ide in cor.

Ieiuniū ny. dī quoddā itestinū tenue semp vacuū: vñ dī ieuniū q̄ sui media viscera v̄taua et xinanita existūt: et est ieuniū p̄simonia v̄ctus et abstinentia ciboz. **A**ieuniū deriuat ieuno nas. nau. nare. i. a cibis abstinenre. et ē neu. cū osb⁹ suis ɔpositis. et vt dicit Hiero. sup Marcū: Medicina cuiuslibet vulneris adhibēda ē ei. nō enī sanat oculū qđ calcancū. ieuniū passiones corporis: orone sanan̄ pestes mētis. **E**t Ambro. dicit in hexameron. Je iuniū hois spūtū si serpēs gustauerit morī. vides quāta sit vis ieuniū vt ex spūto suo hō terrenū serpētem iterficiat: et merito spūiale. **N**ū aut ieuniū q̄ttor̄ t̄pibus anni agant̄ his versibus br. **V**ult crux: lucia: cinis: charisma: dia. Qđ det vota pia q̄rta sequēt feria. **H**ic nota q̄ q̄dragesimale ieuniū arti⁹ obseruat̄ q̄ alia ieuniū: q̄ in eo xp̄m fm̄ modū n̄m̄ imitamur. et iō q̄uis esus casei et ouoz̄ sit in q̄dragesimā ḡnaliter iterdictus: t̄i in alys ieuniūs apud diuersos ē diuersus modus abstinentiæ: et cōsuetudo quā q̄s̄ obseruare dī fm̄ morē et oꝝ iter quos ɔnerat̄. **U**ni dicit Hiero. de ieuniūs loquēt̄: Unaqueq; p̄uicia abūdat̄ i suo sensu. vñ i h̄ ieuniūs ora et lactinia p̄nt comedī fm̄ morē et obserudinē ḡnalē p̄cie. Item vigiliū oiu aploꝝ debet ieunari: exceptis tribus. s. vīglia Philippi et Jacobi et Joānis euāgeliste: q̄ illoꝝ festiū: ut̄as est infra solennitatē pascaliē: istius aut̄ infra natale dīi celebratur sic dī in quodā decretali. vñ p̄z q̄ v̄gilia beati Barthie debet ieunari. Itē sc̄ias q̄ ieuniūs exultationis ex instinctu spiritus sancti p̄cedit: q̄ ē spū libertatis. et h̄ ieuniū sub p̄cepto cadere non dī. ieuniū ḡ q̄ sub p̄cepto ecclie instituitur sunt magis ieuniū

afflictōis q̄ nō sueniūt diebus leticie. ppter qđ nō ē ieuniū ab ecclia institutū in toto pascali tpe: siue in qnq̄ gesima: nec etiā in diebus dominicis: in qbus si quis ieunaret p̄tra obserudinē p̄pli xp̄iani: q̄ vt Aug. dicit p̄ lege ē habēda: vel etiā ex aliquo errore: sc̄ manichei ieunant: q̄si necessariū tale ieuniū arbitratēs: nō ēēt a p̄tō imunis: q̄uis ieuniū fm̄ se consideratum oī tpe sit laudabile: fm̄ q̄ Hirony. dicit ad Lucillū. Utinā oī tpe ieunare possemus. **U**ide in q̄dragesima.

Ieptē interpretatur aperiens vel apertus. eroboam interptā supius dyadicās: vel cā p̄pli: aut diuīsio p̄pli: siue discernes p̄plim: q̄ in regno eius diuīsio fuit p̄pli isrl: et precīs a regno stirpis **H**ānid.

Iesse interptatur in sole sacrificiū: vel icenū: vel icenūs siue incendiū: et fuit pater **H**ānid.

Iesus hebraice: grece sother: latie aut̄ salutaris siue solutor iterptat̄: qz cūctis gentibus salutifer venit. **E**t scribit̄ hoc nomē tribus l̄ris cū titello ad designādū mystēriū sc̄ē trinitatis: sic **J**esus. Errāt aut̄ scriptores q̄ p̄ ista figura **H**. q̄ ex v̄trāq̄ p̄te eq̄liter eleuat̄ scribūt ibi h̄. q̄ ē nota latie aspiratiōis. nō. n. ē ibi aspiratio. et istud nomē iesus ipositu ē ab angelo. et b̄z tres terminatiōes. s. i. sus in ntō: in sum in actō: et in su in religis casibꝝ. s. in grō: dītō: v̄tō: et abltō. s. i. sus: q̄d nō inuenies in aliquo noīe quarte declinatiōis: forte habuit t̄i tres terminatiōes ad de notādū q̄ in xp̄o tres sunt substātēs. s. diuītatis: aia et caro. est enī verus deus et hō. **U**ide in iuda.

Ignarus ra. rū. oponit ab in et narus: vel cōponit ab in et naris. idē ignar⁹ inscius: rudis. et q̄ ignorat̄: et q̄ ignoratur sic appellat̄. et dī ignar⁹ p̄p̄e q̄ oblit⁹ ē et p̄cidit memoria q̄si sine narib⁹. **O**lfecisse. n. veteres sc̄isse dicebāt. et hinc ignoro ras. **E**t nō. q̄. g. apponit̄ huic noi nar⁹ p̄. p̄thesim et oib⁹ ab eo deriuatis. **Q**uidā t̄i dīt̄ q̄ sit ibi nālitter: et in xp̄ō n. nō trāsit in g. s̄ subtrahit̄. et pdu. penl. **U**ni quidā. **H**ādit̄ ignaris questio certa frequens.

Ignauus: ex in et nauis ua. uū. penl. p̄ponit ignau⁹ ua. uū. i. inefficax: piger: insipīc̄: stult⁹. **E**t coparat̄. vnde ignauē vel ignauenter uī. inslime. aduer. et b̄z ignauia uie. i. pigritia: tarditas: stultitia. et ē corporis. **O**ut dī ignau⁹ q̄si igne animi vacuus etymo. est. **E**t nota q̄ huic noi na uis q̄s̄ apponit̄ g. p̄. p̄thesim: vt gnau⁹: et oib⁹ suis de riuiat̄: q̄d t̄i g. dicit̄ qdā ēēt de integrat̄ dictōis. et s̄ hoc in cōpositō n. nō mutat̄ in g. s̄ subtrabit̄.

Ignearius. ab igne dī ignari⁹ ria. rū. i. ignē x̄rīnes. vñ hoc gneolus in igne⁹ exponit̄. **L**igneariū rū. i. focariū.

Ignesco sc̄is. inchoa. ab igneo nes. dicitur. p̄t etiam dici ignisco sc̄is. ab ignio nis.

Igne⁹. ab igne dī igne⁹ nea. neū. ad ignē ptinē v̄l. de igne ex̄is: vel resplēdēs: vel ardēs: et igneolus la. lū. penl. cor. **P**rudēti⁹ in libro hymnoꝝ. **U**ligr̄ igneolus nō v̄t̄ur.

Ignibulum li. thuribulum: et dicit̄ ab igne.

Ignicrem⁹ crema. mū. pe. cor. i. igne cremat⁹: v̄l. igne cre.

Igniculus li. dimi. paruus ignis: et cor. penl. **C**mās.

Ignio ignis igniū ignitū dī ab igne. et est ignre istamare: calefacere. vñ igni⁹ ta. tū. i. istam̄at̄ vel ardēs. et tūc est nomen. **A**b igne dī igneo ignes. i. istam̄ari: calere. vnde ignesco sc̄is. inchoa. **I**gnio cōponit̄. vt adignio nis. i. istam̄are. **I**gnio actuum est cum oib⁹ suis compositis. ab ignio nis. ignisco sc̄is. inchoa.

Ignis. a gigno et in xponit̄ hic ignis q̄si nō gignēs: q̄ nibil ab eo gigni possit: s̄ cōsumit cūcta q̄ rapit. et p̄p̄e ignis ipsa flāma. **Q**d̄ aut̄ fouet ignē foc⁹ ē. et facit oblit⁹ singulāris igni vel igne: et actūs pluralis ignis vel ignes: et sūt tres sp̄es ignis. s. lux: flāma: carbo. **E**t sc̄ias q̄ ignis ē sua spa nō lucz: q̄ sic tegez̄ co: pa celestia. vde ē i elemū.

De

I

Ignis scis. in ignio ignis vide.
 Ignominius ma. mū. penul. cor. i. ignē vomenis: ab ignis & vomo mis. componitur.
 Ignobilis nobilis cōponit cū i & mutatur n. in g. & dī bīc & hec ignobilis & hō le. q̄s nō nobilis: q̄ fere nō cognoscit cuius & nomē & genus ignorat. Et cōparat: vt ignobilis lior. lissim. vñ ignobiliter lius. lissime. aduer. & hō ignominia. nome cōponit cū in & dicis hō bilitas tatis. ignominia nie. i. if amia: q̄s iſtra nome. s̄ ignominia ipo nit pāte alicui. s̄ if amia fit multoꝝ sentiēte sermo ne. vñ ignominiosus sa. suz. i. if amia: vitupatus. vñ ignominio aduer. & hō ignominiositas tatis. s̄ if Aug. Inuenit ignominium ny. vñ dī p̄p. Ignominium oīn: eo q̄ dīnat hre nome is q̄ i aliquo crimie dephēdēt q̄s sine gnōto ab ignarus dī ignoro ras. rau. Et scias (noīe. ignoram ea quoꝝ notitiaz habuim). s̄ oblii sum q̄ s̄. scire debem: s̄ quodā virtus pigris nescim. ea vo ne scim q̄ nunq̄ scim. vñ ignoratē aduer. & hec ignoratia mea. Vide ierro as. Hic nota q̄ ignoratia differt a nesciēta: q̄ nescientia diē simplicē scie negationē. vñ de cūcūg deest ali quaz rep̄ scia pōt dici nescire illa. s̄ que modū b̄tū Diony. in angelis nesciētā ponit. o. ca. ecclastice hierarchie. Ignoratia vñ iportat scie pūatio nē. o. s̄ alciū deest scia eoꝝ q̄ aptus natus est scire. Ho rū aut qdā aligs scire tenet: illa. s. sine quoꝝ scia nō pōt debitis acū exercere. vñ oēs tenen̄ scire cōiter ea q̄ sūt fidei & vīla iuris pēcepta. Singuli aut ea q̄ ad eoꝝ status vel officiū spectant scire tenen̄. vñ usq̄ enī tenetur scire ea q̄ ad suū officiū spectant. Quedā vero sunt q̄ & si aligs aptus nat̄ e scire: nō tū ea scire tenet: sic theoreu m in geomērie: contingētia particularia & hō nī in casu. Manifestū est aut q̄ q̄cūg negligit hre vel facere id q̄ tenet hre vel facere de iure. peccat petō omissionis. vñ ppter negligētia ignoratia eoꝝ q̄ q̄ scire tenet est perm̄. Nō aut iputat boi ad negligētiū si nesciat ea q̄ sci ren̄ pot. vñ eoꝝ ignoratia iuincibilis dī: qz. s. studio su perari nō pot. & ppter hō talis ignoratia cu nō sit voluntaria eo ꝑ nō ē prāte nostrae nō repellere nō ē peccat. Et quo p̄z q̄ nulla ignoratia iuincibilis ē peccau. Ignoratia aut vincibilis est petm̄ si sit eoꝝ q̄ q̄ scire tenet. Vide i scia: z in ifern. Et scias q̄ b̄tū Aug. ad Ua lērīnū dicit. Licet graui sit peccare sc̄iēter q̄ nesciēter: nō tū iō ūtū ad ignoratia tenebras vt in eis quisq̄ excusationē regrat. Aliud. n. ē nescire: aliud scire noluit sc̄i in eis q̄ scire noluerit: ipsa ignoratia petm̄ ē. Hoc at verē si sit eoꝝ q̄ q̄ scire tenet: als nō: q̄ etiā hre volūtati nō sc̄iēti geometriā petm̄ nō ē ei q̄ illā nō p̄fiterū p̄ officiū magistri. & subdit b̄tū Aug. In eis vñ q̄ nō potuerunt pena peti. Ignoratia vñ q̄ nō est eoꝝ q̄ scire no lunt: s̄ q̄m̄ simpliciter nesciūt: s̄ nō renuentes vel ppo netes sc̄imullū sic excusat: vt eterno igne nō ardeat: s̄ fortasse minus ardeat. Nā vt dicit Apls. i. ad Corin. i. 4. Ignorās ignorabīs. i. a do reprobabīs. & itellige de igno riantia eoꝝ q̄ q̄ scire tenet sic eoꝝ q̄ ptinēt ad fidē: vir tutē ad bonos mores. Vide in Nescientia: z pdu. penul. gnōto scis. noui. notū. i. remittere: idu. Ignoro ras. gere. & est in pūatiū. nā illud ignoscim̄ q̄d amplius no scere nolumus. & pōt cōponi ex in & nosco: & sic mutat n. in g. & facit principiū ignorat. Inuenit tū ē ignoscitur. ante

Anse

L

163

quid & nihil: qdā inter aliquā & nullā substantiā: qdā receptaculū oīum formaz: qdā corp̄ icorporeū. & alijs adhuc noib̄ phī eā vocauerūt. Si queres vtrū ile sit ali quid vel nihil: nō hoc cōdimus: s̄ ē inter aliqd & nihil. De hoc dicit **Calcidius** sup **Platonē**: s̄ ē nihil vidēdo vi dem̄ tenebras & nihil audīdo audim̄. s̄ ē tētū sic nihil itelligēdo itelligim̄ ilēm. **Uñ** b̄tū Aug. Lū aliqd ifor me cōcipio: prius nihil itelligo q̄ itelligā. Et ab ile dīct̄ est ileus qdā gigas ppter cōfusionē & magnitudinē ele mentoz. & acuitur in fine ile ilis. le ab ilios qdā obuoluere dī b̄ile ilis tertie declinatio nis: & in singulari & in plurali: vel tantū pluralis numeri **Uñ Alexander:** Ilia declinat tibi tercia sed non nisi plura. Et sunt intestina parua & rotunda circa renes & alius & dicunt ilia ab ilios. qz ibi nos obuoluim̄. vñ fm̄ quos dā cōponitur: vt exilio: q̄s extra ilia. **Lucanus** in. 4. Al ligat & mediū cōpressis ilibus artat: & scribitur p̄ vñ l. lex cis. fe. ge. est quedā arbor glandifera: & dī lex quasi elix ab eligendo siue eligo gis. qz huius arboris fructuz p̄m̄ hoies elegerūt sibi: & scribit p̄ vñ l. pdu. tñ p̄m̄ **Uñ** in **Aurora** dī. Tres iuuenes vidit stantes inde sub ilice mambre. lia ilium ilibus vide in ile ilis. liacis penul. cor. vide in ilios: & in ilius. liades in ilius vide. licet penul. cor. i. ire licet. expleto. n. officio suo sacerdos dicebat ilicet: q̄s diceret ire licet. magis aut̄ corruptū ē postmodū & dictū ilico. i. cōtinuo aduer. tpis: vt dī **Alexander** nequā. & sic scribit p̄ vñ l. pdu. tñ p̄m̄. vñ i **Hec cis.** dī. **Lōcito:** festim: mox: p̄tīn: ilico: statim. liceus cea. cēm. i. de ilice existens: vel ad ilicem perti nens: & dīct̄ ab ilex cis. & cor. ce. lico aduer. temporis. & fm̄ p̄p. ilico. i. continuo: subito: statim: iterato. Vide etiam in ilicet. lion in ilios vide. Ilios grece latine obuoluere dī. vñ ilios vel ilion obuoluio: & dī dolor iestioꝝ: qz iestina sepe pre dolore obuoluunt. & hic iliac̄ ca. cū. q̄ talē infirmitatē patī. hi & tor minosi dīr ob iestinoꝝ tornēta. Et inde dī hoc ile ilis liuz in ilios vide. **Cilia** iliu. p̄ iestino fm̄ Aug. lius. Ilius fuit qdā rex troian̄. vñ troia dā ē iliu. Et no ta q̄ troia dā ē regio Asie. Iliu vñ ē ciuitas troie. Qs̄ tñ troia accipit p̄ illa ciuitate: & tūc iliu accipit p̄ qdā eminetissima turri illi ciuitatis: i. de iuuenīt hō ilion īde clinabile: & hō iliu ily: & ilios ilioy. & hic pōt dici hō ily. vñ hic & hec iliētia & hoc se. & iliac̄ ca. cū. i. troianus. & hic iliades dis. troian̄. vñ subtracta de syllaba dī ilias dis. femina troiana: & penul. genitiui cor. iliades. llachrymor. ex i & lachrymo cōponit illachrymor maris. Et est illachrymari intus lachrymari: vel dolere. & est depo. licet antiquis iuueniās in neu. ge. **Uñ Boe.** in. 2. de dīo. Aliꝝ ple letat filii filiae d̄relict̄ mest̄ illachrymat. laudabilis in laudibus vide. laudatus in laudatus exponitur. llecebra. ab illico cis. dī b̄ illecebra bre. i. carnalis dele ctatio q̄ hoīez illicit: licet & p̄ alia delectatōe iuueniās. ide illecebrofus sa. suz. i. delectabilis: illecebris plen̄. Et cōparat. vñ b̄ illecebrofus tatis. Je ab illecebra dī illecebro bras. i. illecebris attrahere: seducere: illiceit: & cor. llecto ctas. i. frequenter illicere: ab illico (ce. nāliter. lexi. lectum. lectu. u. mutata in o. llectus. ab illico cis. lexi. lectuz. lectu. dī illect̄ etia. eti. i. illaqueat seduct̄: in licio posit̄. **Jaco.** i. ca. dī. Abstract̄ & illectus z̄c. Componitur. lledpidus da. dum. i. insuavis: insipidus: ab in & lepidus llex. Ab illico cis. dī bic & hec & hoc illex cis. q̄ aliquem

§ 3

ducit in fraudē, qd etiā absolute p fraudulentō dī r de ceptore. **Vñ** plautus. Esca est mererix r pecus illex. **I** libatus ta. tū. i. stactus: ab in r libatus cōponif. **I** illiberalis. Ab in r liberalis cōponif h r hec illiberalis r lilio cis illex ctū. ab in r lilio. r **C**hoc le. i. nō liberalis. est illicere illaqueare: in fraudē dicere. r cor. li. **I** llitus ta. tū. i. nō lictus: ab in r lictus cōponif. **I** lido dis. lisi. lisi. lidere. i. intus vel valde ledere: ab in r lido dis. cōponif. e. cōverla in i. vnde illitus fa. suz. i. intus vel valde lesus. r pdu. li. vbiq. **I** lliria rie. fe. ge. regio ē iuxta mare adriaticū. vnde illiris dis. r illiricus ca. cū. penul. cor. vñ ad R. o. ca. i. s. Usq; ad illiricū r̄. r illiris dī idē qd illiria: r b̄ illirica ce. herba illiricus in illiria exponif. **C**quedā q in illiria abūdat. illitus fa. sum. in illido dis. vide. **I** litteratus ta. tū. in litteratus exponif. **I** llo aduer. loci est: r acutū i fine. **M**at. z. Timuit illo ire i. ad illum locum. **I** llor⁹ ta. tū. penl. pdu. i. nō lot⁹: imund⁹. r **C**ponif ab in r llumino nas. nau. nare. in lumino nas. exponif. **L**otus. **I** llunis. ab in r luna cōponif h r b̄ llunis r b̄ ne. i. sine lu na vel obscurus. r pdu. penul. **I** llustris. ab illustro stras. qd **C**ponif ab i r lustro. stras. di cī h r b̄ illustris r b̄ stre. i. pclar⁹: nobilis: g valde illu stratur. Et comparatur. **I** lluuius uiei. fe. ge. dī squalor: vel lūuiditia: morbus vel sordes: r dī ab illuo is. qd ē maculare: qd deturpat r ma culat rē in q est. **H**eu. is. Sup illuui secudaz. i. super il luuosis r putridis secudis vt fiat endiadis. **I** lus in illius vide.

ante M

I maginor naris. ab imagine dī. r est imaginari absentem rem pcpere: vel imaginē rei absentis. vñ h̄ imaginatio nis. vis aie qd qd pprehendit formas cū mā re absente. s̄ hoc autē recordatiōis: aut imitationis: aut cōfitionis. *Recordatiōis cū eandē rē imaginamur qd p̄ fuit subiecta nostro sensui. Imitationis cū rē simile nō eandē. Cōfitionis qd affirmamus aliquid in mēte qd in rex numero nā non patiſ iueniri: vt chimerā ex capite leonis. pectorē hoīs vētre asini. cauda serpentis. p̄ma im gina tio nobis cōis ē cū beluis: sc̄da r tertia ē ppia hoīs. Itē ab imaginor h r b̄ imaginabilis r hoc le. qd aptū ē ima ginationi pcpit. r imaginatiōia uā. uū. qd imaginatione p cpit vel pcpit: vel qd p̄tinet ad imaginationē. r imagi nationis ria. riū. vide in mulus. **I** mago gnis. fe. ge. representatio aliquiuis rei. r dī imago ab imitor taris. qd imitato: qd imitata: rē cui ē i corpora libus lineamētis r dispositiōe partiū: aliter non dī imago p̄prie. vñ imaginarius ria. riū. qd p̄tinet ad imaginē: vel qd pcpit vmbra iliter r qdā im ginatione. Et scias qd triplex ē imago. s. creationis: recreatiōis: silitudinis sic dicit glo. sup illud psal. S̄ignatū ē sup nos lūmē vul tus tui. one. r̄. Ex hoc p̄z qd ē im aginis hoīs nō solū est nā s̄ grē r glie: qd imago creationis est nature imago: re creationis est grē: imago silitudinis est glie. Itē nota qd hō fact⁹ ē ad imaginē r silitudine dei. ad imaginē q̄tū ad nālia. ad silitudinē q̄tū ad gratuita. **S**̄ia aduerte qd imago q̄tū ad eē consistit in solis nālib⁹: q̄tū aut ad bñ eē vel pfectū eē eē p̄sistit in gratuitis. Itē scire te volo qd triplex fuit rō silitudinis imaginū in ecclēsia. **P**rima ad instructionē rudiū: qd eis qdī gbusdā libris edoceri vident̄. Sc̄da vt incarnationis mysteriū r sc̄d p̄ exēpla magis in memoria nā eēt dum quotidie oculis nostris rep̄sentant̄. Tertia ad excitādū deuotio nis affectū: qd ex vīs efficaci⁹ excitat̄ qd ex auditis. **Vñ** de etiā in latrā. Itē de imagine faciei xp̄i dicā in iuda.

I mbeccillis. ex in r baculus **C**ponif imbeccillus la. lū. r hic r b̄ imbeccillus r b̄ le in eodē sensu. i. sine baculo. i. sustē tamēto viriū. i. debilis: fragilis. vnde imbeccillo las. lare i. debilitate: verbū actiuū. r inde verbalia.

I mbellia. lie. i. debilitas: ab imbellis deriuat. **I** mbellis. ab in r bellū cōponif h r hec imbellis r hoc le. i. eneruis: debilis: fragilis: r mutat n. in m. sequētē b. **I** mber. ab inebrīo as. deriuat h̄ imber. bris. pluuiā vis re pētina ad nubes vel pluuiā p̄tines: sic dicuis: qd terrā inebriet ad germinādū. r definit abltūs in i. vt imbri. inuenit etiā in e. imbre: vt dīci in abtō tertie declinatiōis cōposita aut̄ faciūt in i. vt seprēbri.

I mbrex. cīo. in imbriciū exponit. **I** mbriciū. ab imber dīcī h̄ imbriciū cy. p qd aq eliciſ. lauariū. fluariū. vel canalis. qd aliter dīcī hic imbrex cīo. r cor. penul. ḡt. **Vñ** prudētius. Imbricibus rupis vndātis desig auxi r̄. Imbrices etiā dicunt̄ tegule: qd capiūt imbrēs: r est etymologia.

I mbriculus li. dimi. parvus imber. **C**ab̄iber dr.

I mbric⁹ ca. cū. penl. cor. r imbricosus. fa. suz. i. pluuiosus:

I mbulus. ab ambulo las. dī hic imbulus li. mas. ge. penl. cor. porticus lata r spacioſa: r dī imbulus quasi inambulūs: loc ad abulādū spacioſus f̄. **P**u. **P**a. dīc̄. Imbu li dicti: v̄l qd sub volumie sūt: vel qd sub his ambulam?

I mbuo is. in buo is. exponit. **C**uit. n. plateaz porticus.

I meon vel imon grece ceruij latine.

I mitans in imito exponit.

I mitator r imitatrix in imito taris. exponit.

I mitator⁹ ria. riū. i. dignus imitatione: vel qui aliques imitatur: r dicitur ab imito taris.

I mitior aris. atus. suz. taris. i. seq. vñ hic imitator toris. imitatrix cīo. r hic r hec imitatis principiū. **F**ech. zi. **S**abbatoz occūm imitāt̄. r cor. mi. siue penul. r etiā pā mā. vñ p̄z qd scribit̄ per vñū m. **Vñ** **L**ucan⁹ in p̄mo. Et qd te laxis imitan̄ sarmata bracis. r in auroza dī. Quas imitans presul bis sex fert pectorē gemmas.

I mmanis. manū qd ē bonū **C**ponif cū in: r dī h̄ r hec imanis r b̄ ne. qdī sine mano. i. sine bono. s. effēr̄: crudelis: imāsuet̄: terribilis. Et cōparat̄ imanis nōr. nissim⁹. vñ imaniter niū. nissime. aduer. r hec imanitas tatis. i. crudelitas tatis. r qd magna solēt̄ eē crudelia r effera r terribilia: dī imanis iuenit̄ p magn⁹: grādis: p crudeli vel imāsuet̄ siue sup̄o iuenit̄. **J**ob. z6. **I**mmanib⁹ lux ab sc̄d̄it̄ r̄. qd exponēs **G**reg. in mora. **I**mmanib⁹ lux ab sc̄d̄it̄: qd nimrū superbientibus veritatis cognitio de negat̄. possunt etiā fin **G**reg. ibi. In manibus esse due partes: sed tunc prima scribit̄ per n.

I mmaturus. ab in r matur⁹ **C**ponif mmatur⁹ ra. rū. i. non matur⁹: acerb⁹. r oparaf̄. **Vñ** **I**sa. is. Ante messem. n. tu tus effloruit: r imatura pfectio germinavit. vñ hec imaturitas tatis. i. n̄ matura: acerba. Immaturitas ē dīcī nocturnū tps qd nō est maturuz. i. opportunuz: vt aliqd agat̄ vigilādo. qd ē vulgo solēt̄ dici hora ip̄tuna. immemor in memor vide.

I mmemoratio onis. fe. ge. i. oblitio: ingratiudo: nō recognitio: ab immemoro ras. **S**apientie. i. 4. ca. Honorum domini immemoratio.

I mmineo nes. nūi. ex in r maneo nes. **C**ponif: r mutat a. in i. r n. in m. r̄ iminere ip̄dere: i. gruere: sup̄stare: insta re: p̄pis eē. vñ iminēt̄ nētis. ge. ois. Et cōparat̄ vt iminēt̄. sim. vñ iminēt̄ tūs. sim. aduer. r hec iminentia immitis ex i. r̄ mitis: r pdu. mi. imitatis. **C**tie. r cor. mi.

I mmolo las. lauī. **C**ponif ab in: r mola le. qd ē puls ex farina r aq̄ r sale qd olīs victime inter cornua p̄fundebat̄ r mutat n. in m. qd n. nō p̄t stare ante m. i. eadez dictio latīna: r sic imolo scribit̄ per duo m. r̄ ē imolare sacrifici

care:quasi molatum ifundere:vel mola pfundere. **V**el imolare cōponif ab in et moles quasi in mole altaris vi etimā ponere. **vii** imolatio dicra ē ab antig:eo q̄ i mōle altaris posita victima cedere. **vii** mactatio post imolatione erat. **sz** nūc imolatio panis et vini calici cōuenit. **vii** imolatus.cia.cium.i.sacrificatiuus.s qui immola-
tur.e cor.mo.immolo.
Immortuus ta.tū.participiū de immoueor:vel potest eē no men cēpositū ab in et motus q̄si nō motus.
Immundus da.dū.i.ipuris:ab in et mundus et cōparaſ:vt imundus dior.dissimus. **vii** imūde dius.dissime.aduer.
et bec imundicia cie.i.ipuris.
Immunis.ab in et munū pponif h̄ et b̄ imunis et b̄ ne.i.si imunis d̄ expers:alien⁹ sine parte. **Itē** imunis.i.nō mu-
niciq̄ si sine munio.i.munere. **Uñ** in puerbio vete-
munia.i.officio nō fungit̄.ē enī oī p̄uilegio vacuus et do-
go et ablo:vt imunis piculi et piculo. et binbec immu-
nitas tatis. et pdū.penul.imunis.
Imo d̄ ab imus ma.mū. et est aduer.eligēdi. et tātū valet
q̄tū potins.aliquādo est aduerbiū affirmādi: et tunc tā-
tū valet q̄tū certe.aliquādo ē ſuictio illatua et tan-
abltū pedici noſ.s.i.munis.ima imū.oz cē accentus in fine
et z m.aliquādo coprefre ſonare cū i.licet ſit de ſequēti
ſyllaba:d̄ cōfie hoc fiaſ:ita vult **Hug.** Quidā tñ dñt
ḡ nō op̄z q̄ imo aduer.accentue ē in fine ad dñiam hui⁹
abltū imo:q̄ ſatris p̄z dñia iter ea cuſ ſint diuine partes
oronia: et in ſcā pte tetigi p̄ ſile:ybi egi dc ipedimētis
accentus in ca.de ipedimēto d̄fie. et pdū.p̄mam imo. **Uñ**
Uindocinēſis. Spōsam non cupias quā duxit p̄ximus:
imo ſloreat illeſus p̄ximitatis amor. Quidā aut dicūt
q̄ imo ſcribit p̄ duo m. quos ego non ſequor.
Imparis.i.fine pare nō par:ſimus. et cōponif ab in et par-
emutat n.in m. et ois ge. et cor.penul.ḡi iparis.
Impatiens in patiens exponit.
Impedatura re. or ſpediſtū ſe vel iprefatio vel iuestiga-
tio. peda aut d̄r vestigiu bois: vñ p̄t dici pedo das. et p̄
cōpoſitione ſpedo das. et inde b̄ ipedatura re.
Impedio diſ. diui. diu. dire. i. retinere: q̄ſi in pedicā tra-
bere. vñ pedicā ponere. et ſponitur ab in et pedica. et ab
impedio d̄r hoc impeditumti.
Impēgipteriu de ipingo gis. et pdū.pe.
Impello pellis.puli.pulſū.ab i et pello lis.deriuaf: et muta-
tur.n.in m. et ſt ipellere q̄ſi itus vel valde pellere. vñ i-
pulſū ſa.sum. et ipulſū ſa.sum.
Impēdeo des.di.dere. **su3**.i.iminere:igruere:iftare: ſuſpē-
dere: et cōponif ab in et pendeo des. **Hester.iz.** Et q̄c eis
certa mō ipēderet.i.iminaret vel iſtaret.
Impēdiu:ab ipendo diſ of b̄ ipensa ſe: et hoc ipendiū dy-
ambō p̄xpēſta vel d̄pēſta. et ipendio aduer.i.ſedule: in-
tent. **Inueniēt̄** etiā impēdiu p ſtudio et ſedulitate. vnde
impēdiosuſ ſa.sum.i.ſedulus:itentus. vñ ipēdiosuſ ad-
uer:et b̄ impēdiositas tatis.
Impēdo diſ.di. **su3**.dere.i. donare: exhibere. et ſponif ab
impēntrabile.inacceſſibile **sz** **paſp.** (in et pendo diſ.
impēnites.tentis.ge.ois.i.nō penites:ex in et penites ſpo-
impēnſas.freque impēdere: et formatur ab **C**nitur.
impēdo diſ.di.sum. **su3**.i.in o.conuerſa.
Impator:ab impo ras.d̄r h̄ impatorz toris.qd̄ d̄r aliquā in-
dicator.du ſyllaba iterpoſita cauſa metri: et tūc oportet
m. mutari in n.ante d. et b̄ impatrix cis. et impatorius a.
una. et b̄ imp̄u ry. vñ h̄ et b̄ impialis et b̄ le. et impious
ſa.sum.i.alz nobilis: et auſtētis: et impio et utātē et dignitatis

plen". Et parat. vñ impiose suis. sime. aduer. et b' impe
riositas tatis. i. maiestas.
imperegre penul. cor. aduer. est: et idem qd istabiliter: vel
sine certa mästid. et cōponit ab in et pegre n. uersa i m.
imperiosus in impator exponitur.
imperito tas. i. frequenter. ipo: et forma ab hoc sup. im-
patu a. mutata in i. cor. et u. in o. fit impito tas. taui tare.
mpitus ta. tū. i. nō perit: nō istructus: nō doctus: et opo-
nit ab in et peritus. Et parat impitus tioz. tissimus. vñ
impite tuis. tissime. aduer. et hec impitia tie. et pdu. ri.
mpo ras. rau. ratu. i. p̄cipio: ex in paro. ras. xponit: et mu-
tatur m. in n. et a. in e. et cor. penul.
impes. pars. xponit cu in: et dicit impes tis. i. expers sine
pre. Ambro. sup. Egipspū. Uestro plio oēs iplicabūtur:
nec erit nostra vlla regio: vestri impes decoris.
mpsonale verbū a quo nasca habes supra in tertia par-
te in tractatu de verbo: ca. de verbo impsonali.
mptioz tiris et mptio tis. i. tribuere: donare. p̄tz dare et
cōponit ab in et partioz tiris. v̄l partio tis. fz antiquos. et
facit supinū imparitū. et pdu. penul.
mpes tis. in ipetus exponitur.
mpetigo. Ab impeto. is. deriuat b' impetigo ginis. sica
scabies p̄minens cu asperitate et rotunditate forme. vñ
impetiginosus sa. sum. i. scabiosus. Et cōparatur. vñ hec
impetiginositas tioz. i. scabiositas. et pdu. impetigo penl.
in ntō: ed in obliquis eam cor.
imperio tras. trau. xponit ab in. et patro tras. mutato a. i
e. et v̄bū actiu: et cor. pe. nāl. r. et est ipetrare: exorare: qd
petis obtinere: in pertinere effectu b̄fe.
impetus ab ipeto tis. dī h̄ ips dis. et h̄ iper? tis. tui. i eo.
de sensu. vñ ipetustis sa. suz. i. furibud' cu ipetu oia fa-
cies. Et cōparat. vñ ipetustis suis. sime. aduer. et hec ipo
mpiger gra. grū. cor. pi. nāliter: et cōpo. tuositas tatis.
nit ab in: et piger et est impiger non piger.
mpingo gis. p̄gi. pactu. et xponit ab in et pāgo gis. qd est
iungo vel ipello. Et scias q̄ impingere inuenit pro cespiti
tare: et in hac significatiō est neu. Usi prouer. z. Et pes
tuus nō impinger. Inuenitur etiā pro impellere: et sic est
actiuuz. Usi Eccl. 13. Nō ipobus sis. ne impigaris. In-
uenit etiā impiguo guas. guau. et scribis p̄u. in vlti. syl.
impius ex in et pius cōponit impius pia. piu. q̄ sine pietate
est. et ponit pro infidelit: iniquo: qr nō est equi: fz ineq-
lis: et prauis opib' maculat'. et ois impi' est iniqui: fz nō
ecōuerso. Et cōparat per supplicationē impi' magis ipius
impuslum. vñ impie magis impie impyslime. et hec im-
pietas tatis. et impio as. i. impia agere: vel ipium facere.
Usi prudēti' in libro hymnoz. At q̄ iquinatū vitys cor
implauit. Et scias q̄ ista. p̄positio est recipienda. Iste la-
pis est nō pius: nō tñ est impi': qr cu dico nō pius: nō ve-
nit per appositionem: et p̄uat tñ: sed ipius p̄uat et ponit:
sicut dixi in tertia parte in ea. de figura nois.
implano nas. nau. nare. i. decipe: v̄l i errorē ducere. Usi
Eccl. 15. Nō dicas: ille me planauit. et xponit iplanare. vt
dñt qdam ab in et planos qd est erroz vel vagatio.
imploro ras. rau. ex i et ploro ras. xponit: et eplorare rogo
re: qrere: vel ipetrare. et v̄bū actiu: et pdu. pl. fz p̄u.
p̄ap. vo dī. Implorat cu fletu iuocat: v̄l rogat: ingrit.
implumis. pluma xponit cu in et dī hic et hec implumis et
hoc me. i. sine pluma: sine barba. et pdu. plu. Unde Oui.
Implumes calue puer cetusq; fuerunt.
implutui uy. i. lauaruius guttatoriu per qd decidit pluia
in domum. et dicit ab implutio is.
implutus ta. tū. dī inornat: nō xplanatus: nō sculptus: et
xponit fin quosdam ab in et polio lis. et pdicuit li.
imponentuz imponeti generis neutri est id quod extre-
musa in cena ponitur sicut sunt nuces: et poina: et dicitur

I ab impono nis.
Impono nis.ex in et pono nis.cōponit. et est iponere iniū gere: vel inculpare: vel imputare: vel ponere: et tunc fac preteritū in sūi. et supinū in sūtū. **I**stē iponere.i. decipere. et tunc cōstruit cū dō. vt impono tibi.i. decipio te. **H**en. zi. Quare iposuisti mibi. et tuc fac sup. i. sūtū. s. impono sūi.
Importitor toris mas. ge. q. portas facit: ab i. et por. **C**luz. titor: componitur: et cor. ti.
Importo tas. in porto tas. exponitur.
Importunus na. num cōponit ab in et portun? et diciſ im portun? ifestus: pterius: inquietus: q. nō habeat portū. i. getē: q. si sine portuno. vñ iportuni dñr q. in naufragiū cito ferunt. **E**t cōparat. vñ hec importunitas tatis. i. ife statio: ingetudo. et iportuno nas. i. ifestare igetare.
Importuosus sa. sum. locus vacans portibus: ab in et por tuosus. **E**t comparatur importuosior fissim?. vnde hec importuositas tatis.
Impotis potis. cōs. ge. i. ipotens q. votū sūn ad effectū deducere nō pōt: et cōponit ab in et pos. potis.
Impostor. ab impono sūi. ipostū. p. decipio deriuat h. im postor storis. i. deceptor. q. male agit. **E**t idē ipostori ria. riu. i. deceptorius ria. riu. et ipostus sta. sūtū. in eodē sensu. s. deceptorius: malus: querlus. **S**trati thebaidos. **M**és cunctis imposta manet. et hec imposta re. i. deceptio. et pdu. penul. impostura.
Impostus in impostor vide.
Impotio tis. timi. tire. i. deuestire. vt ipotiatis cū ppenda sūa. i. deuestatis. et deriuat ab ipos potis. et cor. po.
Imprecor. ab in et precor cōponit imprecor caris. cari. catū. verbū deponē. i. execrari: maledicere. Ponit etiā aliqui in bona significatione: et vt iste iprecat illi bona. i. valde rogar vel adoptat. vnde iprecans cantis. generis ois. **H**e. z. 4. Imprecates pspera. et cor. pre. **C**hic nō q. iprecationes sūe maledictiones que in sacra scriptura īueniunt: puta. Exurgat deus et dissipen finimici ei?. et cō similes tripliciter possint intelligi. Uno? p. modū pnum ciationis: et p. modū optatiois: vt sit sensus. Dissipen ini mici tui. i. dissipabuntur. Alio? p. modū optationis: vt. s. desiderium oportantis non referatur ad penā homiū: sed ad iustiā pumētis sūm illud. Letabī iustus cū viderit vindictā: q. nec ipse deus pumiens letat in pdriōe ipso rum impioz: vt dicis **H**ap. i. sed in sua iustitia: q. iustus dñs: et iustitas dilexit. Tertio? vt desideriū referat ad remotionē culpe: nō ad ipsaz penā: vt. s. peccata defluā tur: et hoies remaneāt. Sciendū ēt est q. vt dicit **G**reg. in. 4. Moral. tractans illud **J**ob. Et maledixit diei suo Scriptura sacra duobus modis maledictus memorat: aliud videlicet q. approbat. et aliud q. dñnnat. Alter enī maledictū pferit iudicio iustitie: alter luore vindicete. Maledictū quippe iudicio iustitie ipsi pmo homini peccanti. platū est: cū audiuit. Maledicta terra in ope ribus tuis. Item cū ad **A**braam dicitur Maledicam/ maledicentibus tibi. rursum de maledicto quod non iudicio iustitie sed luore vindicte promitur voce. Pauli predictantis admonemur: cum ait. Benedicite: et nolite maledicere. et rursum. Neq; enim maledici regnum dei possidebunt. Deus ergo maledicere dicitur: et tamē maledicere homo prohibetur: quia quod homo agit malitia vindicte: deus non facit nisi examine et virtute iustitie. **C**ū ergo sancti viri maledictionis sūiam pferunt: nō ad hāc ex voto vltionis: s. ex iustitie examine erūpunt. Intus enim subtile dei iudicioz aspiciunt: et mala foras exurgētia: q. maledicto debeat ferire cognoscunt: et eo in maledicendo non peccant: quo ab interno iudicio nō discordant. Hinc est q. Petrus in offerētē sibi pecunia Simonē sūiam maledictionis intorsit dicens. Pecunia

tua tecū sit in pditionē. q. enim nō ait est: s. sit nō in indi catiō s. in optatiō modo se hoc dixisse signauit. **V**inc **H**elias duobus qnquageneris ad se venientibus dixit. Si homo dei sūz: descēdat ignis de celo et cōsumat vos: Quoꝝ vtrorūq; sūia quanta severitas rōne conualuit terminus cause mōstrauit. nā et simon eterna perditio ne iterūt: et duos qnquagenarios desup venies flamma cōsumpsit. virtus ergo subseq̄ens testificat qua mente maledictionis sententia promittit. **C**ū enim et maledicētis inocētia permanet: et tamē eū q. maledicēt vñq; ad interitū maledictio absorbet: ex vtriusq; partis fine col ligit. q. a bono et intimo iudice in reū sententia sumpta iaculatur.
Im presentiarum. i. in pnti mō: et pōt esse pars composita: et erit aduer. tgis. **H**en. l. Sicut ipresentiaz cernitis. pōt etiā esse aduer. loci sūm quosdā: et tunc ipresentiaz idē est quod in presenti.
Im primo mis. esli. sum. ex in et premo mis. cōponit. et ē imprimere valde premere: vel imprimere. i. infigere. et actinum. et corripit pri.
Improbulus la. lum. penult. cor. i. aliquātulū improbus: et deriuatur ab improbus.
Improbus. pb? cōponit cū in: et dō iprob? ba. bū. i. nō pb?: vel insatibilis: iportun? p. pterians. **U**n. Labor iprobus oia vincit: et dō iprob? q. si istans phibeti: et ē etymo. **E**t cō parat. vñ iprob be. bisimile. aduer. et b? iprobitas tans. Et vt dō in **H**recis. iprob? ē aligs vñbis factisq; pterius.
Impromptu. i. in manifesto: sed magis sūt due partes. vnde in promptus.
Improperiū. ab impr. pero ras. q. cōponit ex in et ppro deriuat hoc improperiū ry. i. cōtū: dedecus iniuria: vel derisio. **U**n. in psal. Improperia improperiū tibi cecide rūt sup me. **J**ac. i. Qui dat oib? abundāter et nō ipropat. q. de? dat ē bonitatis: q. oib? cōtatis: q. abūdāter lar gitatis: q. nō improperat est sūme curialitatis.
Improuius sa. sum. ex in et pūtus cōponit. et est sprouis q. nō puidet: sed subito accidit q. fit. et pdu. ui.
Imprudens penul. pdu. in prudens vide.
Impubere bea. in pubere bis. vide.
Impubes bis. in puber vide: et in pubis.
Im pudens ex in et pūdes cōponit: et est ipudēs nō pudēs: nō verecūd: cū pūdoz et pudicitia pcul est. **D**an. 8. Con surgit rex ipudens facie: et cor. pu. vnde **Q**ui. de arte. Si doctus videare rudi petulanſe prudenti.
Impudicus. pudic? cōponit cū in et dō ipudic? ca. cū. i. adul ter. obscenus. Quidā tū dñt q. ipudic? cōponit abi et pos dice: q. podicē. i. ferorē dicit q. turpitudinē fert. **E**t ceprat. vñ ipudice cl. sime. aduer. et hec ipudicitia tie. et ipu dico cas. i. ipudicū facere: incestare. et acītū. et pdu. di. **U**n. Qui. epi. Ille cū pietate mea precibusq; pudicis. Et scias q. duplex est ipudicitia. s. spualis et carnal. Spual est q. p. delectationē cogitationū it? tm agit. Carnalis ē q. corporaliter agit seu cōplet. **F**it autē multis modis. nā mō p. visum: mō p. auditū: mō p. tactū: mō p. cognitionē: mō p. locutionē: mō per operationē. **T**alib? fomētis nū tritut et exerceſ libido: et pōt anima separari a deo.
Impulsus ipulsa ipulsum. i. valde pulsus vel itus pulsus: ab ipello impellis dicit. et hic ipulsa sus. substātine.
Impunis. ab in et punio vel pena cōponit impun? nā. nū. et hic et hec ipunis et hoc ne. i. eodē sensu. i. nō puni? sine pena. Et qñq; impunis dicit imunis. et inde impune et i. puniter aduer. et hec ipunitas tatis. et est impune sine pena: liber sine vindicta: vt **I**mpune nō cedit. i. nō hz luc cesum: vel non accidit sine pena.
Impunitus ta. tū. i. nō puni? et cōponit ab in et punio sis.

Impurus ra.ru.i.nō purus, et cōparat impurus rior. sim.
vñ ipare riua. sime. aduer. et hec ipuritas tatis. et cōponit
ab in et purus. **E**t pōt cōponi ab in et puro ras. Et ab ipu
rus deriuat ipuro ras. i.ipurū facere. et pdu.pu.
I mus ma.mū.i.depresso:infimus.

I ante **N**

In pōpositio q̄siq̄ struit cū actō casu: aliqñ cuz abltō: ali
quādo cu vtrōq̄ siml. **S**eptē aut̄ modis struit cū actō
im: sex cū abltō tñ: trib⁹ cu vtrōq̄ idifferēter: et sic i vni
uerso. i.6. modis struit cū casib⁹. **Q**uoties aut̄ in. signi
ficat motū de loco ad locū struit cū actō tñ: vt vado i
vrbē yado in ecclesiā: si suz extra. **I**tē quoties in. ponit
pro 2 struit cū actō tñ: vt vado in hoste. i.2 hoste. **I**tē
in adulteriū dico. i.2 adulteriuz. **I**tē quoties significat i
determinat infinitatē cōstruit cū accusatiuo tñ: vt in
psal. **D**is regnauit in eternū: iusti in perpetuū vivēt.
Itē quotiescūq̄ in. significat diuturnitatē struit cū
acculatio tñ: vt vido quā hic vides in lōgos dies est: et
iste p̄phetizat in magna tpa. et ibi. Ut inhabite in longi
tudine dierū. **I**tē quotiescūq̄ ad in subintelligit vñq̄
struit cū actō tñ: vt Qui odit aiām suā in hoc mundo
in viā eternā custodit eam. i.vsq̄ ad vitaz eternā. et ibi.
Sic cui credidi et certus suz: q̄r potes est depositū meū
seruare in illū diē. i.vsq̄ ad illū diē. **V**ado i mōtē. i.vsq̄
ad mōtē. **I**tē quotiescūq̄ in. ponit p̄ iuxta cōstruit cum
actō tñ: vt **I**ste cōrēdebat iuxta regē in hunc moduz. i.
iuxta dūc modū. et ibi. **M**ilist ad ezechia in hec vba. i.u
xtra vba. **I**tē quotiescūq̄ in. ponit p̄ sup̄ struit cū
actō tñ: q̄ videt eē immō quā liber ostēdit ab aliquo
exponit. **V**eda in Mattheū. i.sup mattheū: et sic septē
modis struit in cū actō tñ. **S**ex aut̄ modis struit cū
abltō tñ. nā quotiescūq̄ in significat motionē fieri i eo/
dē loco: struit cū abltō tñ: vt **M**ilites currūt in ciuita
te ergo curro in capo. **I**tē quotiescūq̄ in. significat pma
nentia in eodē loco: vel in re aliqua struit cū abltō tñ
vt suz in domo: sum in labore: suz in cogitatione: dormio
in lecto. **I**tem quotiescūq̄ in ponit p̄ inter struit cū
ablativo tñ: vt **H**abdictu in mulierib⁹. i. iter mulieres.
ibi. **A**ccepisti bona in hoib⁹. i. iter hoies. et ibi. **I**n qbus
vocati estis vos. i. iter quos. **I**tē quotiescūq̄ in. ponit p̄
intra struit cū abltō tñ: vt **O**rō mea in sinu meo auer
ter. i. intra sinu meū. et ibi. **N**ec cōclusisti me in manibus
inimici. i. intra m̄inus. **I**tē quotiescūq̄ in. ponit pro cuz
cōtruit cū abltō tñ: vt in baculo meo trāstū iordanu
i. cu baculo meo. **I**tē quotiescūq̄ in ponit p̄ ante: struit
tū cū abltō tñ: vt dirigas dñe ořo mea sicut incēsum in
cōpēctu tuo. i. ante cōspectū tuū. et ibi. **H**oc est miraculū
in oculis nr̄is. i. ante oculos nr̄os. **L**ū vtrōq̄ casu struit
idifferēter. **Q**uotiescūq̄ in. ponit p̄ sup̄ struit cū actō
vt loquet pacē in plebe suā. i. sup̄ plebe suā. **L**ū abltō: vt
Milist deus filii suū in terris. i. super terras. et ibi. **J**acta
cogitatiū tuū in dño. i. sup dñz. **I**tē quotiescūq̄ in. ponit
p̄o: qñq̄ struit cū abltō: qñq̄ cū actō. **Q**uiz actō qñ si
gnificat locale trāditionē: vt aperite m̄ibi portas iusticie:
i. gressus in eas. i. p̄ eas. **L**ū abltō qñ notat administrati
onē: vt **M**ultifarie multisq̄ modis olim deus loquēs
partib⁹ in p̄phetis. i. p̄ p̄phetas. **I**tē quotiescūq̄ in.
ponit pad. struit qñq̄ cū abltō: qñq̄ cū actō. **Q**u actō qñ si
localē motionē designat: vt ipulit in latus tuū. i. ad latus
tuū: et vado in hostes. i. ad hostes. **L**ū ablativo: vt do
minus erit in latere tuo. i. ad latus tuū. ita dicit **Hug.** Et
autē **A**rit. sic distinguuntē modi de in. **N**ā primo modo
dicit aliqd esse in aliquo: sicut pars integralis in suo to
to: vt digitus in manu: paries in domo. **S**ecundo mō si
zotū integrale in suis partibus: vt dominus est in pariete:
recto: et fundamento. **T**ertio autē modo sicut species in

generē: vt hō in asali. et vniuersaliter quodlibet inferius
in suo superiori. **Q**uartus modus cēndi in. dicitur sicut
genus in specie: vt animal in homine: et vñūquodq; diffi
ciliens in suo diffinito. **Q**uintus modus essendi in aliquo
ē sicut forma in materia. **E**t iste quintus modus subdi
uiditur: q̄r quedā est forme substātialis: vt anima est for
ma substātialis hominis. **A**llia autē est accidētal: vt al
bedo est forma accidētal hominis. et p̄ma eaꝝ dī p̄prie
tē in. sicut est forma in materia: et anima in corpore. **A**llia
dicitur esse sicut accidēs in subiecto: vt albedo in parie
te: et color in corpore. **S**extus modus essendi in. est sicut
aliqd in p̄ma causa efficiēte: vt regnū in regēte. **P**zepti
mus modus essendi in est sicut aliqd in fine: sicut virtus
in beatitudine. **O**ctauus modus essendi in est sicut ali
quid in vase: et vniuersaliter sicut locatū in loco. **P**os au
tem octo modos essendi in. distinguit **A**risto. in physica
sua. **P**oetius autē assignat. 9. q̄r subdiuidit qntuz modū
in duos: vt dictum est.

Inaffabilis. affabilis cōponit cum in. et dicitur hic et hec
inaffabilis et hoc le. insuavis et austerus ad loquendū.
Inaltos. taui. tare. i. in altum extollere: et componit ab
in et alto tas.
Inanimō mas. manū. mare. i. valde animare: et componit
ab in et animo mas.
Inani. ab in et vanus xponit hic et hec in anis et hoc ne.
q̄si iuanus. i. valde van⁹: et sp̄araf. vñ hec ianitas tatis.
Et inanis. iui. ire. inanē facere. adnihilare. euacuare
deprimere. diminuere. et est actinū cū oībus suis cōposi
tis et p̄ducit ab. vñ **L**ato. **H**oc faciūt stulti quos gloria ve
rat inanis. **E**t vt dicit **Maxim⁹**: differūt inane et vanū:
q̄r vanū est quicqd nullius ponderis aut virtutis firmi
tate cōsistit. **I**nane est quicqd cū seculo p̄sente deficiēs
ad vitam nō transit eternam. Quicqd enim pro carnali
honore laboratur corruptibili cū carne labitur.

Inarrow ras. rau. rare. i. in arrā p̄ aliquo dare: et xponit ab
auris. ab in et auris cōponit inauris ris. i. **C**in carro.
annulus qui in aure p̄forata gestat. **I**tē inaures dicuntē
filateria idoloꝝ sicut dicit glo. sup **H**en. z5.a.

Inarcero ras. rau. rare. i. in carcere ponere: et cōponit
ab in et carcer carceris.

Incarnō nas. nau. nare. verbū actiuū. i. induere carnem.
vñ incarnatus ta. tum. a quo hec incarnatio onis. et cōpo
nit ut incarnō nas. ab in et caro carnis.

Incassuz. ab in et cassis sis. xponit scassum aduer. i. frustra
sine cā: q̄si sine cassib⁹ sine qb⁹ venatio inanis est. vñ cō
ponit ab in et cassuz aduerbio q̄litatis fm **Hug.** p̄p. et
dicit. **I**ncassuz irritū. frustra. in fructuose. sine causa.

Incastratura re. dī incauatura lignoz p̄ quaz mutuo sibi
copulan̄: sic p̄ in extremitatib⁹ asserū cōtinuatoꝝ. et dī
incastratura: q̄r i eo q̄si i castro vniūt ligna et muniūt.
Incastrum sti. in encaustum exponit.

Incedo. ab in et cedo dis. cōponit incedo dis. si. suz. dere.
.i. ire: et nobiliū. et regit post se ntū: vt incedo suprem⁹.
Vide plenus de hoc in tertia parte ybi agitur de regi
mine in capitulo de ntō casu.

Incenatus ta. tuz. i. nō cenatus. **H**añ. 6. **E**t abyt rex in do
mum suam: et dormiuit incenatus.

Incendo dis. si. suz. i. valde accendere: vñ actiuū ē: et xpo
nīt ab in et cādeo dis. si. et accēdo dis. et succēdo dis.

Incenis. ab in et cena xponit hic et hec incenis et hoc ne. q̄si
sine cena. i. ieūtus: et produ. penul.

Incensum si. i. thūs: ab incendo dis. dicitur.

Incenit⁹. ab incendo dis. dī hic incenit⁹ ua. nū. et hoc in
cenit⁹ ui. qđ incēdit: vel estis libidinis: et pdu. penul.

Incenitor. ab incendo dis. dī hic incenitor toris. ynde dicit
Isido. **I**ncenitor dicit ab eo q̄r incēdat atq̄ inflāmet: et

I addit. Incentor est q prava suggestione cor: alioz succedit: et persuadēdo inflāmat.
I ncessō sis. sini. sitū. vñ actiuū. i. puocare: ab incedo dis. dicit. vñ **Poe.** Tu solebas incessū pñtem formā.
I ncessus suis. sui. i. itio ab icedo dis. incessum dicitur.
I ncessus. Icastus vñ ceston cōpo. cū in t dī icestus sta. stū. q̄ si icastus q cū montali: p̄ sanguinea; vñ virgine cōcubit. vñ b̄ icestu sti. et icestus suis. stui. talis coit⁹ illicit⁹: et icedo stas. vñ actiuū. i. talz ipudicare fz **Du.** vide i rapt⁹.
I nchoatiū vñ desit in sco. et significat initiu actus vñ passiōis sui pñatui: vt plenius dixi in tractatu de speciebus vñboz in ea. de verbo inchoa.
I nchoo as. au. are. atū. i. incipe. vñ ichoat⁹ ta. tū. i. icerpt⁹.
I nchoatio onis. i. icerptio. Itē ab icedoo inchoatiū ua. incido dis. di. dere. supi. caret. i. in aliq. Cū. i. icerptiu.
 parte cadere. vñ in **L**uca. io. ca. f. Incidit i latrones. et cōponit ab in t cado dia. et cor. ci. Itē iuenit incido dis. di. cīsum. dere. qd cōponit ab in t cedo dis. et pdu. ci. vñbīq. vñ vñs. Qui putat icidit: incidit ille cadens.
I ncio cies. cīui. cītū. i. vocare: p̄ mouere: puocare. ab in t cieo cies vñpo. Itē of icio cis cīui. cītū. ab in t cio cis.
I ncīcta cte. fe. ge. i. pgnas q̄ si sine cinctu: qz p̄cīngi fortiter
 vterus nō gmittit. et cōponit ab in t cīngo gis.
I ncio cis. exponitur in cieo cies.
I nciptio pis. cepi. ceptū. ab in t capio pis cōponit: et cor. ci.
I nuenit et scipit vñbī impsonal. C Nō q̄ sūt qdā vña
 ipsonalia nō simplr: fz ex adiūcro q̄ sequunt̄ strūctiōes
 illoz vñboz ipsonaliū q̄bns adiūgunt. i. incipit: solet: dī:
 desinit: pōt: vt **H**ocratis icipit iteresse legere. Et plen⁹
 dixi i tertia pte vñbī egi de vñbīs i ca. de vñbīs ipsonalibus.
I ncircūscript⁹ pra. ptū. i. termio carēs q circucludi negit: et
 deriuat ab icircūscribo bis. Et scias q̄ p̄pē corpus in lo-
 co circūscribi. aia vñ vel angelus nō circūscribunt pro-
 prie et absolute loquēdo: tñ respectu dei et angelus corp⁹
 dī et circūscribis. vñ dicit **B**reg. Et mittunt igī angeli et
 assistūt: qz et si circūscript⁹ est angelicus spūs. sumus tñ
 spūs ipse q̄ deus est circūscript⁹ nō est. Angelii itaq; missi
 ari ipsuz sūt: qz quolibet missi veniāt intra ipsuz currunt.
 Proprie tñ angelus in loco nō dicit esse diffinitiue: qz ē
 in uno loco q̄ est vñbīg: vel in pluribus locis. Sed deus
 vñbīg est essentialr: p̄sentialr: et potētialiter.
I ncisiūs ua. uū. i. nō in tpe sect⁹: vel imaturis: vel supflui-
 us. et deriuat ab icedo dis. **Poza.** in odis. Ut gaudet icist
 ua decerpēs pira. et b̄ icisiū uū. pōt dici substantiue sup-
 fluū illud q̄d icidit de aliq. mā. vide et in p̄ficius.
I ncito tas. cōponit ab in t cito tas. vide in cito tas.
I nclemēs ab in t clemēs cōponit inclemēs tis. ge. ois. vñ
 hec iclemētia tie. et dicit iclemēs inexorabilis: crudelis:
 imisericors. ipius: et pdu. cle. vñ in **A**urora dī. Donec ho-
 norat eas sumi clemētia regis.
I nclino ex in t clino nas cōponit. nclino nas. nau. nare: q̄
 si intus clinare. i. reflectere. vñ h̄ et b̄ inclinis et hoc. ne. et
 inclin⁹ na. nū. idē. et hoc iclinatoriu ry. et pdu. cli. inclino.
 vñ in **A**urora dī. Lūc caput iclinat: emissus spūs exit.
I nclitus ta. tū. penul. cor. in clytus exponitur.
I ncludo dis. in clando dis. exponitur.
I nclunior. aris. atū. i. concubitū pati. et cōponit ab in t
 clunis. Inuenit etiā inclunio as. verbū actiuū pro clu-
 nes incuruare: vel eleuare.
I nclusor foris. mas. ge. et h̄ iclusor⁹ ry. dī ille qui vicinoz
 claudit pecora. p̄ ferefacto: et dī ab icedo dis. fz **Du.** In
 clusor ē pōt dici q̄ aliqd icludit: sic aurifaber: q̄ includit
 gēmā in annulo. et pdu. penul. iclusor tā in nō q̄ in gtō.
I ncola. le. ab incolo lis. or hic et hec icola. le. cōis. ge. et cor.
 penul. i. aduēticius. Incola enī nō idigenā: fz aduenā de-
 signat. vide in inquilinus.

I ncolatus ab incola dicis incolatus tus. tui. i. inhabitatō
 vel mansio. vñ p̄pheta. Heu mihi qz incolatus meus p̄
 longatus est. i. inhabitatō: peregrinatio: mansio.
I ncololis. in colo lis. exponitur.
I ncolumnis ab in t columnis: vel colūna cōponit h̄ et b̄ in
 columnis: et hoc. me. idē q̄ columnis: et est ibi in nō pñatiū:
 sed augmentatiū: et iūtiū: q̄ si valde erectus: fortis: sta-
 bilis: alacer. et p̄parat. Inde hec icolumnitas tatis. i. sani-
 ncomico cias. i. comiciū tū. exponit. (tas: alacritudo.
 ncomodo das. in cōmodus exponitur.
I ncōpetens. cōpetēs cōponit cū in: et dī ncōpetēs tis. ge.
 ois. i. icōueniēs. et cōparat icōpetēs tior. simus. vñ becī
 cōpetētia tie. i. icōueniētia. et cor. pe.
I ncōplexus ab in t cōplexus cōponit icōplexus xa. xū. i.
 nō cōplexus. Vñ a dialecticis termin⁹ cōplexus dī qui
 cōstat ex plurib⁹ dictiōib⁹: vt hō albus. Termin⁹ dī in
 cōplexus dī ille qui vñica dictiōe cōtētus est: vt homo.
I ncōcinnis ab in t cōcinnus cōponit ncōcinn⁹ na. nū. i.
 ncōcinnis: nulli cōcors: in quo discordat mores inter se:
 et ab alia. et cōparat vt ncōcinnus nō. simus. vñ incon-
 cinnēnius. sime. aduer. et hec ncōcinnitas tatis.
I ncōditus. i. ncōpositus: inordinatus: impolitus: rudis:
 fm. p̄p̄. et pdu. penul. Itē pōt eā corripere: sicut cōdit⁹
 pōt coripi. et pdūci. in pe. vide in cōdit⁹ et in interiectio.
 ncōingus exponitur in coniugis.
I ncōnusltis ta. tū. exponitur in consultus.
I ncōnusltis. a. psulo. is. deriuat h̄ et hec ncōnusltis et hoc le. qd
 p̄ponit cū in t dī h̄ et hec ncōnusltis et hoc le. penl. cor. jo.
 i. 9. Erat aut tunica ncōnusltis. i. cū paucis futuris: vt eēt
 minoris sumpt⁹. Pauperes. n. solent quanto minus pñt
 pānos diuidere: et paucas partes facere: vt fortiora sint
 indumenta et minoris sumpt⁹. Quidaz vñ sic exponunt.
I ncōnusltis. i. sine futura acus: sed reticulato ope facta:
 et iō apte scindi nō poterat: sed nō est verisile q̄ ista tuni-
 ca tante eēt artis: cu xps paup eēt et sume humilis. Erat
 aut cōtexta desup. i. p̄ totā pñtē supiorē habebat pānū et
 transuerso desup positū ad modū corrige i pellīcys: vt
 fortior esset. Chry. sic dicit. Duplex erat ista tunica p̄ to-
 tu. i. duplicato pāno fm morem palestine regionis: vñbī
 pauperes hñt vestes cā fortitudinis. Quidā aiunt alle-
 gorīa p̄ istud ostendi: qm̄ nō simplr hō cras q crucifixis
 erat: fz desup deitatē habebat. Quidā ipaz spēz tunice
 aiunt euangelistā historice designare: qz. n. in palestina
 duos pānos committentes ita subtexerunt indumenta:
 osidit **J**oānes qm̄ talis erat tunica ex his: qz desup sub-
 texta. Ista tunica ferā bñā virgine ipsi xpo i ifantia fa-
 cta et aptata fuisse: et creuit cū ipso crescēt. Nō nō vñ eēt
 incredibile: cum simile miraculū contigerit filiis israel
 in soliditudine: vt habeat **Heu. ca. 8.**
I ncōtaminatus ta. tū. et dī ipollut⁹: incorrupt⁹: nō detur-
 batus: nō cōtaminat⁹: et cōponit ab in t cōtaminatus.
I ncōtines tis. ge. ois. i. nō tñtēs: ab in t tñtēs. vñ hec i.
 cōtinentia tie. i. nō cōtinentia. vide in cōtineo ncs.
I ncrepo pas. pui. et icrepaui iuenit. et cor. cre. vide supra i.
I ncuba be. cōis. ge. penul. cor. q̄ vñ q̄ sp̄ (crepo crepas.
 icubit vel icubat. et vñ ab incubo bas. vel incubo bis.
I ncubi vel incubones idē qdā pilosi qdā demones sūt. vi-
 de in pilosus. et cor. penul. incubi: sed incubones eēt pdu.
I ncudineas nea. neū. qdā p̄tinet ad icidē: et deriuat ab eēt
 nculco. ab in t calco cas. xpo. inculco cas. cani. (cudis.
 care. valde calcare: intus calcare: verba iterando multi-
 plicare: iactare: et convierti a. simplicis in u.
I ncunctanter aduer. i. idubitanter fm. p̄p̄.
I ncuria. i. negligētia ab eo q̄ cure nō sūt fm. p̄p̄.
I ncursus. verbuſ frequen. et format ab incursu sup̄. de-
 incurro ris. u. mutata in o.

I nens ab i cudo dis. derinat hec iens cudas. i. instrum illod sup qd fabricat: qd in ea cutif aliqd. feriedo p ducitur. Ut eres eni no incudē: sed i studē vocabāt: qd in ea metallū fūda. i. tenda. vñ intudis dī malleus a tūdēdo. i. tēdendo. r. pdm. tu. sicut cudo dis. yide in cudo dis.

I ncuso fas. exponit in accuso fas.
I ndago fas. gaudi. gare. i. i grere: i uestigare. vñ h̄ idago gnis. i uestigatio: i gdictio: r. pd. ga. vñ theodolus. Nec cniqz hoiz òdit idagre seplchrū. r. vñ in h̄ vñ h. vñ bse lfe. I nde aduer. deriuat ab in. r. cōponif vt deide: exide: pinde: pindē: subide. Et differunt: qd exinde: r. deide: r. subinde: aduer. sūt loci vel ordis. Peride aduer. sūt iuditis vel qūtatis. i. talr. pindē: pūnctio illatiua. i. igit. Inuenit ti qnqz aduer. loci vel ordis. r. ista qnqz apocopant: vt exip. pin. subin. pin. dein. p exinde: deinde: r. Et scias qd oia: posita ab ide deberet acuere penl. iuxta regulā illā. Haliq ppositio cōponif cū aduerbio habete penl. longa: tūc ipsa penl. d. acui: vt alōge deloge: abint: excepto uno solo aduerbio. s. ide. qd si pponat cū ppone: tūc ipsa qnqz penl. acuēda el: vt exinde deinde: pinde: r. ita dicit.

Du. de h̄ yide i scđa pte i ipedimentis accēt: i ca. de ipe. I ndecor coris. in decor. coris. vide. C dimēto idictōis. I ndefessus sa. sū. i. ifartabilis: vel idificies fm. pāp. I ndēno nas. nau. nare. natū. cōponif ab in r. dāno nas: r. mutat a. in e. r. ē indēnare nō dānare: indēnē facere: vel ondēre. vñ idēnat: r. tū. r. h̄ indēnis r. hoc. ne. i. sine dāno vel dānatiō. s. nō dānat: vñ idēniter aduer. r. h̄c hec idēnitas tatis. prosper. Indēnis pprū: seruat sapia. I ndepns ta. tū. i. acgsitus: in indipiscor. est. C sensuz. I ndēsus sa. sū. i. nō detēsus. ab in r. detonsus. I ndēr. ab idico cas dī h̄ r. hec r. h̄ idex cis: r. idicat. vñ h̄ idicū cy. Index et dī penultim digitus. s. collateralis pollici: qd in eo idicam: r. tūc est tm̄ mas. ge. r. cor. di. I ndia die. qdā regio. Indē idus da. dū. r. idicus ca. cū. gen tile. vñ r. qdā gen coloris dictū est idicū: qd in idicis ca lamis iuenit spuma adherente limo: r. est coloris cianei mītura purpureiq; ceruleiq; mirabilē reddēs: r. idicus qdā lapis alb. Job. z. 8. dī. Nō pferet tinetis idie cor. lob. Et scias qd idie tres eē ab historiographis asseruntur. pma est qd ad ethiopiā mittit. scđa qd ad medos. terra qd̄ orbi finē fāc. In hāc igressus ē Bart holome apls. I ndicēns. in dico cis. vide.

I ndico cas. penul. cor. in dico cas. est.

I ndico cis. penul. pdm. in dico cis. est.

I ndictio. ab idico cis. derinat hec idictio onis. i. edictio: vel annūciatio: sive edictū. C Dic pōt qri qd sit idictio: r. ad qd sit inuēta: r. vñ inoleuit sūtēudo: vi idictiones vocare: r. vbi sumat exordiū: qd̄liter idictio possit iueniri. Idictio solet appellari idictionū ciclus. i. qndecim annos tps. Qnqz etiā idictio oppellat qlibet annus illius tps: vt pīmus annus dicat pīma idictio: scđus scđa: terius terius: r. sic per singulos annos vñqz ad qntūdecim annū idictōes veniētes rursus ad pīmū anni pnci. pīmū revoluunt. Qnqz etiā dicebat olim idictio illud tps in quo sūlia tributa p soluebat romanis. s. spaciu anno rum qnqz. Idictiones iuente sūt ad notādū quo tpe ali quid sit actū: r. inoleuit talis sūtēudo a romanis: r. talis appellatiōis rō ab eis sūpfit exordiū. Romani eni debel latō orbe r. sibi tributario facto triplex ordinē tempoz ad triplex genus tributoz p soluebū perscripserūt. Erat eni edicti in yñuersos dictioni eoz subditos: vt semp ista qndecim annos auro: vel argēto: ere: ferro: soluerent tributā: r. hoc tali ordine. Constituerat sic romanī: vt pri mo qnqēni solueret aurū r. argētu ad sustentandā rē. p. r. ita qnqz anni dicebant pīma idictio. Deinde in alio qnqēni. i. in aliis qnqz anni solueret es: r. h̄ metallū

ad faciēdū imagines illustrib⁹ viris qui pmeruerunt: r. ad depigēda fortia facta eoz: vt eēt i memoria. vñ finis pīmū annis in pncipio sexti anni siebat edictū vt dein ceps solueret es: r. isti qnqz anni dicebat z⁹ idictio. In 3⁹ idictōe soluebat ferrū ex qd̄ siebat arma ad debellan dos hostes. vñ finita scđa idictiōe i pncipio vndecimi siebat edictū: vt i illis qnqz anni solueret ferrū. Ultra at numerū qndeciz annoz n̄ pcedebāt. r. appellatū ē h̄ tps qndeciz annoz idictio vna: vñ idictionū vñ ciclus: i quo plenarie mūdus explenit. qd̄ a romanis idictū erat. Si cut aut romanī actiōes suas notabiles p idictōes anno tauerat: sic ecclia romana adhuc spūalia p soluebū tributa nobilia facta p idictiones sūtēuit a notare. vñ adhuc singulis anni pascali festo cu anno dñice icarnatiōis i cereo a notatān̄ pītis idictōis. Anni siqdē ab icarnatiōe dñi: idictio quoqz r. epacte sūcurrētes: nomē quoqz r. tps pncipis i pascali cereo a notatā. Cere⁹ aut renouat: r. illūmīat significat xp̄s resurgētē a mortuis i carne gloriose splēdore dīnitatis illustratiū. cera. n. carnē xp̄i dīsignat: r. lumē dīratē. Anni g dñi r. pdictio i cereo pscribunt: qm̄ actōes hoiz r. successiōes tpoz ex xp̄i dispōne ordinat. Sumit at ciclus idictionū exordiū ab octauo klas octo bris: supple fz̄ atiquos. Idictionē at sic inēire poteris. Sumē annos dñi: r. quotquot fuerit i pītī año: his addē tres annos q pcesserat de idictōe illa i qd̄ nat̄ ē dñs. Nat̄ n. ē dñs i. 3. idictōe sive i tertio año ciclus idictionū: r. totā illā sūmā pītē p. 15. r. quot remāserit ipsa ē idictio pītis anni. r. si nihil remāserit: est idictio qndecim annos. De h̄ tales dant vñs. Si trib⁹ adiūctis dñi diuiseris annos. Per ter qnqz: dat idictio certifacata. Finib⁹ exereſit: qndēna idictio currit. C fz̄ h̄ nō. qd̄ anni dñi renouat i klis ianuarii sive in natūitate dñi. fz̄ idictio renouat i octaua klas octobris. r. sic anni dñi pcedūt nouē mēsib⁹ vñ vñs. Mēsib⁹ hāc nouē dñi pcurstat an̄. Et iō si cō putas vel qris idictionem a natūitate vñqz ad octauas klas octobris: iūgas tm̄ duos annos anni dñi. Et si qris d̄ ea ab octauo klas octobris vñqz ad natūitate dñi: iūgas annos tres. Nota insup qd̄ idictio i alys significatōib⁹ iue nit̄ a pdictis: sic in. 3. Reg. ca. 5. vbi dī. Et erat idictio tri gita milia viroz. i. summa eoz qd̄ idicebat: vel dic sic expo nit̄ in historijs: qd̄ forte idictio ē ibi determinata hoiz collectio: sic ē cohors r. legio. Itē idictio p exactiōe vel pcepto graui vel itolerabili ponit in. z. li. heidre. ca. zo. vbi dī. Nec vlla alia idictio irroget r. Itē iuenit idictio causus oblatiū h̄ nois idictū cy. fz̄ tūc scribit sive t. r. cor. a. n. penul. vñ Qui. epi. Eminent idictio p dīta flāma idictus. ab idico cis. derinat idictus cta. ctū. i. suo. pceptū vel annūciatiū. vñ Pēdre. z. li. ca. 4. a. Sed nec idicto. i. nondum imperato vel annūciato.

I ndicus ca. cū. penul. cor. in india exponit.

I ndifferēs. ab in r. dñs pponit h̄ r. h̄ r. h̄ idrñs. i. nō dif ferēs. sive dñia: idē: vñ sūlia. r. pparat. vñ idifferēter tūs. sime. aduer. r. hec idrñia tie. i. idētitas vel exp̄sa silitudo.

I ndigena ne. cōis. ge. penul. cor. vide in inquiliinus.

I ndigeo. ab in r. egeo pponit indigeo ges. gui. d. interpo sita: r. e. mutata in i. cor. r. dñ indigere: qsl̄ valde egere vñ intus egere. vñ indigēs tis. r. a dñ indigēti addita a fit hec indigentia tie. i. paupertas: egestas.

I ndiges. ab idigeo ges. derinat h̄ r. hec idiges tis. i. deificatus. p prie qd̄ indigetes dicunt de hoib⁹ faciōi r. imortales. r. dicunt indigetes per h̄rū ab indigeo ges. qd̄ nullius rei idigeat. vñ r. qlibet dñ dicunt qnqz indigetes: sed ip̄oprie r. abusivē. Vel idigetes dicunt quasi inter deos agentes. i. puerantes: vel qsl̄ de die i dicēgē tes. i. proficiētes: vel qsl̄ numerū die p augētes: vel qsl̄

De

J

Inde geniti. i. ex terra geniti. ge. enī terra dī. sed oēs iste sunt etymologie. et deriuat̄ ab idigeo ges. vt dictum est. **V**el idiges f3 quodā dī ab idigito tas. et diceban̄ indigetes dei apud antiquos quos noiare nō audebat. indigetes. in indiges geris. exponitur. indigetus sta. stum. exponitur in digestus. indigo tas. in digit̄ exponitur. indignus gna. gnu. in dignus vide. indigū a. u3. pe. cor. i. idiges ab idigeo ges deriuat̄. indipiscor sceris. ideptus sum. i. acquirere. et pponit ab in et adipiscor. indiscretus ta. tū. i. insipiēs; nō facūdus; nō eloquens. indiuidus a. u3. ab in et diuidū cōponit idiuidū a. u3. vñ hec idiuinduitas tatis. Et scias q̄ idiuindū dī tribus modis: vñ carētia ptū vt athon? vñ duritia: vt adamās vel q̄ p̄iferiora sic næ phice diuini nō pōt: vt socrates. indo. ab in et do. cōponit indo dis. didi. ditū. indere. i. imponere. imittere. infserere. inferre. indicere. iducere. siue foras emittere. et dī indere. quasi intus dare. indocilis ab in et docilis cōponit hic et hec indocilis et hoc le. penul. cor. i. nō docilis qui nihil discere pōt. Sed indocilis cta. ctū. dī qui nōdū discit. sed tñ discere pōt. indoctus. indocilis exponitur. indoles. ab in et dolus dī h̄ idoles lis. pe. cor. q̄si sine dolo. i. etas iuuenilis. igenui. origo. pgenies p̄pe. tñ idoles ē si gnū vñ initū future pbitatus. qd̄ sepe ppendit in qbusdā pueris. qd̄ aut dī idoles q̄si itus vel iterī oles. etymo. ē. indorso. ab in et dorsuz cōponit idorso sas. saui. sare. i. su. pra dorsuz ponere: qd̄ vulgo solet dici intersellare. indubitat̄. in dubitat̄ exponitur. inducie. ab iduco cis. qd̄ est introducere deriuat̄ he introducere arū. et dicunt̄ iducie: q̄si iducta ocia: vel pponit ab in et dies et oei. vñ iducie q̄si i dies ocia. et sūt iducie partes federis. vñ iducari? ria. riū. et h̄ et b̄ iducialis et b̄ le. vt h̄ est tps iduciale. i. quo habētur vt debet haberet iducie. et iducio cias. i. differre p̄ iducias: vñ iducias facere. inductio onis. fe. ge. ē qd̄ sp̄s argumēta. et struere. tions apud logicuz: et fīm hoc sic describit̄. Inductio est orō p̄ quā sit p̄gressio a particularib̄ ad vle: vt hic. Gor tes currit: plato currit: et sic de singulis: ḡois hō currit. indacula. i.e. penul. cor. i. indumentū ab induo is. dicitur. indulgeo. algeo ges. pponit cū inde. vel in interposita d. et dī indulgeo ges. si. su. vel idultū. et h̄ diversas significati ones. Indulgere. n. accipiē p̄ gratis pcedere: vt papa i. dulcit mibi hāc p̄tātē. Itē indulgere. i. operā dare: vt indulgere gule noli que vētris amica est. i. noli operā dare vel p̄sentire. Itē indulgere. i. remittere: vt indulge nobis domine petā nr̄a. et tūc dī indulgere q̄si ide algere. i. postea cesare a notitia et memoria forefacti. et in p̄ma significatio ne est acunū. in alijs vero neutrū. De indulgentys ecclie dicam in purgatorium. indumē minis. ab induo is. dicit̄ hoc indumē minis. qd̄ induimus. Josephus in. i7. Quādo ciuitatē intrabat pri uatis induminibus vtebas. vñ hoc indumēti ti. et pdu. penul. indumē in ntō: sed in gtō eam cor. induo. ab in et duo is. qd̄ ē soluo pponit induo is. Postq̄ enī idut̄ ē alijs: q̄si solut̄ et expedit̄ ē: vel ad aliqd ope radū: vel vt se totū vidēdū p̄beat: qd̄ nō ē cū sit nudus. indupator aliquā dī iperator interposita du. causa metri: qz in heroico carmine imperator stare non potest. Et est ibi epenthesis quedā figura metaplasmi. indusio. ab induo is. dicit̄ indusio as. i. iduere. ynde hoc industiamen. minis. i. indumentum. industriā stria. striū. et h̄ et b̄ industriā et h̄ stre. p̄ eodē dī. i. studiosus: agilis: vigilās: efficax: pseuerans: ipiger: solers. vñ idustrie aduer. et b̄ idustria strie. i. assiduitas: studiū.

ante

A

cupiditas: adeoz: quiditas: pseueratia: solertia: vigilatia. nduuic. ab induo is. pluraliter he induim arū. idumēta: et proprie tunice serpentū. **E**edē exuuie: qz exuunt̄: sicut induim qz induunt̄. nebrio as. ani. are. verbū actiū ab in et ebrio as. cōponit: et poteſt esse intentiū ibi in. nedia. edes cōponit cū in et diciſ hec inedia die. i. paugtas que est in ede. i. in re familiari. et diciſ inedia q̄si sine elu. Job. 28. Inedia inuadit costas eius. neffabilis. ab in et effabilis cōponit hic et hec ineffabilis et hoc le. qd̄ gs nō pōt loqui: vel qd̄ gs pōt loqui cū difficultate. vñ et deus est ineffabilis: nō qz dici nō pōt: sed qz finiri sensu et intellectu humano nullatenus pōt: qz de coni bil digne diciſ: ideo ineffabilis diciſ. Similiter et eadē rōne qd̄dam nomē dei diciſ ineffabile: et cor. bi. nenarrabilis ab in et enarrabilis cōponit hic et hec ine narrabilis et hoc le. penul. cor. qd̄ enarrari nō potest. vel quod cū difficultate narratur. nenodabilis. ab in et enodabilis: qd̄ diciſ ab enodo das. pōt h̄ et b̄ ienodabilis et b̄ le. pe. cor. qd̄ solui nō pōt. neo inis ini. itū. ab in et eo is. cōponit. et restinre: intrare incipere: inuenire: cōcumbere. neptio tis. tui. vide in ineptus pta. ptum. neptiola le. penul. cor. diu. parua ineptia. neptus pra. ptu. pponit ex in et apt̄ pta. ptu. i. apto ūrus q̄si nō aptus. i. stult̄ fīm p̄ap. Virg. vo dicit. Inept̄ pta. ptum. i. indiscretus q acgrit: sed nō h̄ modū in expēndē do. et cōparāt̄ ineptus tioz. simus. et ab ineptus venit hec ineptia tie. et inept̄ pta. ptui. verbū actuū. i. infamia. i. ineptum facere. vel fieri. et tūc est neutrū. Inuenit̄ ē ineptio ptis. ptui. p̄ire. in eodem sensu. nergia i. energia expōit: idē qd̄ energia. (energumīn). nergumīnus: idē qd̄ energumīnus. vide in energia et in nermis. ab in et arma pponit h̄ et b̄ iermis et b̄ me. et iermis ma. mi. in eodē sensu. i. sine armis sine viribus. vñ Virg. Tūc studio effuse matres. et vulgus inermum. ners. ars cōponit cu3. in et diciſ hic et hec iners tis. ois ge. quasi sine arte: qui ad nibilū faciendū vel patientium est aptus. vnde hec inertia inertię. inertiula. ab iners dī hec inertiula cule. vritis nigra quā greciamaranō vocat̄ boni vini et leuis. vñ et sic dīq̄ in ers iterpellandis neruis habeat̄. et cor. penul. nertic̄ ca. cu. i. grauius: ignarus: remissus. ab iners tis. of nertic̄ ca. cu. i. grauius: ignarus: remissus. ab iners tis. of neroxabilis. ab in et exorabilis pponit h̄ et hec exorabiliis et hoc le. i. nō exorabilis: inflexibilis: placabilis: et im sericors: qui nullius precibus flectit̄. hinc etiā diciſ. In exorabile odiū inter eos est. i. tale qd̄ pacificari vel exorari ad pacem non potest: et hinc inexorabiliter aduer. et hec inexorabilitas tatis. nexpabilis. ab in et expiabilis pponit hic et hec expiabi lis et hoc le. qd̄ nō purgat̄: vel qd̄ expiari non pot. nfaber bra. brū. ab in et faber bra. brū. spo. et ifaber in artificios inornat̄. vñ ifabre aduer. i. inornate. Hora. cor. fa. vñ gdā. Nil rūcina fabro fert. s3 rūcina multus. nfamo mas. maiu. ex in et famo mas. pponit. et hinc h̄ et hec ifamis et b̄ me. sine bono noie vñ male fame. vñ b̄ et infand̄. ex in et fand̄ pponit. (ifamia mie. et pdu. fa. due: q̄si qd̄ nō d3. noiar nec alijs de eo fari. et in eodem sensu dī nfandus da. dū. et vrunḡ comparat̄. nfans. ab for. faris. dī nfans tis. ois ge. i. nō loquēs. et cō paratur ifane tioz. simus. vñ prudētus in li. hymnoz. Largite mibi carmē in fantissimo. Picitur etiā nfans pro puerō: et tunc est cōmuniſ ge. tñ: et est nfans vñq̄ ad septēniū. et dicitur nfans: qz fari nesciat. i. loqui nō possit

qui nō habeat adhuc hñ ordinatos dētes. Nec iō dñ in fāns; qz log nō possit vscq; ad septēniū; sed qz nō pōt lo qui expedite & distincte vscq; ad illud rēpus; vel qz in ipa pīna pīne illi^o tgis log nō pōt. vñ h^e ifantie. etas ifatīs infantilis. ab ifans dñ h^e infantilis t^h le. res ifantis; vel prīnes ad infantē; & pdu. pe. vñ infantilis aduer.

infantilis sa. sū. plen^o ifatīa. i. ifatilis. t dñ ab ifans tis. infantilis & ifanticulus li. & ifantilis li. & fantillus li. p gemini li. oia p paruo infante. & cor. tria pīna penul.

infāstus sta. stū. exponit in faustus sta. stū.

infēct^o cīa. cīa. i. nō fac^o. vñ dñ. Ad est pfecto hēri non pōt. & xponit ab in fac^o. Virg. Et pariter facta atq; ifa cīa canebat. Pōt ēt esse participiū de ificior ceris.

infelicitas. i. felix exponit.

infelicitas. exponit in felix supra in f. littera.

infendo dis. o. in i. ifendi sum. dere. i. valde offendere: facere: irasci. & xponit ab in & fendo dis. vñ ifensus sa. sū. i. offensus vñ irat^o. tē plus eē infensus qz offensus vñ irat^o. & ob ifensus supi. u. in o. fit offensio sa. frequē. Paulus in ep̄la ad hebre. ca. 3. Quib^o aut infensus ē qdraginta an-

infensus sa. sū. exponit in fendo dis.

ifercicio. ab in & fario cōponit ifercicio cis. si. ifertu. i. iple-

re. vñ ifertus ta. tū. & iferto tas. frequē.

ifferie. arū. i. gō plurali sit sacrificia fcā iferis p mortu-

ifernas ab ifern^o dñ h^e b^e ifernas. Cīs. t dñ ab iferus ri-

natis. ge. cōs. de iferno existēs: vel q ifernū colit: siē su-

pēnas natis dñ qui ē supnus: vel q colit supna.

ifernus ni. mas. ge. in singulari: s^z in plurali neu. tñ: hec iferna nō. t dñ ifern^o ab ifra: qz sub terra dñ eē. siē enīz cor ē in medio hois: ita & ifernus in medio terre credit̄ esse.

Uel ifern^o dñ ab ifero ifers: qz aie eo p illuc iferant vñ hic & hec ifernalis & hoc le. & ifern^o na. nū. i. ifernalis: vel im^o vel iferno supposit^o.

Et scias qz qdPLEX est ifern^o. Unus ē ifern^o dānatoz: in quo sūt tenebre: & qz-

tū ad carētiā vīsōis diuine: & qz tū ad carētiā gē. & ē ibi pena sensibilis: & hic locus ē ifern^o dānatoz. Alius ifer-

nus ē supra istū: in quo sūt tenebre ppter carētiā diuine vīsōis: & ppter carētiā gē: s^z nō est ibi pena sensibilis. & dñ limb^o pueroz.

Alius supra hūc ē: in quo sunt tenebre qz ad carētiā diuine vīsōis: & ē ibi pena sensibilis, sed nō qz ad carētiā gē: & dñ purgatoriū.

Alius locus qz magis supra: in quo sūt tenebre qz ad carētiā diuine vīsōis: s^z nō qz ad carētiā gē: nec ē ibi siue erat pena

sensibilis: & hic est ifernus siue limbis scōz patruz: & in hūc tñ pōt descedit qz tū ad locū: s^z nō qz tū ad tenebra-

rū expīctā: & ide sanctos extraxit.

Et scire te volo qz post ipsi illud nullus ad limbū illū vel ifernū descendit. De pena iferni habes in pena. Itē de ea dīxi in defūci^o.

Itē vide in sapia. Itē vide in scīs. Itē de sinu abrae ha-

bēt in sinu. Hic pōt qri an dānatis in iferno vellent

oēs alios eē dānatos. Ad hoc dico qz siē in bris in patria

et pfectissima charitas: ita in dānatis erit pfectissimū

odiū. vñ sicut sci gaudebūt de oīb^o bonis: ita mali de oī-

bus bonis dolebūt. vñ & felicitas scōz siderata eos ma-

xime afflīgt. vñ dñ Isa. zi. ca. Videat & cōfundātur zelā-

tes ppls: & ignis hostes tuos deuoret. vñ velle oēs bīos

esse dānatos. Lata enī inuidia erit in dānatis: qz & ppin

quoz glorie inuidiebunt: cū ipsi sint in summa miseria.

Et enī in hac vita hoc accidit crescēte inuidia: s^z tñ minus

inuidē ppings qz alys. qz maior ēt eo pīz pena: si oēs pro-

ping dānarent: & alij saluaretur: qz si aliqui de suis ppin

quis saluaretur: & exide fui pīz diues petiūt frātres suos

a dānatiē eripi. Sciebat enī qz alij eriperētūr. maluis-

ser tñ frātres suos curz oīb^o alys dānari.

Et scias qz quis ex dānatoz multitudine pena singulorū augeat:

tiū superexēcit oīdū & inuidia qz magis eligūt torqri

cū multis qz minus soli. Pōt etiā hic querīnā intelle-

ctualis ordinata ē ad beatitudinē cuius ē capax: sed in de-

monib^o manet nā intellectualis post pītū. ergo nō sunt

adeo obstinati qn possint bonū velle & beatitudinē cōse

qui. Ad hoc rospōdeo qz in demonib^o remanet nālis

potētia ad bonū: sed remota & idisposita per trīuz habi-

tum depravata qua bene possunt facere si vellēt. s^z vel-

le nō possunt: qz habitus malicie ab eo pīz voluntate remo-

ueri nō pōt: qui iaz in statu vie nō est. Hoc ēt in pena

vide. Itē pōt qri an melius sit nō eē qz male eē. Ad

hoc dico qz melius ē nō eē qz male eē. Uni dicit Piero.

tractās illud Piero. ca. zo. Maledicta dies in qua natū

sum. melius ingt est nō esse qz male esse. vnde dicit btūs

Bernar. in. 38. sermone tractās illud Cant. Si ignoras

te o pulchra iter mulieres: egredere & abi post greges so-

daliū tuorū. dicit. Poies qdē merito ignorātē ignorati:

idest reprobati: & ad tremēdū illud iudiciū stare: & igni-

pītuo tradi hūt. nō aut vt pecudes: nec dubiū foze de-

teri^o his g sic erūt: qz his q oīno nō erūt. Melius fuerat

ei ingt xps si natū nō fuisset ille hō: nā vtq; si natus non

fuisset: oīno dānat^o nō fuisset ille homo. S^z vbi grā: aut

pecus: aut alia quepiam creatura qz qmū iudiciū nō h̄bet:

ad iudiciū nō venire: ac p hoc nec posteriorē ad suppli-

cīz puto: qz & in pītī vita si hñ aduertas posteriorēz ire

pecorib^o hōez iudicabis an nō. Siquidē ipfis bestys ti-

bi videā quodāmō bestialior else hō rōne vigens: & rōne

nō viens. nā pecus qdem si se rōne nō regat: excisatio-

nē hñ a nā: a qua hoc ei penitus mun^o negatū est. hāc nō

hñ hō cui ab ipfa speciali progatua donatū est. Merito

pīnde eoipso cēnt^o hō egredi: & post ire gregalib^o aīan-

ibus: qz solū hoc aīal cōversatiōe degeneri iura nature

transgredīs rōnis cōpōs: rōne expertus morib^o & affe-

ctu imitāt. cōuincit ergo ire post greges hō: & nūc qdēs

depravatōe nāc: postmodū āt ēt extremitatē pene: hec

Ber. Hoc ēt dicit. Leteris aīantib^o sese ignorare nā est:

hōib^o vītio venit. Hic nota qz nō eē pīt duplīr siderari.

Uno^o hñ se: & sic nīlo mō pōt ē appetibile: cū nō habeat

aliquā rōne boni: sed sit boni pūra pūatio. Alio^o pōt siderari in qz tū est abltm penalis vel misere vite: & sic nō

esse accipit rōne boni. Larere. n. malo est qdā bonū: vt

dicit. Hōs in. 5. ethi. & pītū modū meli^o est damnatis

nō esse qz miseris esse. & fm hoc dānari possunt eligere

nō esse fm liberam rōne. Et scias qz vītio ad ifernū sūt

miliaria triamilia dūcēta: & quadragitaquinq; fm illos

g ponūt ifernū in centro terre: vide etiā in terra.

ifero infers ituli illūtū cōponit ab in & ifero fers. & dñ i-

ferre itroferre: vel imittere. vñ dñs ad Thomā ait. In-

fer digitū tuū buc. & ifero est cōferre: irrogare: & ptinet

ad malū. mala. n. iferunt. & fm hāc significatiōe iuētū in dialectica: ifero. i. cōcludere. illatio. i. cō-

clusio: cum. n. aligd cōcludit ifero. i. & oppositionē vel

opionem alicui^o fertur. vñ cōiunctio qz est signū conclu-

sionis dicit illatio: quasi contra portatina.

infertū ti. ge. neu. vīnū qd altari offerē vī libat^o: & xponit

ab i & fertū: qd ē oblatio qdā. vīl' dñiūtū ab ifero fers.

infēri. ri. mas. ge. p ifero vel p deo ifernali. s. p deo mor-

tuoz: vel p manib^o: sicut supus p deo celesti. vīl' p deo

vītioz: & deriuatur ifero ab ifernū: & cor. fi.

infēsus ab infētor teris. dicit infēsus sa. sum. i. non fas-

sus: negans.

infēsus ex in & festus: idem qd iratu: ifēsus: hīrus: mo-

lestus: ingetus: & dñ infēsus quasi nō festus: nō festius

& parat vt ifest^o stior. sum^o. vñ ifest^o stius. sume. aduer.

ifest^o stas. stau. i. molestare: aduersari: ifest^o stuz eē alicui

est actiū: & construitur cum actiū.

nficie arū. in infētor vide.

Inicio cis, feci, factū, ex in, et facio xpōis; et dī iſificere datur
pare, tigere, repellere, informare, et p̄tinet ad p̄petates i-
trinsecas, et cor, si.

Inficior aris, atus, sū, xpōis ab in, et facio, et dī iſificari qua-
si nō facere, nō cē factū, tēdere, i, negare, et p̄pē qd̄ ve-
st q̄si nō fateri factū, s̄z h̄ veritatē mēdacio niti, et ē p̄pē
iſificari rē debitā denegare, cū a creditore depositū, idē et
abiuratio, i, rei credite abnegatio, vñ qdā. **I**nficit itigēs
q̄ denegat iſificia, et ab iſificio he iſifie arū, i, negationes.

Infidus da, dum, in fidus est.

Infimas, ab iſimus dī hic et hec iſimas matis, et dicūtur i-
fimates iſimi, et minores in pplo, q̄ aut iſimi vel iſima-
tes dicūtur quasi i fine positi, etymo, est.

Infimo, ab iſim⁹ dī iſimo mas, pe, cor, et est iſimare depri-
mere, subtus ponere, vñ iſimatus ta, tū.

Infimus, ifra est aduer, loci, et p̄parat ifra rior, iſimus, vñ
iſerius iſime aduer, et est dīa iter iſimi, et imū, vñ i Hre-
cīs. **I**nfim⁹ ordie fit, imus at ille loco, et ponit iſim⁹ p de-
ictor, vel ifra positio. Pōt ēt iſimus eē v̄bū, et pd, fi, vide
in iſio, ifis, ifit, iſimus.

Infinitius ua, uum, in finitus exponit.

Infinitus ta, tum, in finitus exponit.

Infio, ex in, et fio, p̄ponit iſio fis, s̄z mō nō est in v̄su, vnde
Aristo, in p de gnatiōe. **I**nfim⁹ tristatē aliquā tāgere nos,
sed nō nos cū. Plato cīa hoc v̄bo v̄tiē. **I**nfimus ergo, i,
dicimus, et pdu, fi. P̄p̄, vero dicit. **I**nfit ceteris deficit,
antiqui tñ iſit dicebāt, i, icipit fari.

Infirmus, ab in, et firū, cōponit iſirmus ma, mū, i, nō fir-
m⁹ q̄si sine formō, i, sine calore, et p̄parat iſirmor, sim⁹.
vñ iſirme mi, sime, aduer. **I**nuenit etiā iſirmiter apud
ātiquos, vñ in lib, S̄ap, ca, 4. **I**nfirmiter posita a vento
dimouebunt, et b̄ iſirmitas tatis, et iſirmor maris, i, eē v̄l-
fieri iſirmū, vñ btūs. Paulus in, z, ad Lor, ca, ii. **Q**uis iſi-
mas, et ego no iſirmor. **I**nuenit ēt iſirmo mas, v̄bus
actiū, i, debilitate, falsificare, eneuare, et cōponit ab in
iſifisco scas, scaui cōponit ab in, et iſifisco, et firmo mas,
scas, et est iſifcare in iſifisco mitttere, vñ illud. **E**t res ei, iſi-
scen, i, in publicū deueniāt, et est actiū.

Infligo gis, xi, ictū, et infligo gas, in eodē sensu, i, iferre, irro-
gare, strofligere, et est actiū, et pdu, fl, infligo.

Informis ab in, et forma, p̄ponit h̄, et b̄ iſormis, et b̄ me, i,
turpis q̄si sine formitate, nō q̄ careat oīno forma, s̄z q̄
careat pulchra, et p̄cipua forma, vñ iſormiter aduer, et b̄

Inflō flas, in flo flas exponit. **C**iformitas tatis.

Infortuniū tumy, i, aduersitas, mala fortuna, et cōponit
ab in, et fortunū.

Infra dī ab in, et est aduer, loci, et p̄parat ifra rior, iſimus,
vñ iſerius iſime, aduer, et significat ifra localē dēp̄ssione
vel suppositionē, cui dīiū est supra, vñ male dī sum ifra
muros ciuitatis, nisi eēt defossus in muri, vide in iſra.

Infrenis, ab in, et frenū, p̄ponit hic et hec iſrenis, et hoc ne,
et iſrenus na, nū, i, sine freno, et pdu, fre.

Infrēquēs cor, pe, vide in frequēs.

Infringo gis, exponit in frāgo gis.

Infrontiū ta, tū, exponit in iſrunitus.

Infrunitus ta, tū, pe, pdu, idē est qd̄ iſronit⁹, i, nō frunit⁹.
Eccl, i, 2. **A**nimo iſrunito et irreuerēti ne tradas me. **I**n-
uenit etiā inibi iſronto, et cōponit ab in, et frumen, qd̄ ē
pars gutturis, vbi cibus sapit, vñ iſrunit⁹ q̄si sine frumi-
ne, i, sine sapore sapientie, i, inspiens, stultus idiscretus,
sine freno rationis.

Infucatus ta, tū, i, syncerus, sine fuco, ab in, et fucatus cō-
ponit qd̄ exponit in fucatas.

Infula le, est fasciola sacerdotalis capitū alba in modū
diadematis, a qua vitte ab yrāq̄ parte depēdet, q̄ iſfu-
lam vinciāt, vñ et vitte dicte sunt q̄ vinciāt, sed iſfula

plerūq̄ lata erat, plerūq̄ tortilis de albo et coco,
nfurno nas, in furnus exponit.

Infuso sas, laui, sare, i, fuso inolure, et cōponit ab in, et fu-
nfusoriū ry, in fusoriū exponit (sus si, et pdu, fu,
ingeniculās lantis oīs ge, i, genu v̄l genua flectes vel in-
clinans, et cor, cu,

Ingeniū ny, cōponit ab in, et geniū in eodez sensu, illa v̄o
ppositio in, addita nihil operat nisi q̄ notat i geniū esse
i trinsecā vim aie et nālēz, vñ etiā dicit i geniū quasi i tūs
geniū, s, a nā, et est etymo, vñ hoc i geniolū li, dimi, tinge-
niosus sa, suz, et cōparat i geniosus sioz, simus, vñ i genio-
se sius, sime, aduer, et hec i geniositas tatis, et i geniū aris,
idēt i geniū exercere, et i geniose se habere, et ponit p de-
cipere, et tūc ē trāstitiū. **E**t ab i geniū hec i geniositas ta-
tis, i, astutia calliditas, prudētia, subtilitas.

Ingenu⁹, ab in, et geniū cōponit i geniū nua, nuū, et dī in-
geniū nobilis q̄ in gñc b̄ libertatē cū facto, sic liberius,
vñ greci i genuos eugenēs vocāt, q̄ sūt boni gñs, vñ b̄
i genuitas tatis, i, nobilitas, et cor, ge, vñ Qui, d arte, De-
ngerso sas, i gersa exponit, dec̄ i genuos tedia ferre sui,
ngloriosus, in gloria exponit.

Inglorius, ab in, et gloria cōponit inglorius ria, riū, i, sine
gloria, absq̄ honore, idē qd̄ ingloriosus, vñ quidam, Ne
queras gloriā, et nō dolebis cū inglorius eris.

Ingluuies ab i glutio tis, deriuāt hec i gluuius uici, i, yo-
racitas, vñ i gluuius sa, suz, i, vozax, vel i gluuius cō-
ponitur ab in, et gula, quasi in gula veniens.

Ingrat⁹ ab in, et grat⁹, p̄p̄it i grat⁹ ta, tū, et significat trianā
igrat⁹, i, nō grat⁹, nō acceptabilis, et i grat⁹, Li nemor, bñ-
fici, et i grat⁹, i, irremoneratus, et p̄parat, vñ hec i gratitudo
do dñis, et dī i grat⁹ q̄si sine grā, vñ v̄sus, Dī i grat⁹ acce-
ptor, imemor oīs. **E**t cui⁹ merita seq̄ē retrubito nulla.
Et cui dicēdi decerit grā vel faciēdi. **E**t nota q̄ ille q bñ-
ficiū dat nō statim dī se exhibere punitorē i gratitudinis;
sed p̄s p̄iū medicū, vt, i, iteratis bñficiūs i gratitudines
sanet. **E**t scias q̄ sic dīc Hernar, in cāticis kīmone, s. In-
gratitudo inimica est aie, exinanitio meritop, vtūtū dis-
persio, bñficiōz pditio, Ingratitudo vēt̄ v̄ces exiccās
fontē pieratis, roze mīc, fluēta grē. **E**t Augu, in kīmo, i, ci,
Stephani dīc, q̄ pel̄ ē aliquotiens q̄ nō solū inimicos
nō diligim⁹, s̄z nec amicis qdē fidē iegrā custodimus.
B̄z, e, diuerso grāz actio est invitatio ad pls dādū, vide
ingredior deris, ingressus suz, i, intrare, ab in, et in canis,
gradior deris, cōponit, et cor, gre,

Ingruo gruus, gruit, in gruo is, exponit.

Ingaudio dis, in gaudio exponit.

Inguen guinis, neu, ge, ps corporis circa pudenda sic dicta
ab vnguo guis, siue ab vntione, et cor, penul, gti.

Inhabilis exponit in habilis.

Inhereo, ab in, et herero res, p̄ponit ibereo res, si, su, i, initi-
intus herere, vñ bic et hec inherens tis, vñ inherē-
ter aduer, et hec inherentia tie, et pdu, he.

Inhibeo bes, bui, bitū, p̄ponit ex i, et habeo bes, et ibibe-
re, pbibere, cohibere, vitare, remouere, separe, et est i, pi-
uatiū. **E**st, n, ihibere, nō h̄fe, vñ hic ihibitor toris, et cor,
nhibitor toris, ab ihibeo bes, dī h̄ ihibitor (bi, ihibeo,
toris, i, pedellus, q̄ tangari⁹, et exactor dī, q̄ in nimis pe-
tēdo et iniuste ferēdo ihiber hoīes, vel q̄ ihiber lites i-
nbumanus na, nū, vide in būan⁹. **E**ter eos, et cor, bi,
nibi aduer, loci exponit in ibi supra.

Initior, ab initiu dī initior aris, i, inchoare, secare, scifi-
care, introducere, sacrificare, vñ ppbeta, **I**nitiat sunt
beel phegor, i, sacrificauerūt, vel secraverunt. **E**t nota
q̄ qdam vtūt̄ hoc v̄bo in actiū genere, vt initio as,
nitiu, ab ineo inis, dī hoc initiu tū, et ē initiu rei a q̄ aliqd
incipit, sed p̄ncipiū v̄boz est exordium.

I fidiosus sa. sū. et ifidior aris. i. ifidias tēdere et pparare.
 insignis. signū cōponit cū in. et dicit hic et hec insignis et
 hoc gne. i. pclarus; ornatus; nobilis; gloriōsus; magne fa-
 me; q̄si habēs eminēs signū pre alys. vñ hoc ifigne gnis.
 substātine. i. ornamētu. et ifignio nis. niui. nire. i. nobilita-
 re; ornare; exaltare; ifigne facere. et est actiuū ifignio.
 I nsilio lis. in salio salis exponit. et cor. si.
 I nsimulo. ab in et simulo cōponit ifimulo las. laui. lare. i.
 accusare; q̄z accusatoris est simulare in aduersariū q̄qd
 pōt. et ifimulor laris iuenit in eodē sensu in gne deponē-
 ti fm Hug. Itē ifimulo. i. nō simulo; nō fingo: vñ ifimu-
 latu ta. tū. i. nō ficit. Sapi. 23. Ifsimulatū iperiu tuum
 portas. i. nō fictū. vel cōponit ab in et simulatus.
 I nsinuatio onis. fe. ge. exponit insinuo as.
 I nsipidus da. dū. i. nō sapidus pe. cor. et cōponit ab in. et sa-
 pidus. et pparat vt ifipidus dior. sim. et ab hoc gto insipi-
 di addita tas. fit hec in ifipiditas. tatis.
 I nsipidēs ex in et sapiēs pponit h et hec et b° ifipidēs tis. i. nō
 sapiēs; q̄si sine sapore et sapia. et cōparat. vñ hec insipien-
 tis. i. ifistis. in ifistis exponit. Cria tie.
 I nsitio onis. ab ifero ris. vel ab ifistis ta. tū. ifisti: addita o-
 fit hec ifistio nis. Et scias q̄ ifero ris. ui. tū. idē ē q̄d plāta-
 re; et ē ppe iferere; plātare; p imissionē ramoz ad iuicez.
 vñ Quid. de remedi. Tenerat ifistio fac ramum ramos
 nsolēs ab ifsoleo les vñ ifolēs tis. ge. ois. i. sup. (adapter.
 bus. satu. morib. nō ouenies. et cōparat. vñ ifolēter tī.
 sime. aduer. et hec ifolētia tie. i. supbia; fatintas. vel pōt
 cōponi ifolēs ab in. et solēs quasi nō solēs. et cor. so.
 I nsoleco scis. i. incipio solere. et est inchoa. huius vbi inso-
 leo les; qd cōponit ab ifsoleo les.
 I nsōnis. fōnis cōponit cū in. et dī hic et hec insōnis et hoc
 insōne. i. fōno: puigil; q dormire nō pōt. vñ hec insōnnia-
 nie. i. vigilia vel vigilantia. et hoc insōniū: qd vide p̄fō-
 niū. et est qdā spēs somni. vide in somniū.
 I nsōns ab in et fōns cōponit insōns tis. ge. ois. i. inocēs: in-
 noxius. vñ in Esopo. Insōtis aios florida lingua polit. et
 cōparat. vñ insōter tī. sime. aduer. et hec insōtia tie. i. in-
 nsōntia tie. in insōns est. Cnocentia.
 I nspicio cis. xi. ctū. ifspicere: q̄si itus p̄siderare: et p̄ois ab
 insōns tis exponit i sto stas. Cn. et specio cis. et cor. spi.
 I nstar ab isto stas. or hoc instar ideclina. i. filitudo: poti?
 ad filitidinē. h̄z enī in se vim buius p̄pōnis ad. vñ non
 d̄z recipē p̄pōne ad. nisi in expositione. vñ dicēdū ē hoc
 est instar illius. i. ad filitidinē illius. Aliqñ tñ inuenitur
 ad instar: sed tunc p̄positio abundat.
 I nstauro ras. rati. dī ab istar. et ē istaurare: facere file po-
 ri. restituere. reficere: ad pōrē filitidinē aliq̄d facere: re-
 parare; qd p̄ois vt restauro ras. et restaurare ppe ter-
 tio reparare. et dī istaurare q̄si i statū p̄stū reducere. et est
 I nstigo gas. ab in. et stigo gas. qd ē stimulare cō. (etymo.
 ponit istigo gas. gau. et ē istigare valde stigare. q̄ aut dī
 istigare q̄si in stinctū agere. etymo. est: et pdū. sti. vñ i Au-
 roza dī. Instigās. p̄ceres voce minante suos.
 I nstinctus ab instinguo guis. dī istinctus eta. ctū: et h̄z istin-
 ctus ctus. i. istigatio: p̄suasio; stimulatio; incitatio.
 I nstinguo guis. xi. ctū. instinguere. i. instigare: p̄suadere:
 vel mortificare. et cōponit ab in. et stinguo guis.
 I nstita ab isto stas. dī h̄z istita ste. qdā veltis talaris que et
 stola dī. Instita ē latu cingulū dī cū quo puer ligat i cu-
 na. Instite ē vt dīc p̄p. sicut pue lintheole q̄ mortuū in-
 uoluit. Joā. ii. Ligat' man' et pedes istitis. et cor. sti. isti-
 ntitor ab isto tas. dī istitor. toris. i. mercator: q̄i in. et
 stat mercib. emēdis. Job. 18. H̄ly istitor. et. v̄lus. H̄re-
 cissim. Qui vēdit merces mercator dī ille. Institor ē qui
 pro p̄cio minuedo. Mercator vendit: institor ille emit.
 I nstituo. ex in. et statuo cōponit instituo is. i. decernere: or-

dinare. vñ hoc institutū ti: et hec institutio onis. i. moꝝ ifor-
 matio. sed ponit ē p quodā libro legali tñ i plurali be-
 institutiōes institutio: et hec instituta; hoc institutio.
 I nsto. ab in. et sta stas cōponit insto stas. stiti. stitū. pe. cor.
 et etiā istatū pe. cor. inuenit. i. ē stare: inuigilare; in sistere;
 infudare. vñ instas participiū et nomē: et tūc cōparat. vñ
 instatēr tūs. sime. aduer. et hec istatā tie. et hoc instans
 dr̄ tēpus simplex. et sic describit q̄ quū sit finis pteri-
 ti est p̄cipiū futuri: vel cū incipit statim esse desinit. vel
 instas ē breuissima ps tgis q̄ nō expectat successionē.
 I nsubulus. ab ifsubulo las. qd cōponit ab in. et subulo las.
 dī nsubulus li. qdā instrumētu in texendo telā. i. circa
 qd pānus vel stamē inuoluit: qz insubulat. i. perforat ut
 possit inuolui et retineri. p volutate texētis. vel cōponit
 ab infra et supra: qz infra et supra sit. et cor. bu.
 I nsula le. dicit terra mari yndiqz circūsepta. vñ insula dī
 qz in sale sit sita. i. in mari.
 I nsulsus sa. suz. i. nō salsus q̄si sine sapore salis vel sapie: et
 pparat. et pponit ab i et salsus sa. su. inq̄tū est nomē. Job
 .6. Aut poterit comedи insulsuz: qd nō est sale dītū.
 I nsulto. ab ifsilio li. lini. ly. vel lui. insultū tu. u. in o. uersa
 fit insulto tas. v̄bū frequē. Proprie qdē ē iſultare quadā
 cauillatione et derisio hostē repellere. vñ de bīd. Lau-
 rentio dī. Et subiectib. prūnas insultat levita xp̄i cum
 dicebat. Hyrate et v̄late ad alia p̄tē. Quidā idote legūt
 ibi. Exultat. ita dicit Hug. p̄p. v̄o dicit. Insultare. i. iſu-
 lire: et de alteri initia gatidere. Impetuose faciūs.
 I nsultus tus. mas. ge. inuasio aggressio: q̄si saltus in aliis
 nsumo. ab in et sumo pponit insumo mis. p̄f. mere. i. in-
 tus vel valde sumere vel contra sumere.
 I nteger gra. grū. i. icorrupti. et pparat īteger grīo. gerri-
 m. vñ itegre grī. gerrime. aduer. et hec itegritas tatis. et
 b° itegritudo dīnis. et iste abltūs itegro pōf aduertiblē
 p̄ itegre. et pponit vt deintegro: ex integro. i. debinc vel
 exhibic: v̄l a pn. v̄l de toto siue ex toto. Itē ab īteger de-
 rivat itegro gras. graui. grare. i. ītegrū facere: nouare. et
 pponit vt reitegro gras. et īterposta d. freq̄tūs of re-
 dīntegro gras. et hic īchoatiua ītegrasco scis. redīntegra-
 sco scis. Et scias q̄ alī est in isto īchoatiuo q̄ in alia. alia
 enī īchoatiua h̄t significationē cādē quā h̄t et sua p̄mi-
 tiuari. et sua p̄mitiu signifīcat actū et eo p̄ īchoatiua. in
 hoc tñ alī est. nā itegro gras. signifīcat actū: h̄z ei. īchoa-
 tiū signifīcat passionē. Integrasco. n. est īcipio ītegrari.
 silt̄ ītingit in augēco: h̄z de hoc nō faciat mētionē p̄fis.
 Integrō actiuū est cū oībus suis p̄positis: et cor. te. vñ in
 Aurora dī. Integrat imponens oībus ille manus.
 I ntegrasco scis. in integer exponit.
 Intellectiblitas in intelligiblitas. exponit.
 Intellectio onis. vide in quarta parte in tractatu de tro-
 pis vbi agitur de synodoche.
 I ntellect in intelligiblitas. exponit. C Dic nō q̄ sicut dicit
 p̄hs in. 3. de aia. In hoc dīt intelligibile a sensibili: q̄ sen-
 sibile excellēs destruit sensū. intelligibile at maximū nō
 destruit ītellīm. h̄z ī fortat ītellectū. C S 2 b° cū dīs sic
 maxie intelligibilē c̄tū in se est: q̄z est p̄mū intelligibile: vi-
 de q̄ a nō ītellectū possit ēt nūc maxie intelligi. nō enī
 spediret nisi p̄ excellēti suaz. Id hoc dico q̄ quodam
 mō est file in ītellectu et sensu: et quodam mō est dissimile.
 In hoc. n. file est: q̄z sicut sensū non pōt in id q̄ nō est
 p̄portionatū sibi: ita nec ītellectū: cū oīs cognitio p̄ mo-
 duz cognoscēti sit fm Hug. In hoc aut dissimile est: q̄z
 intelligibile excellēs nō corrūpit sicut excellēs sensibi-
 le. vñ intellectus nō deficit cognitionē excellentis īelli-
 giblitas: q̄z corrūpat: sed q̄z se attigit: et nō p̄fecte deū
 videre pōt intellectus creatus. Itē scias q̄ boni angeli
 q̄ sunt boni: op̄z q̄ habeant plenam visionē siue intel-

lectu eoz oīum de qbus est fides q̄tum ad visionē glo-
riosam que fidei succedit, t̄o sicut fides credit corp⁹ xp̄i
et sub sacro, ita visioē bti vidēt. Credo aut̄ q̄ oīa q̄ sūt fi-
dei sūt sup nālē cognitionē et intellectū āgeloꝝ; sic sup rō,
nē nālē boīum, t̄o mysteria fidei dñr ee abscōdita a se-
culis in deo. Eph. 3.ca. vñ nālī cognitionē nō vidēt angeli
corp⁹ xp̄i sub sacro; s̄z solū bta cognitionē. Demones vero
nillo mo vidēt plenarie; s̄z credūt et remiscūt. Itē scias
q̄ vt diē Aris. in i. eth. sicut in corpore visus fit, ita in alia
intellegi. Itē ab opione differt intellect⁹; sic dicā in opio.
Intellegi. lexi. lectū. ligere; q̄si itus legere, et ponit ab
iter et lego gis. et mutat. i. l. vñ intelligētis, ge. ois. vñ in-
telligēter aduer. et hec intelligētia tie, et ab intelligo b̄ intellectu
tus tuus, tui, vnde hic et hec intellectualis. et hoc le, vnde
intellectualiter aduerbi. et hec intellectualitas tatis. et hec
et hec intellectus et hoc intellectibile. i. intellectu cōpre-
hensibilis, vñ intellectibili aduer. et hec intellectibilitas tis.
Itē ab intelligo b̄ et hec intelligibilis. et hoc le, qđ intelligi po-
test. et hec intelligibilitas tatis. et intelligibilis aduerbi. Dic
ti intellect⁹ et intelligētia et intelligibilitas. Quātū, n. intelle-
ctus superior est rōne tantū intelligētia ē superior intellectu, et
intelligibilitas superior ē intelligētia. Et rōne vis aie di-
scritua formarū ad seiniucē. Intellect⁹ ēt est vis aie q̄
formē extra hām corporalē prehēdunt; vñ q̄ icorporea
peipitū cuī certa rōne q̄re ita sint. S̄z icorporeoz tria
sunt genera, s. aia: angelus et deo; s̄z circa diuinā subaz nō
peipit intellect⁹. Proprie qđē intellect⁹ ē vis aie prehēsi-
ua icorporeaz substatiāz formis subtractaz vñ forma-
rum circa eas. Intelligentia vero est vis aie q̄ aspirat vt
alig circa diuinā subam p̄phēdat. Intellectualitas vñ
est qđā vis aie oīum formaz in quadā simplicitate spli-
catu absc̄q̄ ordine nāli vñ temporali, et tali mō deus com-
prehēdit res q̄ eas oēsyno ituitu absc̄q̄ oī successione dī
prehēdere. Hoc modo cognoscēdi vtun̄ tres ordines
angeloz q̄ deo pp̄ingozes sūt, et q̄ forte sunt alig hoīes
q̄ q̄tū bonitas dei pmittit ad hāc aliquo mō accedūt co-
gnitionē. iō dicit plato. Intellect⁹ soli⁹ dei est, et admo-
du paucor̄ boīum. Et ponit hic intellect⁹ p̄ intellectibili-
tate, q̄ sepe pdicta vocabula p̄ seiniucē ponunt. S̄z cer-
te q̄literūq̄ intellect⁹ accipiat. s. siue p̄p̄e siue iproprie
p̄ intelligētia siue p̄ intellectibilitate, pot̄ dici ver⁹ itelle-
ct⁹ solus dei ee, et admodu paucor̄ boīum fm q̄ dicit
vng. Nec aut̄ ad alia sciam p̄tinere vident. Vide in sa-
pietia, et in voluntas, et in ratio et in opinio.
I ntēperies, ab in, et tēperies, p̄ponit hec itēperies riei, et
hoc itēperiu rū, vbi nlla securitas et nullū tēperamētū ē.
I ntēpestiu, in tempestiu exponit.
I ntēpestiu sta. stum. exponit intēpestus. Et scias q̄
quedam pars noctis dicitur intēpestiu; sicut habes
in crepusculum, et in tempestas.
I ntendo dis. di. sum. vel itēntū cōponit ab in, et tēdo dis.
est itēdere augere vel adiūgere; vt deū itēdit albedinē
circa istū, et fm bo facit itēsum. tēsu, vñ hec itēstio onis, i. adauictio.
Intēdere ēt est operā dare; dirigere; itētū face
re intelligere; considerare; vt iste itēdit animū suū, et s̄z hoc
p̄p̄e fac itētu, vñ hec itētio onis, i. abstractio; considera-
tio. Itētio qñq̄, p̄ voluntate iterdū p̄ fine accipit; vñ i
tempestiu ua. nū, et hec itētionalis et hoc le. Et itēto tas.
rbūm frequen. Vide de hoc in affectus.
I ntēntio onis exponitur in itēndo dis.
I ntēntio onis, in itēndo dis, vide.
I ntēntio tas. ex. in, et tēto tas. p̄ponit, et vt dicit p̄ap̄, itē-
tar. Itēdit multū mināt; obcūt; impugnat; imponit; i-
fett. Itēntio tas. p̄t ee frequēt, et tūc formaz ab itētu
sup. de itēndo dis. di. sum. vel tum. u. in o. conuersa.
I nter. ab in, derigat iter aduer. loci semper in significat lo-

cū: vel q̄si locū: sed dissimiliter: q̄si sex modis. significat .n. q̄nq̄ localē positionē in medio. vt iterrūpō: q̄nq̄ trāsi-
tionē vni⁹ ad aliū. vt iternūcius: q̄nq̄ localē distātiā: vt
itercapedo. q̄nq̄ distātiā tpale: vt ituruallū. q̄nq̄ vicissi-
tudinē cū transitiōe: vt cōuersi oculos iter se atq̄ ora te-
nebat. q̄nq̄ significat pmanētiā in medio: vt iter ami-
cos. & hoc cum quadā continuationis significatione.
nterasile dī iterpolatū celatura & planicie: planū. n. iter
celaturas q̄si rasum videſ & declinat h & hec iterasilis. &
hoc le. penul. cor. Uel fm̄ pap̄. interasilis est anaglipha
sculptura. Alexādervō sic dī. Q̄ nūc sculpturis: nūc pla-
nicie variatur. Hoc & nō aliud opus iterasile dicos.
ntercalaris ab itercalo las. deriuat hic & hec itercalaris
& hoc re.i. iterpositiū vel iterpositiū s.l. qd̄ iterponit: vt
versus itercalaris dī qui sepe interponitur. vnde bec in-
tercalaritas tatis. i. iterpositio.
ntercalo las. penul. cor. vide in calo las.
ntercapēdo dinis. pdu. penul. nominatiū. sed penul. ge-
nitivi cor. vide in capēdo vbi exponit.
ntercedo dis. cessi. xponit ab iter. & cedo dis. cessi. & ē iter
cedere. p aliquo ad alios p̄ces facere. & est itercedere
iter aliquos cedere: & ē mediatorē. & p̄p̄ iter maiores &
minores: vt maior xdescēdat p̄cibus mediatoris. vñ sc̄i
dñr nři itercessores apud deū. Sunt. n. mediatores iter
nos & deū singulis dieb⁹ deū p nobis orātes: quop̄ iter
cessione q̄ renes scrutat & corda nobis auxiliat: vt op̄
iceptū ad finē laudabile p̄ducam. & pdu. pen. itercedo.
ncido dis. di. sup̄. caret. & cor. ci. ybiq̄. & xponit ab iter. &
cado dis. cecidi. & ē itercedere in aliq̄ cadere. Itē iuueniē
iterciso di. cistum. i. iterpolatim cedere v̄l iter aliq̄
cedere: vñ br̄us iacob⁹ maior dīc⁹ est iterciso. qz p sin-
gula mēbra fuit celsus. & pdu. ci. ybiq̄. xponit. n. ab iter.
nterciliū l̄y. spaciū qd̄ est iter duo & cedo dis. xponit.
superclia. & componitur ab iter. & cilium.
ntercipio pis. & itercapiro pis. in eodē sensu. i. iter aliq̄. & in
medio capere ab in. vel iter. & capio pis. componuntur.
nterclino nas. naui. nare. i. inter aliqua clinare. & compo-
nitur ab iter. & clino nas. & pdu. cli. & inde hic & hec iter-
clinis hoc ne. & interclinus na. num.
ntercludo. ab iter. & claudio cōponit itercludo dis.
s. sum. dere. i. inter aliqua claudere. vel auferre. & inde
hec itercludo dinis. idem quod icluso. & pdu. clu.
ntercolūniū ny. xponit ab iter & colūna: q̄si iter colum-
nas ex̄is. s. illō qd̄bō iter colūnas: v̄l spaciū diuidēs
eas. In tertio tn̄ li. Reg. c. 7. vbi dī. Media itercolumnia
qd̄rata non rotuda. diē glo. Media itercolumnia dī tabu-
lam supiōrē: q̄ siē qd̄rata erat silicē sculptura. & i sū-
mitate sui hebat rotūditatē vni⁹ & dimidij cubiti i q̄ lu-
ntercōfiniū ab iter & xfiniū xponit h⁹. Cerna ponebat
itercōfiniū ny. i. termin⁹ v̄l loc⁹ iter duos fines ex̄is.
ntercursus. verbuz frequen. & formatur ab vltimo su-
pino de intercurro ris. s. cursu. u. mutato in o.
ntere. ab iter. & cutis xponit h & h & h⁹ iter⁹ cutis. i. illa-
res quā patimur iter carnē & cutē siē est ifirmitas. s. ma-
luis hūorū alid h̄. vñ itercutic⁹ ca. cū. & itercutane⁹ nea-
neū. & itercutan⁹ na. nū. oia. p eo qd̄ ē iter cutē & carnē. &
nterdicti ab iterdicto cis. dī h⁹ iterdi. Coz. cutis p̄mā.
ctū eti. q̄si iterim dc̄m. s. qd̄ iterim annūciat a iudice. nō
q̄ ppetuo maneat: s. q̄diu dc̄m est & statutum a iudice.
Chic nota q̄ in gnali iterdicto debet ista ferriab ec-
clesia. s. baptiſm⁹ paruuloz. penitētiā moriēti⁹. Pōt ēt
eps paruulos baptizatos xfirmare. Itē semel in mense
vel septimana pp̄lm iterdictu. & t̄ excoicatu ad eccliaz
aliquā cōuocare. & ei p̄dicare. Itē pōt eucharistia in mo-
te vere penitēti⁹ dari. Usi decretalis noua. Permiti-
m⁹ eccliaz mīstria semel i hebdomada tre iterdicti nō

B

I

pulsatis cāpanis: voce submissa: ianuis clausis: excōicas: et iterdictis exclusis: missaz solēnia celebrare cā ficiēdi corp' dñi: qd̄ decedēti b̄ i penitētia nō dñegat. Ite pmit tis q̄ clerici decedētes q̄ bene seruauerūt iterdictū in ci miterio ecclie sine cāpanaz pulsatiō cessantib̄ solēni tatiō oib̄ cū silentio tumulēt. Ite cedēt q̄ iuentua lib̄ ecclēfus bini et bini vel s̄l tres horas canonicas ya leat legere. poti? q̄ cātare ianuis clausis iterdictis et ex cōunitatis exclusis. voce ita dimissa q̄ exteri nō pos s̄int audiri. per qd̄ p̄z q̄ iterdicti et multo forti excoica ti nō debet auscultare horas canonicas. Itē peregrinis accipiēt signū crucis obreuerētā crucifixi nō ē penitētia denegāda: qd̄ etiā alijs peregrinis pot̄ misericordi ter idulgeri. Item nota q̄ extrema vncio nō debet dari alicui psonē laico vel clericō vel etiā religioso in loco generali interdicto supposito. nī super hoc habeant pri uilegium speciale. Vide in vngō.

Iterdiū pponit ab iter et diu. i. iterum dū dies est. Unde iterdiū dia. diu. i. iugis et tūnus. Inuenit ēt pdius dia. diu. in eodem sensu. et est ppositum a per et diu.

Iterdua. ab iter et dico cis. dī hec iterduca ce. i. Juno: q̄ iō sic dicit. q̄ itererat q̄i puelle maritabant: vel q̄ eas i introducebat. vel q̄ iteri dū erat in itinere eas ducebat. Est. n. pnumba q̄ ēt domiduca dicebat. q̄ vsq̄ in domū puellas maritatas introducere credebat. et pdū. penul.

Iterdū. i. nōnunq̄: aliquāt̄ fīm pāp.

Iterea. ab iter et ea pponit iterea aduerbiū t̄pis. Quidaz vo dicūt q̄ ab iter deriuat iterim et iterea. De hoc pleni dixi in tertia parte vbi egī d̄ figura pposita nois. Et pponit: vt iterēa loci aduerbiū loci. i. iterum v̄l in eo loco.

Itero. ab iter et eo is pponit itereo is. ini. vel iter y iteri re v̄bū absolutū. i. mors. et p̄p̄ in itinere. v̄l h̄ iterit̄us. i. mors. et interitus ta. tum. i. mortuus.

Interest ab inter et sum. pponit iterum interest interest in terfui interesse. et struēt cū dīo: vt interfui tali negocio. tñ ei? impsonale interest struēt cū grō. Ita. n. impsonalia iterest et refert struēt cū genitius omnī dictionū casualiū: vt interest socratis legere. et refert platonis dis putare. P̄ter istos qnq̄ grōs. pnomīnum p̄mitiōp. s. mei tui sui nostri vestri: loco quoq̄ struēt cum ablati viis pnomīnuz possētūoq̄ in singulari numero. et in fe ge. tñ. s. mea tua sua nostra vestra: vt mea interest lege re. et tua refert disputare. Si aut̄ sunt genitii possētūo rū: tūc bñ struēt interest et refert cū illis genitius: vt mei fratri interest legere. et tui p̄pis refert disputare. itē struēt p̄dicta v̄ba cū isto grō cui?: vt cui? interest face re hoc et hoc habem? a p̄pis. in minori structionū. Eodem mō struēt cū isto ablati cui: vt cui interest facere hoc. et hoc habem? a p̄pis. in maiori. Itē p̄t regere nominatiūo q̄ significat p̄tinētā: vt iste equis interest socratis. i. ad vtilitatē suaz p̄tinet. H̄z h̄ opponit sic. Talis regula tradit. Omne v̄bum impsonale actiue vocis siue passiue debet h̄re illū casum p̄nām suppositionis quē habet sua v̄ba psonalia et q̄b̄ descendēt a parte post p̄nām regiminis: vt ego amor a te. et impsonale passiue vocis. s. amatur aī se regrit ablaciū: vt a me amar. Si milr in v̄bis impsonalib̄ actiue vocis vt hoc placet mihi. et suu impsonale ante regrit dīm: vt mihi placet. et sic de alijs. Igit̄ videt q̄ interest et refert impsonalia construant cū datiūis. q̄ eoz psonalia cum datiūis a parte post costruēt: vt interfui huic negocio. Ad hoc dico q̄ p̄dicta v̄ba impsonalia nō seruat structionē suoq̄ v̄borum psonaliū. q̄ nō retinēt eoz significationē. q̄ dū dīco. Interfui huic negocio. i. p̄pis fui: cū aut̄ dī Imperatoris interest h̄re bonos milites: mutat signifikatio. quia sensus est ad vtilitatē impatoris p̄tinet h̄re bonos milites.

ante

A

tes. et variatio significatōis facit variationē structiōis. nterficio. ab inter et facio componit interficio cis. feci. sectum. ficer. i. occidere. et cor. fi.

Iteria quod enteria etiam dicitur. i. intestina. vnde interici dicuntur qui dissolutionem patiuntur ventris fīm pāpiam. et produ. ri. enteria.

Interiectio q̄dam pars orōnis īdeclinabilis apud latīnos ab interiaceo ces. dicta. et nō pponit iteriectio: s̄ simplic est: cui? rō est. q̄ p̄p̄iū est passionis destruere: vñ cu interiectio affectū passionis designet: nām h̄z p̄positō ūtā. et pp̄ hoc p̄sueuit abscondita voce p̄ferri. ḡ pro dolor et p̄ pudor nō p̄st ēt vna pars. Itē heu. oe. sunt duo interiectioes absq̄ p̄pone sicut o. v̄tā. sunt duo adverbia op̄tādi sine p̄pone venietia. De accētu aut̄ interiectiōnū dīxi in scđa parte vbi egī de accētu interiectiōnū. Et scias q̄ sicut dīc p̄pis. interiectio s̄ueuit abscondita voce p̄ferri: vt vah. Et Bonat̄ dicit q̄ interiectio ē vox incon dita. i. intus cōdita siue abscondita. Usū in grecismo dī. Ut Bonat̄ ait. vox est incōdita vox bec. Nec quoq̄ q̄ plena est vox interiectio nō est. Vide in racha.

Interitio onis. fe. ge. i. mors. et formatur ab interiti genitu de interitus ta. tum. addita o. Propheta. Erupit eos de interitionibus eorum.

Interlido dis. in ledo dis. exponit.

Interlinearis. linearis dī a linea. q̄ pponit cū inter. et dī h̄z hec interlinearis et hoc re. q̄ est inter linea. vñ qdā glose dīr interlinearis q̄ sunt iter linea: v̄l interlinearis p̄t̄ derivari ab interlinium ny.

Intermin. ab in. et termin. pponit intermin' na. nū. i. si ne termino existēs. Unū in hymno sancte trinitatis dīcē. In simplici suba v̄tū manēs intermia. pāp. v̄o dīc. Intermina intermūcia: mediatrix īseparabili termio carēs.

Intermitto tis. pponit ab inter. et mittit tis. et est intermittere inter aliq̄ mittere vel interpolare. Vel intermitto q̄st interim dimitto. Est. n. intermittere dimittere v̄l re linquere: vel cessare fīm Hug. pāp. v̄o dicit. Intermittere ad tēpus dimittere. et iterum ad idem reuerti.

Interneccio onis. fe. ge. q̄si qdā hoīs magna necio mors vel pena. Interneccio dī bellū in quo oēs perierūt nullo remanētē h̄z pāp. et format̄ ab internectiō grō de interneccio addita o. et remota t. Unū dīc p̄pis. in. 4. li. de denotatiōnēs. In iō terminatiō plerūq̄ a participi p̄t̄teriti t̄pis: quoq̄ grū assumpta o. et cor. i. facit h̄z noia. vt oratus orati oratio: lect̄ lecti lectio. Internect̄ aut̄ interneccii interneccio facit causa euphonie abiecta t. Quidaz v̄o fingunt etiā internecio quos non sequor.

Interneccium cū. in internecio vide.

Internecco. ab iter et neco cas. pponit interneco cas. canitare. i. inter aliq̄ necare: vel iterpolatim necare. v̄l interrim dū aliḡ est i itinere necare: vñ hec internecio nis. i. mors que ztingit alicui dū est in itinere. Itē iter ponit sepe pro e. vt Uenim̄ mare interbibere. i. cibibere. et fīm hoc dī interneco cas. i. enecare. et cor. ne internecio.

Internicida. ab interneco cas. qd̄ est idē qd̄ enecare derida. s. g falsum testimoniu fecit et cōmisiit. et obid hoīem occidit. vñ hec internicies internicida mors ab illo facta. Internicidū ab internicida deriuat hoc itercediū dū. vel internicidū: vel interniciū: q̄si qdā hoīs enecatio. et q̄nū iudicium internicidū dabatur in internicidā et accusatorē eius possessio bonoq̄ sequebat. Internicium etiā dīcitur bellum in quo omnes perierunt nullo remanētē.

Internodiū dū. spaciū inter nodos vel illud grossum os qd̄ est in genu. et v̄l internodiū. q̄ inodat s̄l crux et corā

inter se. **U**nus Qui.in.s.metamor. **M**ollia nodosus facit
internodia poplex. et componitur ab inter et nodus.
Internūcij cy. dī. et hec internūcia cie. g vel q̄ iter duas par-
tes aliquid nūciat vel nūciū portat. vñ hoc internūcij cu-
id qd̄ internūcius nūciat vel portat. et sponunt p̄dicta
ab inter et nūcius cia. cium. substantiis.
Internus na. num. i. interior: ab intus dicitur.
Intero. ab in. et tero ris. sponit itero ris. triui. tritū. terere.
intus terere: mutare; vñ valde terere. **U**nus i. basi. vlti. dī.
de abacu. q̄ s̄truerat panes in alueolo. et cor. re. intero.
interpello. ab inter et pello las. sponit iterpello las. laui.
lare. et interrogare: inter aliq̄ vocare. et allog. et pro aliquo
pieces fundere. **U**nde ad Rōma. S. ca. Qui etiam iter-
pellat pro nobis. et scribitur per duo l.
Interpolo ab iter et polus sponit iterpolo las. laui. lare. i.
obscure: cingnare: ipedire: vñ iterpere: corūpe: varia-
renō s̄tinuare. **U**nus in hymno. Nō nūla nox iterpolet fi-
deg ingi luceat. vñ iterpolis la. lū. i. iterrupt⁹ variatus.
nō st̄nu⁹. et hec iterpolis le. qdā vestis: q̄ dū sitvter: ad no-
ua spēm reduci. et fit q̄si noua. et cor. hec oia p̄dicta po-
nterpes. p̄res fin q̄ accipit pro diuines sponit cū iter. et
dī et hec interpes tis. et dī iterpes q̄ diuersa gnā ligna-
rū nouit. s. q̄ vnā lingua expōit la. vñ vnā lingua trā-
fert in alia. et dī sic. q̄ mediator: fit iter vnā loqlā et alia.
Unus sponit a pres q̄ est diuines. q̄ iterpes ditat loqlā
trāfertis vocabula de vna loqlā in alia. **U**nus sponit a
pars partis. q̄ iterpes fit medi⁹ duazz linguaazz. cū trā-
fert vñ exponit vnā p̄ alia. **H**ic et q̄ iter deū icrptas et ho-
mines: q̄ piuina idicat mysteria interps vocat. vñ iterp-
tor tars. vñ cōe. i. exponere vñ exponi vnā linguaaz per
alia. vñ h̄ et hec interprabilis. et hoc le. aptū ad interptan-
dū. p̄is. si videt velle q̄ p̄dicta spō p̄cedit in vbo. et in-
de deriuat iterpes tis. ita dī **H**ug. Et scias q̄ interptatio
fit i diuersis linguis: vt cinos grece canis latine. et by-
mologia at fit in eadē lingua: vt cū dī lapis: q̄si ledē pe-
dē. **S**lo. at sup illd **I**sa. 43. Interpes tui. i. moyses et aarō-
puaricati sunt in me. si dī. Interpes: q̄si iter partes. s.
pacē ferētes. Itē nota q̄ p̄imum scripturas veteris testa-
mēti de hebreo in grecū septuaginta interpes trāstule-
rū: scđam editionē **A**gla. tertia et q̄rtaz **Theodoceon** et
Symmach⁹ ediderit ambo iudei p̄seliti. Quinta vñ et
vulgaris illa interptatio: cui⁹ autor nō appetet. et ob hoc
sine noīc interptis gnta editio nuncupat. **S**extam et
septimā editionē **O**rgenes miro labore repperit. et cūz
ceteris editionib⁹ supra dictis p̄parauit. **D**i sunt itaq̄ q̄
scripturas sacras d̄ hebreo in grecū verterūt: q̄z etiā nu-
merant. nā latinoaz. interptū q̄ d̄ greco in nostrū eloquaz
trāstulerū: vt meminit scūs **H**ug. q̄si infinit⁹ ē numer⁹:
sic. n. ngt. p̄mis fidei t p̄ib⁹ ad cui⁹ man⁹ venit codex gre-
cus: quicq̄ aliquantulā sibi vtriusq; lingue peritiam sen-
sit: aulus est statim interptari: atq; inde accidit inume-
rables apud latinos extitisse interpes. **H**e hebreo at in
latinū eloquū tñmō **P**ieronym⁹ p̄sbyter triū linguaaz
perit⁹ easdē scripturas querit: eloquēterq; trāffudit: cu-
ius interptatio merito ceteris antefert: nā z est vboz te-
nacio. et in sentēiis veracio. et in vbiis clarior: atq; vpo
te xpiano iterpte verior. Ita scribis i. **P**ap. **P**iero. et dī
in plogo de libris **S**alomonis. Sicui sane septuaginta
iterptū magis editio placet. h̄z a nobis olim eā emēda-
tā: neq; n. noua sic crudim⁹ vt vetera d̄struam⁹. et cū dili-
getissime legerit: scias magis nra scripta intelligi: q̄ non
in tertii vas trāffusa coacuerint: s̄ statim de prelo pu-
nissime cōmēdata teste sunz saporem seruauerint. **V**ide
etiam in hieronymus in b. littera.
Intercalaris in scala vide.
Interescapulū. scapula p̄s̄p̄t cū inter. et dī hoc iterescapulū

li. spacum qd̄ est inter scapulas. et cor. pri.
Intersignū ab inter et signū sponit h̄ s̄tersignū ni. vñ iter-
signū ny. qd̄ ē iter duo signa: vñ signū qd̄ ē iter aliquos:
sic aliquid solet mitti d̄ uno loco ad aliū cā signi et noticie.
nterstitium ty. i. interuallum: spacum inter aliqua. et cor.
ponit ab inter et sto stas.
Interstiti est p̄teritū de intersto stas. vide in sto stas.
Interuallū. Vallū sponit cū inter et dī hoc interuallū li.
spacū inter capita valloz. s. stipitū qb̄ vallū fit vñ et ce-
tera spacia qñqz dñr iterualla. **H**ic magis p̄pē interuallū
dī spacū tpoz. Intercapedovo local' distatia p̄pē appellat. vñ h̄ interuallū li. dimi. et iteruallolas. i. p̄ iterualla di-
cere vñ facere aliquid: vñ iterponere. et scribit p̄ getinū li.
Interuentus. i. intercessio: ab interuenio nis. dicitur.
Interula. ab intus dī hec interula le. i. camisia. qz int⁹ iu-
xta carnē iduif. vnde interulae ta. tū. i. interula sive ca-
misia induit. Itē ab interula dī interulus la. lū. i. interior
et cor. penul. vnde **M**artialis capella. **Q**uinietiaz interu-
los gaudens dissoluere nexus.
Intestabilis exponit in testabilis.
Intestat⁹ ta. tū. q̄ nō fac̄ testamēti. ab i. et testat⁹ sponit.
Intestin⁹. ab itus deriuat itestin⁹ na. nū. i. irinsec⁹ ca. cū.
vñ hoc itestin⁹ ni. et dñr itestina interiora. qz in interiori
parte co. poris cobibē. Que iō lōgis nexib⁹ ad modum
circuloz ordinata sunt: vt suscep̄tas escas paulatiz ege-
rāt. et sup additis cibis nō ipediunt: vel itestin⁹ sponit ab
i et testa. et hinc bellū dī itestin⁹. qd̄ ē iter testas. i. muros
ciuitatis. Et itestina interiora. qz q̄si in testa recōdita sūt.
Inthronizo ab in. et thronus componit in throni. o zas. i.
in throno vel in sede ponere: seu collocare.
Intimas. ab intimus dicitur hic et hec intimas tis. i. inte-
rius habitans vel secretarius: vel consiliarius: credita-
rius noster qui scit secreta et intima cordis vel domus.
Intimo. intra p̄parat intra interior intim⁹. et ab intim⁹ dī
riuat intimo mas. maui. mare. i. d̄mōstrare: judicare: nū-
clare: notificare. vñ sponit ab in. et timos qd̄ est mēs: q̄si
in mētē inculcare. et immitttere fm. **H**ug. vel cōponit ab
in. et time qd̄ est anima vel mēs fm. **P**apiam.
Intolerabilis. ab in. et tolerabilis componit hic et hec iō
tolerabilis et hoc le. quod non valet nec debet tolerari. **E**c
comparatur intolerabilis. lioz. lissimus. et scribitur per
vnum l. et corripit to. intolerabilis.
Intōsus ab in. et tōsus sponit itōsus sa. suz. i. nō tonsus.
Intra dī ab in. et differt ab infra. qz infra signat localē
depressionē vel suppositionē: cuī triū est supra. qd̄ signat
localē suprapositionē. vt sol currat supra lunā: vñ luna in-
fra solē. Intra vñ signat localē inclusionē: cuī triūz ē ex-
tra: qd̄ signat localē exclusionē: vt ciues habitat itra mu-
ros ciuitatis: rustici extra. nlls ḡ dicat. Ego sum iframu-
ros ciuitatis. nisi eēt defossus sub ipsis muris. Intra cō-
parat interior. intim⁹. vñ interi⁹ intime. aduerbiū.
Intruerat in intero ris. exponit.
Intro aduerbiū loci signat ad locum et acuitur in fine.
et inde deriuatur intro tras. trai. verbū neurum.
Introeo. ab intro et eo is. cōponit intro eo is. iui. ire. i. ire
intus: intrare. vnde hic introitus tus. tui. penulti. cor. qz
itum supi. cor. primam.
Intromitto ab intro et mitto tis. componit intromitto
tis. si. suz. et est intromittere idē qd̄ immitttere: itē intro-
mittere est idē qd̄ vulgo dicit̄ intra meare q̄si in rem se
mittere: vt de ea curet et tractet.
Introne⁹. ab intro dī introneus nea. neum. i. interior. et p̄-
prie q̄ quadā importunitate se ingerit intro vt comedat.
Introfus ab intro dī introfus sa. sum. i. intrinsecus. **H**ic
frequētius introfum inuenit in viaduerbi.
Intus et intro dicunt̄ ab intra. et differunt̄. qz itro signat ad

locū: intus signat in locoyel de loco: ut intro vado: intus
 suz: intus exeo. vii. vñ. Intro foras ad signat. foras istus
 i. et de. Et spōit ut deint? et abint? Et scias q̄ spōita ab
 istus acuit penl. quā sit lōga: siē. pbau in scđa pte vbi egi
 de ipedimētis accētu. ca° de ipedimēto distinctionis.
 I nuado dis. nasi. exponitur in vado dis. vasi.
 I nualeo les. ab in. et valeo les. cōponit. et est in alere valde
 valere: crescere: abūdere: Unū de iacob dī in Hen. 32. In
 ualuit tra angelū. vii inualeco scis. inchoatiuum.
 I nualitudinarius. i. langens sine valitudine fm. Papiā
 ex in. et valitudinarius componitur.
 I nualitudinarius. fe. i. debilitas: imbecillitas infirmi
 tas. et dicitur ab inualidus. et pdu. tu.
 I numero ras. exponit in vbero ras.
 I nuectiu. ab inueho bis. vel ab inuehoris. in deponenti
 genere dī inuectiu. ua. ui. i. detractoz: malignus. et hoc
 inuectiu. ui. et hec inuectiu. ipsa inuectio: detractio: vi
 tuperatio: vii qdā liber ciceronis dict: est inuectiu. arū.
 ppter inuectiuas factas ibi in catelinam.
 I inueho bis. in yeho bis. exponitur.
 I nuenio. ex in. et yenio nis. exponit inuenio nis. i. venire in
 id qdā cupim: vel querim: Inuenim: q̄ sita: repim: vltro
 occurritia. Et exponit cuz ad. et dī ad inuenio nis. i. valde
 vel iuxta: vel ad vtilitatē: vel ad damnū alicuius venire
 et cor. ue. in p̄senti: sed in p̄terito. pducit.
 I inuestigo gas. pdu. sti. et exponitur in vestigo gas. ex quo
 et in componitur.
 I nūcē debz. pferri sub vno accentu ut designeē ponit pro
 vna parte vel p vno aduerbio q̄litatis. H̄c. m. n. vītātē
 inūcē sunt due partes posite p vna sine spōne. et pōt di
 ci qdā irregularis vocū pgeries. et cor. ui. De hoc dixi su
 p̄a in scđa parte vbi egi de spōita figura nominis.
 I nūdētia. i. nūdīa: ab inūdēs tis. inūdētia addita a. Et dicit
 Aug. Nō eēt inūdētia si eēt p̄cors differētia.
 I nūdeo. ab in et video des. cōponit inūdeo des. ut inūdeo
 tibi. i. nō video tibi. i. nō feroyidere te bñ agētē. et est neu
 trū. Et inueniunt ē in passiuā in p̄ma psona. et ēt ipē pris.
 dicit illud eēt actiuuz: s̄z hoc iō fit. qz qñqz exigit actūz.
 significatē cām rei vbi: ut inūdeo tibi sapiētia. i. pp sapiē
 tia. H̄ic pōt queri an ille q̄ uidet. p̄ximo suo. et id do
 let sit in statu salutis. H̄ic questionē tāgit Berl. in
 4.9. sermone canticoz. et determinat eaz sic. qñ ait. Quō
 ait. ego pficerre possuz q̄ fratri pficiēti inūdeo. Et respo
 det. Si doles qdā inuides sentis: s̄z nō sentis. passio qñqz
 est sanāda nō actio dñēnāda tñi: nec illud resileas inig
 ratē meditās in cubili tuo qualr videlz foueas morbz
 satissimas pesti: pseq̄ris isontē: bene ab illa gesto calum
 niādo: dñmēdo: puertēdo: atq̄ ipedimēdo gerēda. Alio
 gn nō nocet ambulāti et extēdēti se ad meliora: qdā iā ipē
 nō opāt: s̄z q̄ habitat in eo p̄tñi. Nō est igif dñātio illi
 q̄ nō dat mēbra sua inigitationē lingua ad dñrahēdū: nō
 cuiqz reliq corporis ad ledēdū nocēdū v̄l aliquo modo.
 magis aut spōntē sic se eē male affectū. et inolitū ex lo
 gingu vñtū confitendo: flendo: orando conatur expel
 lere. et cum nō preualer mitior inde ad omnes atq̄ apud
 se inuenitur humilior. Uide in liuor.
 I nūdīa. in inuides est. et etiam in liuor.
 I nūdīs. ab inūdeo dī inuides da. dū. q̄ uidet. et hec inuidia
 die. et inuidia odiū alienē felicitatis. Uel inuidia ē ex aliena
 felicitate in aio cuiuscūq̄ inata tristitia. vii inuidiosus
 sa. sū. cui inuidet. et raro q̄ uidet. vii vñ. Inuidiosus ego
 n̄ inuidēe laboro. Et ut dic̄ Dora. Inuidia sicuti n̄ suene
 re tyrāni. Tornū mai⁹ et. pris. dic̄. Inuid'g inuidā h̄z.

I nūolatus. i. intactus: integer fm. Papiam.
 nūiso. ex in. et viso sis. exponit suisō sis. si. suz. inuisere. i. int⁹
 visere: visitare. Judicū. i. 5. Inuisere volēs vxore suam.
 nūitus ab in. et vita componitur inuitus ta. tum. i. nō vo
 lens: quasi contra vitam. i. voluntatem.
 I nūius uia. uium. i. non patens vie: vbi non est via extra
 viam. et componitur ab in et via.
 I nūndo das. daui. datū. dare. i. abūdere: replere stagnare
 Si inueniat cū actō sensus est inundare. i. facere abūda
 re. et exponit ex in. et vndo das. vii iundat ta. tū. penl. p
 du. Unū i. z. eplā 'pe. ca. z. Mūdūs aq̄ fundat perit.
 I nuolo. a vla qdā ē media pars man' v̄l. pedis. et in. exponi
 tur nuolo las. laui. lare. i. furari v̄l in vla aliqd. stinere.
 v̄l. ponere. v̄l i volā immittere. itē pōt spōi ex i. et vlo las.
 s̄z i alio sensu itus v̄l valde volare. et cor. vo. vlo las.
 nuolutru. ab i. et vlo las. dī hoc nuolutru tri. inolutio
 cuiuslibet rei: qd̄ fit cū in n̄fis dictis aliud inolutum q̄
 dici videat fm. Pug. Pāp. vo. dicit. Inuolutru abſcōz
 occultū: dictum sic q̄ in se habeat aliud inuolutum. In
 27. Ezech. dicitur. Inuolutris. i. biacynthinis.
 I nuoluulua li. mas. ge. penul. cor. quedaz bestia: que vt ho
 mines facilius decipiāt inuolut se aliqua re. et dicitur ab
 inuolu uis.
 I ante O
 I oab indeclinabile acuitur in fine. et interpretatur spirās
 vel domini robur.
 I oas interpretatur vbi est incensum domini p̄pria ethy
 mologia est nominis. Iste est qui simulacra combustit.
 I oathan iterptat p̄fecit pulcher. et ethymo. ē nois. fecit. n.
 rectū in aspectu dñi. et portā dñi edificavit excelsam.
 I ob interpretatur dolens propter percussionem carnis et
 passionem doloz. calamitates enim suas nominis ethy
 mologia predesignauit.
 I ocista ste. communis ge. qui vel que iocis semper inten
 dit: quasi in iocis stans.
 I ocoz. a iocus dicitur iocoz caris. catus. sum. vnde verba
 lia hic iocator tozis. hec iocatriz. hec iocatio onis. et ioca
 torius ria. rium. Et componitur ut adiocoz caris. conio
 coz caris. exiocoz caris. et cor. io.
 I ocosus. a iocus dicitur iocosus sa. sum. i. frequens vel ple
 nus iocis. Et comparatur iocosus sior. fissimus. vnde io
 cose sius. sime. aduer. et hec iocostas tatis. fe. ge.
 I oculis li. dimi. paru? ioc? a quo ioculor laris. et ioculato
 rius ria. riu. et hic et hec iocularis et hoc re. et corripuit cu
 oculūs. a iocus dicitur ioculūs da. dum. i. letus: hilaris:
 qz semper iocis sit aput. et hilaritati frequentior. Et co
 paratur iocundus dñor. dissimus. vnde iocude dius. dis
 simile aduerbium. et hec iocunditas tatis.
 I oclus ioci mas. ge. sed in plurali mas. et neu. bi ioci. et hec io
 ea. et est iocus ppie in verbis.
 I ohānes iterptat ḡfa dñi. Jo. dñs. hāna grā: vii iohānes
 q̄si iohāna. qz sit limes p̄phetie: p̄renūcius grē: si initiz
 baptisi: p qdā ḡfa misstrat. Et scias q̄ iohānes baptista
 multipli noiaf. H̄c. n. p̄pheta. amic⁹ p̄pōsi: lucerna: ange
 lus: yor: helias. baptista saluatoris. pco iudicis: p̄cursor
 regis. In p̄pheta designat p̄rogatiua cognitiōis in ami
 co spōsi p̄rogatiua dilectiōis in lucerna ardenti p̄rogati
 ua scitatis. in angelo p̄rogatiua vñnitatis. in voce pro
 gatiua hūlitatis. in helia p̄rogatiua feruoris. in baptista
 p̄rogatiua mirabilis honoris. in p̄cone p̄rogatiua p̄dica
 tionis. in p̄cursori p̄rogatiua p̄parationis. H̄ilj iohānes
 euāgelista quodā vñticinio ex merito nomē accepit in
 terptat. n. grā dñi. vel in quo est grā. v̄l cui donatū ē. vel
 cui donatio a deo facta est. et per hoc intelligunt quatuor
 priuilegia que fuerūt in iohāne euāgelista. Primū fuit
 p̄cipua xp̄i dilectio. xps. n. pre ceteris aplis magis cū dñ

lexit, et maiora signa dilectionis et familiaritatis ei ostidit.
vñ ob p̄cipui amoris grām sup̄ pect̄ dñi recubuit, et ide
dī grā dñi: q̄si oñio gratiosus. Scdm est carnis corruptio
q̄ virgo a dño est electa: et ide dī. In quo est grā. in ipso
n̄tuit grā pudicicie viginialis. Tertii est reuelatio secreta:
et dī. Qui donati est. Eide sane donati ē multa se
creta et p̄funda nosse. s̄c de diuinitate vbi. et de summa
tione seculi. et de substanciali vnitate. et de sc̄a trinitate p̄
sonali: vñ ipse dī. Tres sunt q̄ testimoniu dāt in celo: pa
ter: vbi: et sp̄us sanctus. et hi tres vñi sūt. Quartū est ma
trix dei cōmēdatio. et ide dī. Qui donatio a deo facta est:
maxima. n̄a oñio donatio tū eidē facta ē qñ mater dei
in eō custodiā tradita est. Vide in honoro. Itē in marc
babes de ioāne. et de alijs euāgelistis. C Dic nota q̄ Jo
achis ex galilea et ciuitate naçareb sanctā Annā ex berb
leem duxit vpoz̄: ambo. n. iusti erāt. et sine reprehēsiōe in
oib̄ mādati dñi icēdebat: oēm̄q̄ subarn suā trifarie di
uidebat. Unā partē tēplo et tēpli seruitorib̄ ipēdebat.
Aliā pauperib̄ et peregrinis erogabāt. Tertiam sibi et fa
miliue vñib̄ reseruabāt. Anna. n. habuit sororē nomi
ne Ysmeria: q̄ Ysmeria genuit Elizabeth ex eliud. Eliza
beth autē genuit Jobānē baptistā p̄cursorē dñi ex Zacha
ria. De Eliud nat̄ est Eminen. De Eminen nat̄ est sc̄us
Heraclius. Anna autē tres viros habuisse fer̄. s. Joachim
viro. s. Cleopha: et Salome. De primo autē viro. s. Joachim
vñ filia. s. Mariā matrē dñi genuit: quā Joseph de do
mo David nuptiū tradidit. q̄ Ep̄m dñm genuit. Mor
tuū Joachim accepit Anna Cleopha fratrē Joseph. et ge
nuit ex eo alia filia quā silv̄ maria nōlauit. et alpheo post
modi iungē sociavit. Decāt Maria ex Alpheo viro
suo quoz̄ filios genuit. s. Jacobū minorem: minorē dico
vocationē. s̄c dixi in Jacob̄. Joseph iustū: q̄ et Barsabas
dīc̄ est. et Simonē et Judam. Mortuo sc̄do viro Anne
tertiū accepit Anna s. Salome: et quo alia filia genuit
quā rursus Mariā vocaluit. et Zebedeo in siugēz tradi
dit. Decāt Maria ex Zebedeo viro suo duos filios ge
nuit. s. Jacobū maiorē. et Joānē euāgelistā. predicta po
tē in his versibus. Anna solet dici tres accepisse marias.
Quas genuere viři Joachis. Cleophas: Salomeq; Has
duxere viři Joseph. Alpheo. Zebede. prima parit xps
Jacobū sc̄dā minorē. Et Joseph iustū pepit cū Simonē
Judā. Tertia maiorē Jacobū: volucrēq; Joānē. Ex p̄di
cis liquet q̄ Ep̄s et Joānē baptista fuerūt filii duaruz
slobinaz: q̄ Ep̄s et Joānē euāgelistā fuerūt filii duaruz
sororū. Quareat Pet̄ p̄ferat ecclie et nō Joānē. dixi i
onas vñ ionia interpt̄at coluba vñ dolēs: coluba (aplus.
pgemut̄ q̄i in vētre ceti triduo fuit. Dolēs pp̄ iusticiāz
quā de salute habuit niniuitarū: vñ pp̄ bederā subito are
scēt̄ cui vmbra tegebat. 3 solis ardoz̄. Ipse ē amathi
sarepane vidue filiū quē suscitauit Delias: matre ad eū
postea dicēt. Nūc cognoui q̄ vir deies tu. et vñ dñi in
ore tuo veritas. et iō ipm̄ puerū amathi dictum putat;
Amathiq̄ ex hebreo: et latina lingua v̄tas dī. et q̄ belias
vez locū est: iō ille q̄ resuscitar̄ dīc̄t̄ ē filiū v̄tatis.
Ionathan interpretatur columba domini.

onic̄ dīgā pes metrie ab iuentore vel pp̄ numerozū
vel syllabarū ineq̄le sonū. Jonas. n. grece ineq̄le dī. Ba
bet. n. quatuor syllabas duas breues. et duas longas. Et ē
ionicus duplex. s. maior vel minor. vñ a maior: vel a mi
nor. Ionicus maior vel a maior. 2 stat ex duab̄ lōgis pre
cedētib̄. et duab̄ brenib̄ sequētib̄: vt acerrim̄: ionicus
minor vel a minor. 2 stat ex duab̄ p̄mis brenib̄. et duab̄
bus sequētib̄ lōgis: vt p̄mabas. vñ v̄sus. Lōgat p̄mo
res et curas posteriores. Pes ionicus maior: obui b̄uicq̄
minor. Item ionica est vna ex linguis grecorum.
Opp̄e. Joppes ioppen ioppe. oppidū palestie maritimū. et

acuitur in fine. vnde ioppita te.
ordanis nis. mas. ge. indee fluui⁹ a duob⁹ fōtib⁹ noīatus:
quoz vñ iō. alter dan dī. bi copulati iordanem faciūt.
Nasciturq̄ sub libano mōte. et dividit indeā et arabia: q̄
post multos circuitus iuxta hierico in mane mortuum
fluit. Et interpretatur iordanis riuis iudicij.
os. i. fluui⁹.

osaphat interpretatur domini iudicium.

oseph. q̄r mater aliū sibi addi optauerat vocaluit augmē
tū. hūc pharao saphanet appellauit: q̄ hebraice abscondi
torū rector sonat. q̄r obscura sōnia reuelauerit. et pdixit
sterilitatē. Interpt̄. n. saphanet egyptio sermōe salua
tor mūdi. q̄r orbē terre ab iminē famis liberauit exī
osie interpretat̄ saluator. ipse. n. in figura xp̄i p̄plim̄ (dio.
a deserto liberauit. et in terrā p̄missiōis. iduxit. Et dīct̄ ē
iosue bennū: vel bentheleon. i. filius nun. item dictus est
iesus filiū nauē. vñ dicit Diero. in p̄logo regū. Et icipiūt
a ieu filio nauē: q̄ opud eos iostie bennū dicit̄.

Iota p̄p̄ dī b̄ l̄is i. apud grecos. et ē mino: ceteris l̄is. q̄
vno duciū fit f̄ Aug. s̄z q̄i p̄ponit̄ simpl̄ p̄ q̄libz: l̄ra. vi
de i mattheo. Iota vñ aut vñ apex nō p̄teribit a lege.
otacism⁹: a iota et cismos q̄d est corruptela p̄ponit̄ iota
cism⁹ mi. et est iota cism⁹ vñi. plurimūz sonat: vt si dicas
Juno iouis iure irascif̄. Ut iota cism⁹ est cū vñbox̄ cōiunct
io in huī. i. l̄fe assiduitate collidiūt: vt in exēplo pdictio
p̄z: vel fm̄ Hug. iota cism⁹ a iota. et est iota cism⁹ fm̄ eum
vocalū l̄farū exilis p̄nūciatio: vel q̄i in iota l̄fa est di
plicatus son̄. s. q̄i p̄ vno iota p̄nūcianē duo vel econ
uerso: vel q̄i vñi exilis. duo spissi sonat. nā vnum spis
suis: duo exilis p̄fri debent.

ouensiles. i. dy ad nūcia p̄fērēa deputati quasi ionī. i.
creatori salvatoris. et p̄ponit̄ a iouē et salio. et cor. si. et deli
natur bi et he iouēsiles. Mar. capella. Limphe dyq̄ iou
ensiles. Vel fm̄ aliam l̄ram nouensiles.

ouis. iuppiter dī q̄si iuuās pater. et p̄p̄t̄ a iuuō vñ iuuās
et p̄. et pdi. p̄mā positiōe. Un̄ Qui. epis. Juppiter ee p̄mū
statut̄ q̄dūq̄ iuuaret. et iuenit̄ in ntō iuppiter vñ iouis. vt
dīc̄ p̄s. Un̄ moderni vñtūm̄ tm̄ hoc ntō iuppiter. Hug.
aut̄ sic dīc̄. A iuuō uas. df̄ h̄ iouis b̄ iouis. et h̄ iuppiter iu
piteris. vñ iupitris. Antiḡ. n. ita declinabāt noīa. s̄z po
stea obliḡ isti⁹ noīs iuppiter. et iste ntūs iouis aboliti sunt
vñ postea ex obliḡ istius ntī ionis. et ex isto noīe iuppiter
facta ē qdā cōmixtio. et redacta sūt q̄si in vñ nomē. s. h̄
iuppiter b̄ iouis huic iouī. et ē p̄positū a iuuās et p̄. vñ a iu
ris et p̄. q̄si iuris p̄. q̄r legē positiūa: quā nālē: oib̄ hoib̄
dīt̄ vt fer̄. Et a iouis h̄ et b̄ iouial et b̄le. vide i iuppiter.
ouonius. in ianuarius exponitur.

I ante P

palage est uersio casuū vel structiōis. vel q̄s̄q̄ totius
sententie. et p̄ponit̄ a ipos q̄d est trās et alage q̄d est mu
tatio. idē ipalage. i. trāsmutatio. De hoc dixi supra in q̄r
ta parte vbi eḡ de antiposis.

ipapanti. ipa grece latine dī ire. anti tra. idē dī ipapati
idecli. i. obuiatio vñ occursus. vñ representatio dñi in tem
plo. i. festū purificatiōis beate viginis dī ipapati. q̄r tunc
symeon xpo occurrit et obuiavit. et in vñnis suis accepit
eū. et in tēplo p̄sentauit fm̄ Hug. Pap. etiā dicit. ipapati
grece obuiatio dicitur symeonis. s. anne et ceterop̄. et scri
bitur per a. antepenul. syllaba.

paton dicunt greci iecur. vnde ipaticus ca. cum. qui pa
titur in iecore. vel pertinens ad iecur. et cor. n. ipaticus.

ipaticus in ipaton est.

per grece. i. super latine. Un̄ Diero. i. plo
go H̄. Li aristoteles eiusdez p̄tolomei iperaspistes et.

per baton quidam tropus est. de quo dictum est in quar
ta parte in ca. de tropis. et acuitur in fine.

I perbole est quidam tropus de quo dixi in quarta parte in ca.de tropis.
I perbolicus ca.cum.i.excedēs veritatem:elatus. et dicit ab hyperbole. et cor.penul.
I perboze².hyper apōit cū boreas. et dī hypbore³ rea.reū sup qd boreas flat.vñ i qdā mōtes dīr hyperbozei:sup quos. et qd boreas flat:q; hyperbita te.dicunt.
I percatalecticus.in catalecticus exponitur.
I perdulius exponitur in dulia.
I perfan².hyper apōit cū fanos vel fasma:qd est apparatio. et dī hyperfan³ na.nū.i.supb².vñ hec hypersania nie. i.supbia.s.cum alijs vult apparere sup illud qd est.
I perion.hyper apōit cū on.qd est totū v'l'oe. et dī hyperion onis.i.sup oia.qd qnqz dī de ioue qui sup oia est:qnqz de sole qui sup facie totius terre in circumitu fertur: qnqz de quodā gigate qui sup oēs alios fuit.
I perlidi².hyp apōit cū lidi² qd acut² son² in musica. et dī:hyperlidius idē qd lidius.s.acut² sonus in musica.
I persyntelicon.Syntelicon qd est perfectū apōit cum hyper. et dī hypsyntelicon.i.p̄t̄ qd pfectuz pteritū apud grecos:qd designat rem multo ante preteritam.
I persophia.hyper apōit cum sophia quod est sapientia. et dicit hec hypersophia phie.i.supergrediēs sapientia.
I phen vel vphen apōit ab hypos etens. et iterpretaē copulatio. Et n.iphen vel vphen modus pñunciandi qui cōsistit in oratione platione dictionū sine vlla distinctione: et hic ppls gentium et. et dicit sic.qz yna dictio sub.i. post alia.s.sine distinctione copulatim pfertur.
I pocētaurus.ipoa qd est equus apōit cū centaurus. et dī hic ipocētaurus idē qd centaur².s.mōstrū ex parte hō. et ex parte equ²: sicut onocētaur² mōstrū ex parte asin²: et ex parte hō.nā onos asinus dī. Vide in centaurus.
I pocrita cōis ge.dī fictor:simulatoz:et repūtator alteri p. sone.simulat.n.se ee qd nō ē. et dī ipocrita qd hypocrita: ab hyp qd ē sup:t chrylos qd ē aux:qz supaurat².qz i supficie: et exteri² videt bon²cū iteri² sit malus. Ut dī sic ipocrita ab hypos qd ē sub. et chrylos qd est aux:qz bñs aliud sub auro.bz.n.aux in supficie.qz sub² bz aliud.s.lutē. Ut apōit ab hypo qd ē faltū. et criss qd ē iudiciū. qz bñ itus malus sit:bonū se palā oñdit. et iō de eo habet fal sū iudiciū:du falso vultu iededit. et simulat qd nō ē.nā ipo crita dici nō pōt ex eo qd foras oñderit. Inde h² hypocris h² hypocrisis simulatio. et cor.cri.yde i sacerdos. et in podiacon².v'l'hypodiacōi subdiacon² expōit. Strutio.
I podrom².ab hypos qd ē equ².et dromos qd est curvitas apōit hypodrom² mi.i.stabulū equo:p:v'l'tormētū fcn ad modū v'l'ad silitudinē eq:vel hypodrom² mi.dī loc² obscur².et dom² declinādi ad neccitatē: v'l' loca supra v'l' ci tra qd sit are² deambulatori² sup quos hoies ambulāt. et fm h² hypodrom² apōit ab hypos qd ē sub. et dromos qd ē curvitas v'l'ab hyp qd ē supra. et dromos qd est curvis.qz dñlup hoies currūt et ambulāt.vñ i legēda bti Se bastiani dr. Tūc iusit eū i hypodromo palatu tādiu fū stigari qdūm spiritū exalaret. et cor.dro.sicut patz in hoc versu. Hydromic² decus parsit locus his duodenus. vi de in dromos vel in epidromos.
I posora exponit in quarta parte in ca.de colorib².rhetor.
I pogabus bi.mas.ge.i.nauis:qua equi yehūtūr. et dicitur ab hypos quod est equus.
I pogeu.ab hypos qd est sub. et ge.qd est terra apōit hoc hypogeu.i. sub terris obstructu edificiu qd nos antz vel spelūca dicim²:bz hypogeus mas.ge.dī sol.qz sub terris vadat in nocte. vel hypogeus apōit ab hyper qd est super et ge.qd est terra.qz in die sup terrā fera². In aurora dicitur. Vulpibus hypogeis associandus abis.
I polidius.gravis sonus in musica qui et sublidius dicitur

ab hypos et lidius componitur.
I pomanes nis.mas.ge.qz velox ad modū eq: vñ pp sua² velocitatē dī supasse athalatē cursu. s; hoc hypomanes idecli.neu.ge. ē qdā herba q; se comedētes facit furere. v'l'poti² hypomanes ē virus qd distillat ab iguine eque ex nimia luxuria dum amozis rabie ferē. et dī ab hypos qd ē equ². et manō nas.qz ab iguine eque distillat.hoc no uerce et malefice solēt colligere. et potionē mortiferā in de facere.qd venenū filii² dī hypomanes. et pdū ma. popirgiū gh.apōit a pī qd ē ignis. et hypos qd est sub. et gero. et dī ho hypopirgiū. s. illud ferreū iſtrumētū qd retinet et sustinet ligna in igne:fic dcm qz sub² ignē gerēs. pos.i.sub. Item ipsos.i.equis.
I postasis apōit ab ipos qd est sub. et statis qd est stat² v'l' stās. et dī hec ipostasis sis.i. subā stellecta sine forma.s.p mordialis mā. et dī sic quasi substās.qz bz substare oib² accentib². et in se oia accidētia recipit:nullo tū iformatur fm Hug. vnde ipostaticus ca.cū. Et scias qz greci vtūtē eodē modo hoc noie ipostasis. sicut nos vtūtē eodem mō hoc noie psōna. vñ pōt dici qz tres psōne sunt in diuis. vel tres ipostases.i.tres subsistētes. et fac ḡtū plura lis ipostatis. Vide in p̄prietas. et in psōna.
I potam².ab ipos qd est equus dī bic ipotam² mi.i.equis flunialis.s.qdā pīscis sic victus.qz sit equo filis dorso in ba hīnitu rostro resupinato a pīnis dētib²:cauda tortuo sa vngul² binis.die i ags cōmorat: nocte segetes dīpascit. potheca.ab ipos qd est sub. et theca qd est repositoriu² cōponit hec ipotheca ce.cuz res cōmodat sine dispositio pignoris pacto v'l' cautione sola iterueniēt. Et differta pignore.qz pign² est qd pp rez creditā obligat. Itē fiducia differt ab vtrog². Et autē fiducia cū res aliq sumende mutuo pecunie grā vel mancipat: vel in iure credis. Itē ipotheca dī idē qd apotheca. vñ ipothecari² ria. m. qd ad ipothecā p̄tinet. et hic ipothecarius.i.apothecan² vel qui rem nomine apothece accipit.
I pothesis dī causa vbi cū certa psōna p̄tueria ē. et ipo thesis ē suba v'l' disputatio et dīctio: v'l' suppositio v'l' sen sus. vnde ipothericus ca.cum.i. additionalis: vel suppositius. et dicit ab hypos qd est sub. et thesis: qd est positio. id ipothesis.i.suppositio.
I posensis exponitur in quarta parte in ca.de scemate. pra ipre quedam villa bona in flandria. tibi fiunt boni panni. vnde hic et hec ipremis. et hoc se.natus ex illa terra. et de illa fuit petrus dictus bulpen.
I pse ipia ipm pōt iūgi cū pīma et scda et teria psōna:vt ipse lego.ipē legis.ihe legit:z cū pīa et scda figurative.cū teria sine figura. et est p.de scda syll²a. Et vt dī p̄tise.in.iz. li.de p̄nominibz: illud attēdēdūm qz cum ille illud. iste istud. is id. faciūt neutra: ipse soluz:qz et ipsius inēnitave tūtissimis platūm:neutrū in um desinēs fecit. Tērenius in andria. Ipsiū mihi dāu² q intimus est co² cōsilijs. Ipsa.n. que qbusdā visa est ratio nō adeo firma vi def. iō in um. facit neutra. qz in us. desinēt masculinūm aliū cū in us. terminēt. aliud n̄ neutrū facit.
I ante
I regen.neu.indecli.i.palma manus.vnde versus. Si vis innam vir.na. dabitur tibi nantis in ir mna.
I ra. Ab v'r qd est ignis dicit hec ira ire. qz v'r qz accendit et flammat. vñ irascor sceris. iratus sum. et binc iracundus da.dū. facile irascēs. qz accēto sanguine in furore cōpellit. Et apārāt. vñ hec iracūdā die. et est ira p̄sens cōmotio animi. et ex causa nascit. Iracūdā est vitū nāle et perpetuū. et sic iratus est pro tēpore cōcitatus: iracūdus frequētē iratus. et leuiter. Itē ab irascor hic et hec iraci bilis. et hoc le. et vt dicit Hieronym². Irasci hois est:z ira nō p̄ficerē xpiani. Et scias qz est ira per vitiū et ira p̄selū

et dicit Greg. in s. moralium. Ira p. virtutem oculos mentis excusat, ira autem per zelum turbat. **Cuius** psal. Turbatus est pre ira oculus meus. Nunquam vero turbationi repletio iugis nec puerus mens turbata spicere ad quod vix trahit la valet inibiare, quod nec solis radiis cernit cuicunque nubes celi facie obducunt. Nec turbatus fons respiciens imam reddit: quod trahit p. ostendit, quod quo ei vnde palpitatio eo i se ipsum in solitudinis obscurat, et cum p. zelum animi mouet curadum sumope est: ne hec eadem quod instrumento virtutis assumitur metu ira domine: nec quasi dea p. eat: sed velut ancilla in obsequiis preparata a romis tergo nonque recedat. **Lucus**. n. robustus? virtus erigit cum subdita ratione famulat. Nam quamlibet ira ex zelo rectitudinis surgat: si immoderata mente vnde ratione prius servire continetur: et tanto se ipudentius dilatatur quanto impatiens vnde virtute putatur.

Iracundia. in ira exponitur.

Irritans. in iracundia vide.

Ris. ab ere dicitur iris iris vnde iridis: arcus celestis quasi aeris et quod ab aere descendat ad terram. Ut eris grece latine dicitur. id est hec iris iris vnde iridis. i. arcus celestis: sed arcus p. est via ipsa deo. et iris ipsa dea. et dicitur iris: quasi eris. quod raro mitis nisi ad litus et discordia concitada. et non nuncia et pedissecus iunonis. Et nota quod iris nihil aliud est quam nubes soli opposita radus solis multipliciter formata. ea. n. non luminosus corporis: ut semper in opposita parte radios dirigat. Sol enim cum sit luminosus corporis radios suos mittit in parte opposita in qua quaque nube iuuenit quod in una parte sui est deserta: in alia deserta: in alia sua parte est rara: et in alia rario: et in alia rarissima. In illa quod est deserta: solares radios in vitro inclusi rubetur color faciunt in deserto cerulei in desissima nigri. Ita in rara parte faciunt viride: in rario croceum: in rarissima album. Et ita secundum maiorem desitatem: illi nubes magis accedit ad colores nigredini affines. secundum maiorem raritatem magis accedit ad colores albedini affines. Nubes illa secundum corpus est positum ex quatuor elementis et aquosum que solis radio accesso a quatuor elementibus secundum partem habet colorum. et ruit ab igne rubetur ab aere cerulei sive lucidi vel purpurei. ab aqua virtutibus et terra nigrum. Hinc est quod si videatur iris in mane videatur in occidente: sed in vespere videatur in oriente. Si in meridie videatur septentrione. In meridie nunquam videri potest: cum sol in opposita parte nunquam possit esse: et hinc per varietas coloris iris dicitur gemma. et tertia secundum herba. quod eius flos color varietas celestis arcu imitatur. ita dicitur Hugo. Et scias quod iris est signum federis ita deum et hominem: sicut dicit dominus ipsi nos habemus. Et dona in gratia arcu meum in nubibus celi. et erit signum federis iter meum et iter terrae. Quia nam maxime timebat nos ne dominus iterum aquas diluvium fundaret super terram: et noe quotidie orabat ne hoc fieret: ut iosephus refert: pepigit dominus cum eo quod ultra non fieret diluvium: et in signum federis huius postulit arcu suum in nubibus. et est signum duorum iudiciorum arcus. iudicium per aquas posterius sive factum: sed etiam alterum non factum. ne timeamus: et futuri per ignem ut expectemus: quod mudi gemitus igne iudicium crenabis: sed aquam diluvium non delebit. ide est quod duos colores principalibus: sive cerulei. qui aqueus est: et exterior. quod praeterit. et rubetur et est igneus qui est iterius: quod futurus est ignis: sic dicitur in historiis. Et reges tagit in s. homili. Itz est ut dicitur tradidit sancti quod quadraginta annis ante iudicium non videbatur arcus: quod etiam naturaliter ostendit desiccatione aeris acceptam. Et ut in Aurora dicitur. Ut sancti tradidit annis decies quater ante iudicium fugiet arcus et exulera. vide in antiquis. et in etatis. Et videatur quod dem Iris per die et radio solis. et per noctem ex radio lune. Item ait aduersus quod ex sole et nube formatur iris. quod ex unione diuinata

et humanitas sit reconciliatio humani genit. **Cornu** bui: arcus modo sunt declinatae ad nos. quod apparuit benignitas et humanitas saluatoris dei nostri. et non timemus: sed in die iudicij vertentur contra nos: qui venient in nubibus cum potestate et maiestate magna. et non valde timendum est. quod horribilis est incidere in manu dei viuentis. Item ut dicit Greg. in ezech. In arcu aqua et ignis apparet. quod virtus spiritualis post mediatoris aduentus electros suos a baptismatis lauit. et ignis diuinitati amoris accedit.

Irritans exponitur in quarta parte in ea. de scemate.

Ironia exponitur in quarta parte in ea. de tropis. et ab ironia derivatur ironice ca. cum penitentia et hinc ironice aduerteretur.

Irrfragabilis ex in. et refragabilis componitur hic et hec irrefragabilis. et hoc irrefragabile. et inuincibilis cui resistit et instari non potest.

Irratio. ab in. et ratio componitur irratio. tui. tire. titu. illaqueare: spendere: rethi iuoluere verbum actuum unde irretitus est. tum. penit. producta.

Irruerens exponitur in reuerens.

Irrigas. penit. cor. in rigo gas. exponitur.

Irriguum. ab irrigo gas. dicitur irriguus. gua. guu. i. madidus vnde fertilis: vel secundus: vel stercoratus. unde **Dora**. in sermonib. Irrigo nihil est elutius horto. et hoc irriguum gaudi. **Judicium**. i. Irriguum superius tecum.

Irrito a ritu dicitur irritus. media p. i. puocare: quasi contra ritu aliqui facere. unde in psal. Irritat aduersari nomen tuum in fine. **I**rritato potest ponere a ratu. et tunc est irritare euacuare: vanu facere: debilitate: destruere. et tunc corri. mediaria. vnde vobis. Irritet hunc os nos irritat in ira. unde irritatio ministrum. et hoc irritatum tuum. et irritatus tantus. genit. ois. et irritatus tuum. i. vanus: castus: non firmus et irritatus per syncopam secundum Hugo. Pris. autem in. lib. vultus irritus ponatur ex in. et ratu. unde dicitur. **E**cce facit ratus participium et puto differet causa eo quod ritus aliud signat: sed in positione a. i. i. correptam mutat: ut ratus irritus. Et nota magister **H**enricus. loquens de irritus. dicit. **N**ibi tuum videtur penitentia. sit tuum logia. quod sic apud oes autores veteres uenit. unde **Dora**. in sermonib. Begni irritat animum demisso per aurem. **C**onunter tuum tenet quod irritato potest mediaria corripere et producere secundum diuersas significaciones.

Irrigo gas. in rugo gas est.

Irrugio gis. in rugio gis. exponitur.

Irundo ab aer dicitur irundo dinis. quod non residens: sed aere capiens cibos edat: quasi in aere vivens. et hinc irundinus natus. et irundineus nea. neuz. in eodem sensu irundinus etiam dicitur parvus filius irundinis. et cor. penit. vide etiam in hirundo in h.

I ante S

Sea id scribit sine h. unde in plurali y. et ee. et us. sine h. debet scribi. et per geminum i. et e. sed hic hebis debet aspirari. et per ynu i. et per ynu e. debet scribi. De hoc dixi in deo. et in his et hec et hoc. Et scias quod id est sunt due partes: sicut ostendit in hoc est. Et ponit is ea. id. cum demum. et dicit idem eadem idem. Et scias quod idem sicut et differens dicitur tripli. s. idem generis: idem specie: et idem numero. Eadem genere sunt quecumque sub eodem genere continentur: ut homo et simus. et silia sub aiali. Eadem specie sunt quecumque sub eadem specie continetur ut sortes et plato sub hoie. Idem autem numero dicitur tripliciter. uno modo dicitur idem nomine vel diffinitione. alio modo idem proprio. tertio autem modo dicitur idem accidentem. Eadem nomine sunt quoque res una est. nona vero plura: ut marcus tullius cicerus. Eadem diffinitione dicuntur: quoque ynu est diffinitione alterius: ut animal rationale mortale. et homo. Eadem proprio sunt quoque ynu dicitur eum proprium alterius: ut sortes et albedo que in ipso est. Sicut dicitur differens tripliciter. s. differens gene-

gandū t leticie t remissiōis: quo serui liberati donabāt: debita relaxabāt: captiuū absoluēbātur: possessiōes gratis restituebāt. ita dī. **D**u. i. hystorijā at sup **H**en. i. 4. dī. **A**b hac vitoria abrae tradūt tubileū habuisse initiuū p̄ hac remissiōe captiuoꝝ. Iobel. n. remissio vel initiuū dī. vñ iubile⁹. i. remissiuus: vel initias. **O**b hoc aut̄ ɔsti-
tutus est q̄nquagesim⁹: qz tūc erat **L**orb ut dicunt qdā q̄nquagita annoꝝ: vel tūc erat qnq̄gesim⁹ ann⁹ ex quo
dī de locut⁹ erat **A**brae in via: vel ex quo egressus est
de **T**oyram. Et scias q̄ iubile⁹ vt dixi p̄t deriuari a iu-
bilo. las. t sic dicēdī ē iubile⁹ p̄t. i. in anpenl. syllaba. Uel
p̄t deriuaria iobel: t sic dōz est iubile⁹ p̄t. i. anpenl. syllaba: t penl. syllaba. In p̄ma aut̄ syllaba cā euphōie scri-
bit p̄nō p̄ o. vide in penthecoste: t qui quagesima.
I uiblus. li. i. argutus: sonor⁹: t letabundus cantus. p̄prie
quidē iubilus est vox p̄fusa p̄ gaudio. vñ iubilo. las. i.
cantare: gaudere qdā voce confusa: pregaudio cantare
regulati fīm **D**ug. Uel fīm quosdā iubilus est gaudiū
q̄ verbis explicari nō p̄t: nec tñ penit⁹ reticeri. vel iu-
bilus est qui tanta leticia corde cōcipit q̄nta sermonis
efficacia nō explēt: vt dicit **P**ap. vñ i. in grecis. dī. **F**ert
inexplēta iubilus leticia mētis. q̄ aut̄ dī iubilare q̄si iu-
uantur laudare: vel letari etymo. est.
I uida fil⁹ **J**acob p̄fessio īterprat⁹. qñ. n. eū pepit **L**ya. lau-
dē dīo reutulit dices. Nūc sup hoc dīo īfitebor. **C**et
nota q̄ p̄ filio iacob iuenerit iudas: vel iuda iude: t iuda
ideclinabile. t hinc iuda. de. vel iuda indeclinabile rā p̄
pplo q̄. p̄ terra iudeoꝝ. t qñ ē ideclinabile dōz accētuari
i fine iuda cā ofntie fīm **D**ug. Et **A**lexander dīc. Quū de
cūmā demittit. ultima iuda. Quū manet imota ipsius
postrema leuaſ. Et a iudae vel iudea dī iudaic⁹. ca. cu.

I uidas iacobi q̄ appellat⁹ alibi lebe⁹: figuratū nomē h̄z a
code: qd̄ nos diminutio corculū possum⁹ appellare: ip̄e
ialio euāgelista taddē⁹ dī: quē ecclastica hystoria tra-
dit missus Ediſas ad **A**bagaz regē. nā vt ibide dī: p̄di-
ctus rex **A**bagar⁹ dīo n̄o ielu xp̄o in hunc modū eplaz
misit vel destinauit. **A**bagar⁹ Euchanie fil⁹ **J**esu salua-
tori bono q̄ apparuit i locis hierosolimoꝝ salute. Iudi-
tu ei mibi de te: t de sanitatib⁹ q̄s facis: q̄ sine medica-
mētis aut̄ herbis fiāt ista p̄ te. t q̄ vbo cecos facis vide-
re: claudos ambulare: leprosos mūdarī: t mortuos reui-
scere. qbus oīb⁹ auditis de te: statui i aio meo vñū ēē
et duob⁹: aut̄ qz tu sis de t̄ descēderis de celo: vt hec fa-
cias aut̄ qfili⁹ dei fīs q̄ hec facis. **E**go scribens roga-
uerim te: vt digneris fatigari v̄sc⁹ ad me: t egritudinez
mēā q̄ dī laboro curare. nā t illud cōperi q̄ iudei mur-
mura erūt aduersuz te: t volūt iſſidiari tibi. veni iḡ ad
me: q̄ mibi qua ciuitas: t̄ honesta: q̄ vtriq̄ suffici. **D**o-
min⁹ aut̄ in hec vba sibi r̄ndit. **H**eūs es: q̄ credidisti in
mequū ipse nō videris me. scriptū ē. n. de me: q̄ bi q̄ nō
me vidēt credēt. **D**e eo aut̄ qd̄ scripsisti ad me: vt veniā
ad te op̄ me oia hec adimplere pp̄ q̄ missus sū: t postea
recipi me ab eo a quo missus sūz. Quū ḡ astamp⁹ fuero
alique de discipulis meis mittā ad te: vt curet te: t viui-
ficer te. hec i hystoria ecclastica. **V**ides aut̄ **A**bagar⁹
q̄ p̄siental⁹ xp̄o videre nō posset fīs q̄ i qdā hystoria an-
tiq̄ inueit: sicut **J**ohanes damascen⁹ in li. 4. testat⁹: pictor-
re quēdā ad **L**efuz misit: vt dīi imaginē figuraret: vt sic
ipm salte p̄ imaginē conspiceret: quez i facie videre nō
poterat. t̄ quā ad dīm pictor venisset: pp̄ nīmū fulgo-
re q̄ ab ei⁹ facie p̄cedebat: n eius facie clare negbat in-
tēdere: nec ipaz vt sibi iustiz fuerat figurare. qd̄ cernēs
dīs vestimentū lineū ip̄t⁹ pictoris accipies t̄ sui facie
suppones sui ip̄t⁹ imaginē eidē ip̄ressit: ac desiderāti re-
gi **A**bagaro destinauit. Illa aut̄ eplaz dīi n̄i **J**esu xp̄i tā-
te vñtis fuisse p̄t q̄ i illa ciuitate edissa nullus heretic⁹

vel paganus viuere valeret nec tyrān⁹ alijs nocere ei-
dē p̄sumeret. nā si aliquā gens aliq̄ manu armata ī illas
ciuitatē insurgeret: ifans alijs sup portā stās eplaz illas
legebat. t illa die hostes aut fugiebāt aut pacati cuz eis
cōponebāt. sic ferī oliz fuisse adimplētū. t̄ postmodū il-
la ciuitas a saracēs capta fuit: t p̄phanata: sublato bñfi-
cio pp̄ abūdātiā p̄tōꝝ in orīete vñdiḡ patefactā. post
q̄ vñ dīs assumptus est: vt in ecclastica hystoria legit⁹:
misit aplūs **T**homas **T**addeū ad **A**bagaz regē fī dīi
pm̄issionē: q̄ quā ad eū venisset: t se discipulū **J**esu xp̄i
sibi pm̄issū dixisset: vñdit **A**bagar⁹ i vultu **T**addei quē-
dā mīz t diuinuz sp̄lēdoꝝ: quo viso stupefac⁹ t territ⁹
dīm adoravit dices. Uere discipulus es **J**esu fili⁹ dei: q̄
dixerat mibi. Mittā ad te aliquē dī discipulis meis: q̄ te
curet. t vitā tibi p̄stet. cui **T**adde⁹. Si in dei filiū credi-
deris: oia tui cordis desideria obtinebis. Lui **A**bagar⁹.
Credo vere t iudeos q̄ eū crucifixerūt libētius trucida-
rē si mibi possibilitas adest: neq̄ et romāoꝝ autoritas
impedit. quū igit̄ **A**bagar⁹: vt in q̄busdā libris antīq̄
legit leprosus esset. **T**adde⁹ eplam saluatoris accepit t
de ea eius facie ḡfriauit: t statim plenā sanitatem acce-
pit. **C**at nota q̄ iudas īterprat̄ cōfitēs: vel gloriostis
vel iudas of quasi iubilū dans. ipse. n. habuit cōfessiones
fidei: gloriā regni: t iubilū eterni gaudi. **V**ic multiplex
habuit cognomē: vt tactū est. dicit⁹ ē. n. iudas iacobi sup-
ple frater. fuit. n. frater iacobi minoris. secundo dicit⁹ est
Tadde⁹: qd̄ īterprat̄ apprehēdens p̄ncipēs. ipse. n. ap-
prehēdit xp̄o p̄ncipē p̄ fide formata tenuit nec dimisit.
tertio dicit⁹ est in ecclastica hystoria lebeus: qd̄ sonat
q̄si cor. vel corculus. i. cordis cultor.
I uidas scarioth vel scariothis: vel a vico in quo natus est
vel a tribu **I**sachar vocabulū sumptūt: quodam futuri
plagio ī cōdenatōe sui. **I**sachar enīz īterprat̄ merces
vt signares preciū pditōis quo vendidit dīm. scarioth
īterprat̄ memoria mortis. qz nō repente p̄suasus: sed
diutius meditatus: p̄segit scelus.
I udeiso. fas. saui. dī iuda vñl iudea. t est iudeisare iudeū
facere: vel iudeoꝝ more se habere. t hinc iudeismus iu-
deismi. i. suetudo t ritus iudeoꝝ. vel gens iudeoꝝ.
I udeus. a iuda filio **J**acob dī iudeus iudea iudeū: qd̄ no-
men scissura decem tribū hebreis īposuit. nam ante
hebrei vel israel dicti sunt. sed ex quo ī duo regna popu-
lus dei diuisus ē: tūc due trib⁹ que de stirpe iuda reges
babebāt iudeoꝝ nomē sortite sunt. reliqua pars decem
tribū que in **G**amaria regē sibi īstituit: ob populi ma-
gnitudinem p̄tinum nomē obtinuit israel. t īterprat̄
iudeus cōfessor sive cōfiteſt. nomē vñ modo nudū eis
cōuenit. īterpretatio aut̄ ei⁹ ab eis lōge absentatur. nō
enim vero nomine nūc dicunt̄ confessores. sed diffeso-
res potius. t a iudeus dicitur hec iudea. dee. terra eorū
quam incoluerunt. t hinc potest modo sumi iudeus iu-
dea. iudeum. gentile. s. qui est de terra illa.
I udex. a ius dī h̄ index. cis. iudices iudicū. vel h̄ t hec iu-
dex. cis. cōis gene. vt qdā dicit⁹. t dī index q̄si ius dīcēs
populo veluti re disceptās: t̄ etymo. **J**ure aut̄ discepta-
re est iuste iudicare. nō. n. est iudex si nō est ī eo iustitia.
vñ t iudicū p̄s īnḡstrio vocabulū. vñ t autores iudicio-
ruz: t p̄positos: q̄storēs vel questores yocamus.
udiciarius. ry. in iudicium est.
I udiciū. a ius dī hoc iudicium. cy. quasi iurisdictio t ostē-
sio: t est iudicū dum discernit: cā quiz p̄ponit: iudicia-
rius. ria. rium. qd̄ p̄tinet ad iudicū. t h̄ t hec iudicialis t
hoc. le. in eodem sensu. vide in suspicio.
I udico. cas. caui. a iudex dī: t̄ ē iudicare: iure disceptare:
ius dicere: determinare cām. vel iudicio dānare. t inde-

iudicatori^o.ria.riu.^r hoc indicatori^o.ry.loc^o vbi iudicatur.^r h^o bec iudicallis^r hoc.le. Judico pponit vt adiudico.cas.i.scribere:destiare.cōiudico.cas.i.sil*l*adicare.di*l*adic*o*.cas.pi*l*adic*o*.cas.vi*l* hoc pi*l*adic*u*.cy. Judico ē actiuū cū oib^o suis cōpositis.^r cor.di syllabam.
 I udith vidua laudāda q̄ iterfec^o Olophernez:^r liberavit israel d^o manu hosti^o:^r iterptat laudāda v^o iudea^r z̄ s̄c̄s.
 I ugabilis.a iugo.gas.d^o hic^r bec iugabilis^r hoc.le.^r etiā hic^r bec iugalis^r hoc.le.inuenit per syncopam.i. iungi bilis:vel iugo habilis.
 I ugalis.a iugū d^o h^o bec iugalis^r hoc.le.i.iugo assuetus: sub iugo positi^o: q̄ si domitus. Itē iuenit iugalis.i.iungibilis.^r d^o tūc a iugabilis p syncopaz. In.z. Regū ca.s.habef. Subnernauit oēs iugales currū.^r pdu.ga.
 I ugez.ri.fz q̄ cōiter accipit ē spaciū terre qd^o vnu aratrū pot arare i die: r iuēt b^o iuger. geris.i.eadē significatōe. Isido. sic dīc i libro etymo. Iugez. stat lōgitudie pedū ducētoz q̄ dragita. latitudine centū vigiti:^r cor.penl.
 I ugis.a iugū d^o h^o bec iugis^r hoc.ge.i.assiduus. Atiu^o: perseverans.^r produ.primā:sed iugū eaz cor. vnde ver sus. Expera esse iugi:yeneris nequeo prece iugi.
 I ugitas.tatis.femi.ge.i.assiduitas:perseuerātia.^r forma ē datiuo iugi addita tas fit iugitas:^r cor.penul.
 I ugiter aduer.i.assidue:cōtinue:perseuerātē.^r d^o a iugis.
 I uglans.dis.fem.gene.componit a ioue^r glans.^r dicūt iuglandes castanee quasi iouis glandes:q̄r sint cōscrete ei:vel q̄r sint cibus ioue dignus.
 I ugo.gas.gau.gare d^o a iugū.^r est iugare:copulare:iūge resub iugo ponere. Et cōponit cū con.^r d^o iugo.gas.i. iūngere:sub codē iugo ponere. Itē cū dis^r d^o disiugo gas.i. disiūgēre:separe:remouere a iugo. Itē cū sub.^r d^o subiugo.gas.i. debellare:sub iugo pōere. Iugo.gas.actiū est cū omnib^o suis cōpositis:^r cor.hāc syllabā in.
 I ugulo.a iugū d^o h^o iugulus.li.guttur vel gutturis icistio. Luca.i.z. Dis dabit h^o pacē iugulus fine maloz. Et a iugulus d^o iugulo.las.i.iugulo icidere:^r hinc v̄balia vt iugulator: iugulatrix: iugulatio:^r iugulatori^o.ria.riu.^r hoc iugulamē.minis.^r hoc iugulamētū.ti.^r cor.iu. hora.in epi. Ut iugulēt hoies:surgūt de nocte latrones. Lucan. in.4. Vincit haud gratis iugulo ḡ prouocat hostem.
 I ugulū.li.dimī.partium iugum.
 I ugū.a iungo.gis.d^o hoc iugū.gi.cacumē mōtis:q̄r pp̄in grate iugoz colles iūgant:^r inde iugulus.fa.suz.i.cacumōtis vel mōtōtis. Dicīt etiāz iugū illud lignē instrumentū cū quo boues iūgunf^o. vnde qdā similitudine iugū d^o seruit^o.^r inde hic iugulus:^r cor.primā iugū. Prosper. Nō seruile granat libera corda iugū.
 I ulianus.na.num.nomen est posselliū de iulius cesar.^r hinc iulian^o.ni.d^o propriū nōmē cuiusdā viri.
 I ulius.Jul^o.li.fuit fili^o. Eneē: r est bisyllabū. Iz q̄nq̄z cā metri pona^o trisyllabū.^r hinc cesar dicit^o est iuli^o:q̄r de eiusdē pgenie pcessit.vñ illud. Juli^o a magno dimissus nōmen iulo.^r hic iuli^o.lia.liu. nōmē posselliū th^o iulia lie. qdā colūna rome in cui^r sumitate ē v̄rna in q̄ posita fuerūt ossa^r z cinis corporis cesaris:^r hinc dca ē iulia. Itē a iulio impatore dicit^o ē h^o iuli^o.ly.qdā mēsis ḡ pmo vocabaf gntilis:z postea i honorē iulij cesaris q̄ eo mēse natus est:vel q̄r in eo aliq̄ victoriā obtinuit dicit^o est iuli^o.^r hinc iulius.lia.liu.de hoc etiā vide in gntilis.
 I ulos proprie p̄ma barba.s.lanugo d^o.
 I ulus.li.in iulius.ly.yide.
 I umētū.ti.iuuo.uas.vel a iuuumētū p syncopā d^o b^o iu uamentū.ti.equ^o vel bos vel asinus.^r dicunt h^o aialia iumēta:q̄r n̄z labo^o vel onus suo adiutorio subiectādo^r arando iuuent.nā carpēta trahit bos:^r durissimas terre glebas vomere euertit.equ^o z asia^o portat onera

hoium in gradēdo laborez temperāt. vii z iumēta ap pellanē:q̄r iuuāt hoies. Eadez quoq̄ dicunt armenta.^r a iumētu d^o iumētar^o.ria.riu.q̄r pincet ad iumētu.^r itimentari^o.ry.z bec iumētaria.rie.custos iumēti. uncata.re.e lac secretū z in iūcis iuolutū.^r d^o a iūcus.ci. unicus.ci.d^o a iūgo.gis.q̄r eo aligd iungī^r z ligat^o: vel q̄r iūctis radicib^o hereat.vñ h^o iūculus.li.dimī.^r b^o iūctū ti.loc^o vbi iūci abūdāt.^r iūce^o.cea.ceu*o*.i. de iūcis exīo: v̄l ad iūcos p̄tinēs.v̄l mācer:vel subtil^o ad modū iūci. ungibilis.a iūgo.gis.deriuat h^o z b^o iūgibilis z b^o.le.ap^o ad iūgēdū.vñ iūgibilis aduer.^r b^o iūgibilitas.tatis. ungo.gis.xi.ctū.zpōis cū ab.^r d^o abiungo.gis.xi.ctū.i. separare.^r cū ad d^o adiungo.gis.i.aligd iungere.^r cūz con.^r d^o iūingo.gis.i.sil*l*iūingo. Itē cū dis^r d^o disiungo gis.i.separe:diuidere. Itē cū in d^o iūingo.gis.i.pcipe. itē cū re^r d^o reiungo.gis.i. disiungere vel itez iūngere. itē cū sub^r d^o subiugo.gis.i. subitus vel post latenter iūgere.item cū se^r d^o seiugo.gis.i. seorūz iūgēre:vel seorūz a iūcta facere.i. distingue. Hungo z eius cōposita sunt aciūa:^r faciūt preteritū in xi.^r supinū in ciu. unipir^o.pir.qd̄ ē ignis.zpōis cū gigno.^r d^o h^o unipir^o.ti. qdā arbor cui^r cineres pleno āno seruit igne.^r d^o iūn ipirus q̄si gignipir^o.i.gignēs pir.i.ignez:q̄r pectū dīntē neat ignē adeo vt si prune el^o cinere fuerit copte v̄fīg ad annū pueniūt.vñ d^o sic^o q̄r ab amplio v̄fīg ad aciū si uni^o in mains expōit.^r ēt in iūcēs. C nr vt ignis. unix.cis.fe.ge.a iūnando d^o.^r est idem qd̄ iūnula*o*.i. parua bos fm̄ hug. papi. vero dicit. Junices:bones iūuenes.^r pdu.penul.gti.ynde persi^o. Tot tibi in flaminis iūnicū omenta liqueſcunt.
 uno.nonis.fe.ge.d^o a iūuo.uas.q̄si iūuās nonos. est enī iūno dīna bonitas q̄ nouos iūuat:q̄r cuncta grā sua nu trit.ēt aer q̄ sil*l* iūuat nouos:q̄r ifantes a calido z hūido vtero veniētes:^r similiū qlitatu bñficia poicētes recipit fōnes hūore z calore:q̄r ipse solus iter elemēta calidus est z hūidus.binc ēt esse d^o lucina.i.dea part^o. vel iuno d^o q̄si iano a ian^o.i.iānia propagatōis feminaz:q̄r q̄si porras matronaz pādit:^r naturas nubētū maritis. est.n.dea parturiētū z nubētū z a iuno d^o iūnō*o*.nia. niu*o*.i.res p̄tinēs ad iūonez:vel res iūnōs sic pauo ḡ d^o quis iūnō*o*.vñ Quid.de ar. Laudatas oñdit quis iūnōs iūnō*o*.nia.niū.exponit in iuno. C pēnas. uppiter expōit in iouis. C Nota tñ h^o ḡ sapientes p̄tio ui q̄ est vna septē stellaz erraticaz tonare attribuūt:eu ins nulla alia cā ē nisi:q̄r uppiter h^o z p̄prietate eleuare ventoz fortiū:^r siccoz mām:pcipue q̄si fuerit iūct^o in v̄tute aliq̄ cuz marте tpe estiū in signis aglonarib^o:q̄r tūc cerre pōt p̄dici^o multe scintillatōes z tonitrāa fieri in aere.ita ēt piculū sit futuz boib^o. ppter acris pestilētiā ex nimia corruptōe futura. ppter vapores incētos z pestiferos imixtos aeri:q̄r uppiter cū sole eleut eos:^r mars incēdēdo corrūpit cosde^o.z ita aer fit yenenos. Quecūq̄z at ab augurib^o vel a fabulosis inueta legūt:q̄r uppiter sit de^o vel h^o friuola sunt:^r z absq̄z cōsideratōe philosophica dca:nec dignū ēt v̄ disputat^o h̄ear:q̄si nūli rōni initūt.^r sic tanq̄z fidelis theologus 2silia itelli go a me i h^o ope refutāda. vide in hymē.^r z ēt i cometa. urat^o.ta.tū.of a iuro.ras.raui.qd̄ iurat^o fāc^o z ponis acti ue vel passiue.vñ Quid.Lu mibi iurat^o p numina mīris aquose.actiue dixit. Et aliter. Jurata numia nō te reducūt.passiue dixit. De b^o vide supra i tertia p̄tē i tractati d̄ p̄teritis scde iūgatōis i ca.de v̄bis desinētib^o i deo z iūgiū.gy.z b^o iūgāmē.minis.in eodē sensu:^r C p̄sua. d^o a iugo.gas.z est iūgiūz litigatio vel verberatio:q̄si iūris garriū:vel quasi iūris actio fz hug. vel fm̄ pap.

Iurgium dñ cōstitū:causalis contentio.
Iurgo,gas.cōponit a ius et garris vel ago. et dñ iurgare.i.
iure agere vel iure garris:q; ibi q; cām dicūt iure disce-
pit. Et accipit iurgare in duab? significatōib?. Iurga-
re enī est ritari:litigare:et ppriē i causis agendis. Et iur-
gare ē reprobēdere:castigare:corripere corrīgere:culpa-
re:impugnare v̄bis: vel litigādo verberare: et fm hoc
st̄nuī cu actō. Et poniſ ut obiurgo.gas.i.tra aliquē
vel fortiter iurgare: et sunt neu. et absoluta,p litigare. In
alia vō significatōe sunt actua. Et nota q; in eodem
sensu inueniū deponētia iurgo iurgaris.gar.suz. et ob-
iurgo.garis.iurgutus suz. Itē nota q; iurgam? tob.
iurgamus v̄bis: sed castigamus dum cedimus.
Iuridicalis.a ius et dico.cis. cōponit h; et hec iuridicalis
hoc.le q; de iure tractat.vñ et quedā iuridicō i arte rhe-
torica dicit iuridicalis:q; de iure tractat.
Iuridicus.ca.u.i.recurus q; dicit ius: et cōponit a ius et di-
co.cis. et cor.di.sicut dixi cor.di.naturaliter.
Iurisconsultus.i.iurisperitus fm papi.
Iurisdicio.onis.componit a ius et dicio.onis. qd est ptas:
et dicitur iurisdicio.i.iuris potestas sup aliquē: et scribit
per c. solam sicut dicio.
Iuro.ras.rati.rati.a iure dñ. Et poniſ ut adiuro.ras.co-
iuro.ras.in eodē sensu.s.exorcizare: et iurare.i.fil iura-
re:spicere:iuratōes facere.deiero.ras.i.valde iurare:
vel peirare. Reg.p.cap. xx.dñ. Addidit Jonathas deie-
rare David.i.valde vel firmiter iurare:peiro ras.i.piu
riū omittit. Et nota q; in istis duob? v̄bis.i.deiuro
et piuro.qb? v̄ebat antī nos mutam? u.in e.correptaz
subtracta a scđo verbo: et dicimus deiero.ras. et peiro
ros.p.piuro.ras. et deiuro.ras. Lucan? in. 6. Nos estis o
supi stigias q; peirat vndas. Iuro.ras.neu. est cu oibus
suis p̄positi p̄ter adiuro et iuro.ras. p exorcizare que
sunt actua. vide etiā in iurat?: et in metior. Et scias q; in
rare fm Aug.est ius vitatis deo reddere. Iuramētū aut
a iuristi sic diffinīt. iuramētū ē affirmatio vel negatio
de aliquo sacro rei affirmatiōe firmata. Tria aut requi-
run̄ ad hoc q; iuramētū sit rectū. vñ ex parte ipſi? rei
de qua iurat: et sic regitur veritas p̄ quā vox sive dicti
reia dequa: alias dñm nō ēt̄ firmatō dignū. et hic su-
mit veritas fm q; est adequatio vocis ad rem. vñ v̄itas
deb̄t̄ in sciētia: et firmiter sciat ita esse: alias si tñ
credat nō debet de cōsciētia: sed tñ de credulitate iura-
re. Alind regriſ ex parte cause p̄ q; iurat: et sic regriſ iu-
stitia:alias nō est debita necessita s. dñ. n.id qd iurare esse
licitu et honestu. Tertiū regriſ ex parte iuratis: et sic re-
gris v̄cū discretiōe iuratis nō adhibet debita cau-
tela: et sic est iudiciū et tñtēt̄ in iudicio q; sit discretiō iu-
ratis debita forma et euētis: et tps: et oia q; expte iuratis
considerāda occurrit. De his dñ p̄ viere. 4. Jurabūt dicit
dñ in vita et iustitia et iudicio. Vel dic q; v̄itas regriſ
q; ad iurant: q; id qd iurare sit licitū et honestū. Judicuz
regriſ quo ad cām q; inducit ad iuradū: et nō iuret et si
ne necessitate et vtilitate p̄ximi. Itē nota q; q; iuramē-
tū vergit in deterioriē exitū nō deb̄t̄ fertari. P̄t̄est aut
iuramētū in deterioriē exitū vergere dupl̄. Uno modo
q; ab ipo p̄ncipio h; et peiorē exitū: vel q; fm se est malū:
sicut quā aliga iurat se adulteriū patraturuz: sive q; est
maius bonitatis impedimentū: puta quā alijs iurat se
nō intrāt̄ religione: vel q; nō fiet cleric? aut q; nō ac-
cipit platez: in casu in quo expedit eū accipe: vel s̄igd
alid ē h; Tale enī iuramētū est a p̄ncipio illicitū. diffe-
reter tñt̄ s̄igd iurat se factuz: aliq; p̄cīm: et peccāt iu-
randō: et peccat iuramētū seruando. Si quis aut̄ iurat
se faciuz aliq; melius bonū: qd tñ facere nō tenet:

peccat quidē iurando inquantū ponit obicem spiritū
sancto qui est boni propositi inspirator: tñ non peccat iu-
ramētū seruādo: sed multo melius facit si nō seruet.
Alio modo vergit ad deteriorē exitū ppter alid qd de
nouo emergit: qd nō fuit p̄meditatū: sicut patet in iura
mētū herodis q; iurauit puelle saltāti se datuz: qd peti-
set. hoc n. iuramētū poterat a p̄ncipio esse licitū intelle-
cta debita conditōe. si si p̄teret qd dare deceret: sed im-
pletio iuramētū fuit illicita. vñ Ambro. dicit in libro de
officis. Et cōtra officiū nōnūq; p̄missum soluere sacra
mentū: sicut Herodes q; necem sancti Joānis baptiste
p̄stauit ne p̄mis̄ negaret. Culo etiā te scire q; qñ
nō est eadē iurātis itētio et eius cui iurat: si hoc p̄uenit
ex dolo iurātis: debet iuramētū seruari fm sanū intelle-
ctū ei? cui iuramētū prestat. vñ Is. dicit. Quacunq; arte
verbōz gs iuret: deus tñ q; cōscie testis est ita hoc ac-
cipit: sicut ille cui iurat intelligit: et q; id intelligat de do-
lo iuramētū p̄z q; id qd subdit. Dupl̄ reus fit: et q; no-
men dei in vanū assūmit: et p̄ximū dolo capit. Si aut̄ in
rans dolū nō adhibeat: obligat fm itētōe iurātis. vñ
Grego. et mōra. Humane aures talia verba nostra iu-
dicat q; lia foris sonāt. dina vō iudicia talia foris audiūt
qualia ex intimis p̄ferunt. vide in periurus.
Ius iuris dñ a iubeo.bes. q; iubet: et est ins lex humana.
phas lex diuīa. trāsire aut̄ p̄gaz alienū phas est. ius vō
nō est. itē ius dñ esse lex scripta. itēs leges humane sunt.
iura diuīa sunt. itēs ius generale est. lex eius species. et ca-
ret hoc nomē ius grō dativo et ablativo pluralib? quan-
tum ad v̄sum fm p̄ugn. et differt ius a iustitia: ut dicās
in iustitia. Et scias q; ius iuenīt in alijs significatōibus.
vñversus. Ius aqua: ius rectū. ius dñ esse potestas. item
ius prophānū dicit brodiū vel aqua in qua coquūt car-
nes porcine: que prophane sunt iudeis. Et dicūt quida
ius iuris pro lege: vel potestate: vel rōne per ris. sed ius
iuris per t. p aqua vel brodīo: sed p̄ris. nō facit istā dif-
ferentiaz. vnde in sexto libro dī. Ius ablata s. et addita
ris. fit grūs ut ius iuris: ut neutra monosyllaba ius. de-
sinētia. Hibi aut̄ videſ q; p̄ brodīo facit grūm in tis. ut
ius iuris: sicut ex vulgari aliquoꝝ sonat. vnde versus.
Ius iuris mando: ius iuris in agmine pando.
iūsurandum.di.neutri ge.i.iurisuratio.
iusta. a iustū deriuat̄ pluraliter hec iusta iustorū.i. exēge
mortuoꝝ: q; iustum est vt homo homineꝝ: cinis cinere
sepeliat. vñ Quid. In iusta inste peregi.
Iustitia. a iustus iusti additā cia fit hec iustitia. cie. Et est
iustitia p̄stās et p̄petua volūtas reddēs vnicuiq; qd suū
ē. et differt ius a iustitia: q; ius ē ars eg et boni. s; iustitia
est p̄stās et p̄petua volūtas. vel est v̄t̄ tribuēs vnicuiq;
qd suū ē. itē omne ius ē iustitia: sed nō ecōuerso. Itē ius
dñ in re. sed iustitia in actu et exercitio vel opatiōe. vñ et
dñ iustitia q; ius iuris stat. v̄l statio: q; p̄ iusticiā stat ius. i.
exerceſ. et etymo. Et sicut dixi i formido facile deuiat
a iusticia q; in causis nō deū: sed hoies formidat.
Iustifico.cas.caui.care.verbum actuum.i.iustum facio.
et componit a iustus et facio.cis. et cor.si.
iustitiū. a ius dñ iust. sta. stū. et dñ iustus q; ius tuens vel
tenēs. s; q; ius custodit. et fm legē viuit. et est etymo. et co-
parat̄ iust. stioz. simus. vñ iuste. stius. simē. aduer. Iust?
p̄pōit ut iniust. i. nō iust. vñ hec iniustitia. tie. et differt
iustus ab equo: q; iustus ex lege est: q; ius custodiens.

De I ante A

Iequis ex natura ē. Et scias q̄ ḡ negligit vānūz propter
 amicū.i. xp̄m:iustus est. Prover.xi. vide in seuerus.
Isum est aduer. loci.i. deorsum: et cōtrariuz est ei quod
 est sum vel sursum.
Iutus. ta. tum. i. adiutus participiū de iuuor. uaris.
Iuamen. minis. dicīt a iuuo. uas. et hoc exigit vt in pre-
 terito dicat iuuau: et i supi. iuuatū regulariter: qd apud
 antiquos iuueniē: et hoc etiam exigit hoc iuuamentum
 ti. et produc. penul. iuuamen. minis.
Iuēalis. a iuuenis dī hic et hec iuuēalis et hoc. le. qd pti-
 net ad iuuēnē: vel lascivius siue stultus et fatu ad modū
 iuuēis. Inueis ēt hic et hec iuuēlis et hoc. le. in eodē sen-
 su. vii iuuēliter aduer. et h̄ iuuenilitas. tatis. Ut̄ Dora.
 in epi. Alta iuuēales tarda barena pedes. Inueni etiā
 hic iuuēalis hui⁹ iuuenalis ppriū nomē cuiusdā viri: et
 desin ablatiu⁹ in e. tisi. vi iuuēalis ab hoc iuuēale.
Iuenculus. li. dimi. parvus iuuēcus. vnde hec iuuencu-
 la. le. que alio nomine dicit̄ iunix.
Iuēcus. a iuuo. uas. dī h̄ iuuenc⁹. ci. i. bos nouellus quū
 a vitulo discedit: et iuare ic̄ipit hois v̄lus terrā excole-
 do: et hinc hec iuuēca. ce. et cor. pma. Quidi. in epla. Quā
 male ineq̄les veniūt ad aratra iuuēci. vide in vitulus.
Iueneo. a iuuēis deriuat iueneo. nes. nui. i. eē vel fieri
 iuuenē: vel virere: florere: siue splendere: q̄ sunt pprieta-
 tes iuuēis. vii ensis dī iuuenere quū purgat⁹ repletet
 et ḡponit vt reiuueneo. nes. et hinc ichoa. iuuenesco. scis.
 iuuenesco. scis. i. iuueneo. ē. **C**re iuuenesco. scis.
Iuuenillis. a iuuenis dī: et pdu. penul. vide in iuuenilis.
Iuuenis. a iuuo. uas. dī hic et hec iuuenis: q̄ iuare posse
 ic̄ipit: et est iuuenis in ipso etatis incremento positus: et ad
 auxiliadū pparat⁹. **E**t nota q̄ antig dicebat h̄ et hec
 iuuenis et hoc. ne. comparat̄ iuuenis. nior. sim⁹. sed mo-
 do iuuenis declinat̄ tñ per duo genera: et caret superla-
 tio: et h̄ cōparatiū irregulare. i. hic et hec iunior: et hoc
 iunius: et hinc dicit̄ hic iunius. my. a iunioribus quidam
 menis: sicur maius a maioribus vnde iunius. nia. niu⁹.
 vt iunie kalēde: et facit geniti⁹ pluralis in um. et tactus i-
 es. tñ: vt iuueni⁹ iuuenes. vide in panis.
Iuuenor. naris. nat⁹. suz dī a iuuēis: et iuuenari more iu-
 ueni se h̄re. vii in dialectica argumētō ille dī iuuēa-
 rig bis vel ter vel q̄ter vel sepi⁹ idē repetit nesciēs pro-
 iuuenta. te. in iuuentus exponit. **C**edere.
Iuuentus. a iuuenis dī hec iuuentus. tutis. et hec iuuenta
 te. **I**uuent⁹ est collectio iuueni⁹: et etas plurimop̄ iuue-
 nū: sed iuēta. te. etas vnius iuuenis: et est iuuentus vel iu-
 uenta a vicesimo octavo anno vslq ad quinquagesimū.
Iuuentus etiā dicit̄ dea iuuentus.
Iuuo. uas. iuu. tum. i. auxiliari. delectari. vii hoc iuuumē
 minis. et hoc iuuumētū: et hec exigunt vt in preterito di-
 cat regulariter iuuau: et supinū iuuatū. **I**uuo ḡponit
 vt adiuuo. uas. ui. tuz qd cōponit cū con: et dī coadiuuo
 uas. **I**uuo est actiū cu omnib⁹ suis cōpositis et pteritū
 facit in ui. et supinū in tu. et in p̄st cor. hanc syllabā in. s̄
 in preterito et supino eam pdu. Prosper. Quid iuuat in
 longū cās pducere morbi. et facit ex se hoc impersonale
 iumat. qd cōstruit cū actō: vt me iuuat. Et scias q̄ apud
 antiquos iuueni⁹ iuuau: et iuuat.
Iuxta aduer. loci et significat: locale ppingtate: vt iste se-
 det iuxta eū. Item est aduer. similitudinis: et tūc signifi-
 cat accōmodatiōez et similitudinē: vt hoc est dī iuxta il-
 lū magistrū. Item iuxta est aduer. qualitatis et tūc signi-
 ficat equalitatē. vt iuxta. i. equaliter: in qua significatio-
 ne videſ esse aduerbiū similitudinis.
Iuxto. xtas. xtau. xtare. i. approximare: adesse: iuxta esse.
 et dicit̄ a iuxta aduerbio.
Ixion ixiois mas. ge. pater fuit centaurox qui iuonē de

De K ante R

Izubitu interpellavit: et interpretat̄ dignitas. vii et dicit̄
 ixion: quasi anxiō qd est grece dignitas: v̄l q̄si anxiō:
 ab ango. gis. q̄r dignitas reddit boiem anxiū. vii ixio-
 neus. nea. neuz. et hinc hic ixionides. de. filius vel nepos
 ixionis: et subtracta de. syllaba dī ixionis h̄ ixionide: si-
 lia vel neptis ixionis. Et est ixion ixiois: aus de genere
 vulturis: alba et minor q̄ vulē. Deutro. z. 4. dicit. **I**xion
 pro aue in quibusdam libris.
Ixioides ixionide: et ixiois ixionide: in ixion exponit.

K. et q. quamnis figura et nomine videatur
 aliquā habere differētū
 cum c. tamē candē tam in sono vocū q̄ in metro stinet
 potestatē: et k. quidē penitus supuacua est. nulla enī vi-
 def ratio cur sequēt a. debeat scribi k. carthago enī et
 caput siue p. c. siue p. k. scribanē nullā faciūt nec in sono
 nec in potestate eiusdē cōsonātis differētā: sicut dicit̄
 pris. in pmo maio. et vt dicit̄ pāp. Omnia greca quali-
 cūq̄ vocali sequēt p. k. scribēda sunt: sed hoc a scriptori-
 bus non seruat̄. **D**ug. vo dicit̄ q̄ hec figura k. superfluit
 apud nos: sed nequaq̄ apud grecos. ybi enī nos scribi-
 mus c. greci scribūt k. et vocat apud eos kappa. in nullis
 ergo latinis dictiōib⁹ debet scribi k. sed tñ in grecis. In
 nothis vo indifferēter potest scribi tam c. q̄ k. q̄ enī re-
 ducte sunt ad latinitatē p̄nt scribi p. c. sed q̄ a grecis ha-
 bent pncipiū et originē possunt scribi p. k. qd consideran-
 tes super⁹ tractauimus in terra l̄a de multis dictioni-
 bus grecis siue nothis: et in hoc secuti sumus **D**ug.

K. a grece latine laxa dicitur.
K. a kalendario. ry. liber est vbi kalende distincte sunt: et di-
 citur a kalende kalendarum.

K. alende. a kalo qd est voco he kalēde. darū. i. prim⁹ dies
 mensis: q̄ eo die solebat pontifex ascendere turrim de
 cōsuetudine romāo: et volēs nūciare quota eser lune
 dies v̄l pncipiū mēsis: dicebat pluries: kalo kalo q̄ si vo-
 co vos: venite audite etatē lune vel principium mēsis: et
 ideo ille dies mēsis dictus est kalēde quasi vocaciones.
Vel aliter de cōsuetudine romanō: erat q̄ in pncipio
 cuiuslibz mēsis celebrabant nūdinās et eas incipiebat
 in nonis: q̄ ergo venturi nesciebat pncipiū mēsis. ideo
 semp in pma die preco turrim ascēdebat: et totiens vo-
 cabat kalo: quasi voco vos ad nūdinās: quot dico resta-
 bant vslq ad diē in quo volebat incipe foꝝ: vt si quarto
 die quater dicebat kalo: si in sexto sexies. vii et ille men-
 sis habz quatuor nonas: iste vo sex nonas: qd ideo sic di-
 uiserūt: vt latrones nesciret quādo deberet esse foꝝ:
 q̄ abscondebat in siluis: t̄veniētes ad foꝝ occidebat
 et predabantur. et ideo dicte sunt kalēde quasi vocatio-
 nes ad foꝝ: et quia pluries dicebat kalo: ideo ab illa plu-
 ralitate dī est tñ pluraliter kalēde kalēdaz: et potest
 scribi kalēde tam p. c. fm latinos q̄ p. k. fm grecos: com-
 petētū tñ p. k. q̄ magis est grecu. vel kalende dicuntur
 quasi colēde: q̄ solebat colī apud veteres.

K. alo. a calon qd est lignū dī hic kalo. lonis. i. ille qui fert
 ligna. kalones etiam dicunt galee militum.

K. labos grece dicunt materiali celi et terre que primo fa-
 eta est confusa et informis: et acut⁹ in fine.

K. atherina katherine. ppriū nomen cuiusdā sancte virgi-
 nis: et dī a cata. qd ē vniuersū et ruina q̄si vniuersalis rui-
 na. Omne enī edificiū diaboli in ea vniuersalē coruit.
 nam in ea ruit edificiū supbie per humilitatē quam ba-
 piditatis mūdane: qd oīa mundana despexit.

K. kir p vnum r. i. dñs: kirri p duo r. i. porcas siue sus.
K. kiri eleyon. i. dñe miserere: et sunt due partes et nō dicit̄
 composta. nam kiri. i. osse eleyon. i. miserere.

Lbaruz.a labor² ³ laboris d^r hoc laba/
ruz.i.signū bellicū qd ex auro.s. t lapi/
dib² p̄ciosis i vexillū sancte crucis trās/
form atū inter alia signa bellica p̄recio
suis erat:qd imperator² & s̄ules adora/
bant. **D**oc signum & adoratione eius

Constantinus fieri iussit.

Labdacism² vbi l. plimū sic sonat: vt sol & lūa luce lucēt.
Labdacism² ēt vēl s², p vno l. duo pñuciā: v'l quotiēs
vñ l. lexīl² duo largi² ionat:nā vñ largi² duo exili² p.
Labecula.le.birni.pua labes. t cor.penl.
Labefacio. **L**abare vel labi p̄pōt cū facio.cis. t d^r labefea
cio.cis.i.mellere:terere:ferire:facere labare vel labi.
Labefacio.cis.idē qd maculare:t tūc p̄pōt a labes &
labefacio.ctas. ē freqntatiū isti² vbi labefacio facio.
cis. **L**abefacio p̄t eē freqntatiū a labefacio.fis.
Labefacio. **L**abare vel labi cōponit cuz fio fis: t dicit labefacio.fis.
Labefacio. **L**abare vel labi cōponit cuz fio fis: t dicit labefacio.fis.
Labellum. a labrum dicitur hoc labellum diminutiu².
vñ hinc hoc labellum.li.aliiu² diminutiu².

Labeo.onis.mas.ge.i.tabernari² vel leccator: t d^r a labor
eris. **E**t labeo fuit qdā legisperit: t qdā vñlis poeta.
Laberint.ti.i.pplexū edificiū qle erat apud cretā fc̄m a
bedalo. t vñ b² laborint: qz nemo inde posse labi: v'l qz
erratis est: t ad labēdū facilis: t sic dicit a labor.beris.
vel d^r labor. p o.a labor. oris. t int²: qz b² int² laborē.
Labes.bis.fe.ge.d^r a labor.beris. t est labes putredo:pni
ces.ruina:miferia: t cōponit cū facio: t dicit labefacio
cis.i.maculare:qz possunt eē p̄posita a labi vel a labare: t
p̄ducī p̄mā labes nomē: s² qz est vñbz eaz corripit.
Labilis.a labor.beris.dicit b² t hec labilis t hoc. le. t dici
tur labile qd cito labit: vel in quo quis facile labit.

Labiolium.li.paruum labium.
Labina.ne.femi.gene.terra aquosa & mobilis & labilis: in
qua quis facile labit: t d^r a labor.beris.
Lobiosus.sa.sum qui grossa habet labia. t dicit a labium.
Labium.vñ.exponit in labrum.
Labo.as.aui.are.i.titubare:yacillare: t tremere vel labi.
vñ labasco.scis.icho². **L**abo.bas. cū oib² suis cōpositis
siq² bz neutz. ēt est p̄nititu² labo.bas. vt vult vñ. t ab
eo deruita labor.beris: sed maḡ Bene.dic qz labo.bas.
deruita labor.beris. t cor.p̄mā labo.bas. vñ Quid.i.epi.
Et sati i dubio pectora nostra labat. **H**ed labes nomē
pdu.p̄mā. vñ vñsus. **S**i p̄ yina labes n̄ yini: s² tua labes.
Labor.beris.lapsus suz. vñ lapsus.sus.sui. t b² lapsio. **L**
abor p̄pōt cū ad: t d^r allabor.beris.i.iuxta labi vñ ad. **T**ē
collabor.beris.i.sil labi. **L**abor.berg.i.diversis modis
vel i ouieras ptes labi. **L**abor.beris.i.deyno loco ad
aliu vel deorsuz labi. **T**ē elabor.beris. i.valde v'l extra
labiemadere. **T**ē illabor.beris.i.intus labi. **T**ēz plabor
beris.i.p̄cul siue ab anteriori parte vel in anteriori pte
labi. **T**ē plabor.beris.i.pfecte labi. **T**ēz plabor.beris.i.
iuxta labi.alſyltra. **T**ē p̄terlabor.beris.i.iuxta labi. **T**ē
sublabor.beris.i.sub² labi. **L**abor.beris. cū oibus suis
p̄positis est deponē: t facit supinū in suz. t pdu.hāc syl.
la.vñ catbo. **L**abī exiguo qd partū ē tpe lōgo. s² labo
beris.cori.p̄mā. t deriuat labor.beris. a labo.bas. fm
vñ. s² fin maḡm Bñ.lab².bas. deriuat a labor.beris.
Labor'l labos b² laboris deriuat a laboro.ras. **E**t a labor
d^r laboriosus: t laboriosus.sa.su*2*.i.plen² labore g patiē la
borē: t exiguit labore vt fiat. t vtrūq² p̄pat. vñ laborio
se. s².sime.aduer. t b² laboriositas.tatis. **T**ē a laboro d^r
laborame.minis. **E**t scias qz labor.ris.nomē sic & laboro
ras. a quo decedit corripit p̄mā: s² labor.beris. pdu.la.

vñ vñsus. **M**e grauat ille labor sub cui² p̄dēre labor.
Laboro.ras.raui.re.i.labore ferre: t laborā labore aliqd
facere: t b² h² inuēt ei² passiuū i tertia psona: vt **U**estis
laborat: t hic laborat².ta.tū.p̄cipiū. **L**aboro p̄pōt: vt
collaboro.ras.i.sil laboz. **T**ē elaboro.ras.i.valde la
borat. **E**t ab oib² istis descēdūt passiuū i tertia psona b²
g² ponit trāsitione. **E**t ide p̄cipia p̄teriti tpis collabora
tus laborat². **L**aboro & oia ei² p̄posta sunt neutra. t p̄
ducūt bo.vñ Qui.i.epla. **A**rte laborate mergū equore
Labrosus.sa.suz.grossa hñs labia: t d^r a labz. (puppes.
Labru² etum.ti.locus vbi labrusce abundant. **E**t dicitur
a labrusca: t producit ce.
Labru².a lambo.bis.d^r hoc labru² t hoc labiū.bu. **E**t diffe
rūt: qz labiū d^r supl²: labz inferi²: vel labiū muliez: la
brū viroz ppter pilos: quā aspitatē significat hec lsa.r.
posita i hoc noīe labru²: vel labz est yasis: labiū vñ oris.
vñ t labru² inuenit p ipso vale in quo pedes lauāt: t tūc
dicit labrum a lauādo qz lauāz: quā lauātio siue lotio
infantium in eo fieri solet. idem dicit & alneus.
Labrusca.a labru² dicit hec labrusca.sce. vitis silvestris:
sic dicta: qz in labris.i.extremitatib² terre vel agroz fi
nib² t marginib² nascit: t ponit qñq pro fructu illi² vi
tis Ifa.s. **E**t expectauit vt faceret vñas t fec labruscas.
Labrusceri.ti.locus vbi labrusce abūdat: t dicit a labru
scā: t pdūcīt sce. **C**it penultiā.
Labruscosus.sa.suz.plen² labruscis: t d^r a labrusca: t pdū
Lac lactis dicit a leucos qd est albū: qz albū ē: t a lac dici
tur hec lactis b² lactis qdā pars intestinoz: t lactis est
id quo lac coagula²: t vt dicit illud intestinū ē qdā pelli
cula in qz lac in qbusdā locis coagula². **U**nī p̄fisi. **P**ul
mone t lactib² iunctis. **L**actis et ē genitius b² noīs lac.
Lacer.ra.rum.i.laceratus.vide in lacero.ras.
Lacerna.ne.fe.ge.d^r a lacero.ras. t est lacerna palliū sim
briatū quo olim soli milites vrebāt. **E**t d^r lacerna: qz
fit lacerat².i.amputat capitis² sumbraz neg² ita la
xis vt sunt penulaz.i.pallioz: vel d^r lacerna a latere &
a cerno.nis. **U**nī iuuenalis. **C**rispin² tyrias humore reuo
cante lacernas. vnde lacernat².ta.tūz.i.illo pallio indu
tus. **I**uuenalis. **P**fe lacernate cū se iactaret amice.
Lacero.ras.raui.rare.i.scindere:frāgere. vñ b² laceramē
minis. t hoc laceramētū.ti.ti.lacer.ra.ruz.i.lacerat². vñ
lacerosus.sa.su*2*.i.eodē sensi. **L**acer p̄pōt semilacer.ra.
rū.i.ex pte lacerat²: t p̄pāt lacerosior.sum². vñ lacerose
s².sime.aduer. t b² lacerositas.tatis. t cor.penl.lacero.
Lacerous.sa.suz.i.lacero ē. **L**acerta i lacert² exponit.
Lacertellus in lacertulus vide.
Lacertosus.i.fortis q magnos bz lacertos. vñ Quid.i.xi.
meta. **D**ura lacertos² fodiebat arua colōi. **E**t d^r a lacer
t².ti. **T**ē lacertosus.i.plen² lacertis: t d^r a lacert² v'l a la
certulus.a lacert² vel lacerta d^r hic la (certa reptili
certulus t hec lacertula t hec lacertellus t hec lacertel
la diminutiu². **L**acertulus etiā dicit quedā aus.
Lacert².ti.mas.ge.d^r brachii: t dicit a lacero: qz sit ad la
cerādū habilis: vel qz a corpe vñ lacera²: t est ppter la
cert² supior pars brachy vel musculus. **E**t hinc deriuat
lacerta.te. t b² lacert².ti.qdāz reptile sic dictuz: qz bra
chia bz: vñ qz lacerta i horto solet morari.i.ō qñq ponit
p horulo: t lacert² siue lacerta ē zplex² brachioz.s.tā
tū spatiū qz aligs brachys p̄t zplexi: t cor.p̄mā lacer
tus. **Q**ui.i.a epi. **E**t aliud collū solitus tetigisse lacertis.
Laceſſens. **N**ota qz laceſſo o.mutata i e.addita bā. fit pte
ritū impfectū laceſſebā: sic a lego legebā: t bā. mutata i
ns. fit laceſſens p̄cipiū p̄ntis t p̄teriti impfecti tpis: t a
genituo laceſſensis tis.in dus. fit laceſſendus. vñ dicē
dū est laceſſens t nō laceſſens. est enī triū syllabaz.
Laceſſo.sis.su*2*.suz.vñbū dſideratiū: qz cū desiderio la